

1. ข้อมูลของบริษัท	
1.1 ข้อมูลทั่วไปของบริษัท	1
1.2 ข้อมูลทั่วไปบริษัทในเครือ	2
1.3 ข้อมูลผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของบริษัท	3
2. รายละเอียดโดยย่อเกี่ยวกับคณะกรรมการ	4 - 6
3. ตารางการถือหุ้นในบริษัทและบริษัทในเครือของกรรมการ	7
4. การประชุมคณะกรรมการบริษัท	8
5. ค่าตอบแทนของคณะกรรมการบริษัท	8
6. พัฒนาการและการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ	9-27
7. รายงานของผู้สอบบัญชีรับอนุญาต	28-31
8. งบการเงินและหมายเหตุประกอบงบการเงิน	32-74

1. ข้อมูลของบริษัท

1.1 ข้อมูลทั่วไปของบริษัท

ชื่อบริษัท	: บริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน)
ลักษณะการประกอบธุรกิจ	: เคยประกอบธุรกิจสถานีวิทยุโทรทัศน์ระบบยูเอชเอฟ (UHF) ภายใต้สัญญาเข้าร่วมงานและดำเนินการสถานีวิทยุโทรทัศน์ระบบ ยู เอช เอฟ (สัญญาเข้าร่วมงานฯ) ในลักษณะ สร้าง-โอน-ดำเนินงานที่ทำกับสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (สปน.) ลงวันที่ 3 กรกฎาคม 2538 เป็นระยะเวลา 30 ปี สิ้นสุดวันที่ 3 กรกฎาคม 2568 โดยใช้ชื่อสถานีโทรทัศน์ ไอทีวี
สถานะปัจจุบัน	: ตั้งแต่วันที่ 7 มีนาคม 2550 เวลา 24.00 น. บริษัทจำเป็นต้องหยุดการประกอบธุรกิจ สถานีโทรทัศน์ไอทีวี สืบเนื่องมาจากการบอกเลิกสัญญาเข้าร่วมงานฯ ของ สปน. และต่อมา คณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีมติให้เพิกถอนหุ้นสามัญของบริษัทจากการเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียน โดยมีผลตั้งแต่วันที่ 24 กรกฎาคม 2557 เป็นต้นไป
ที่ตั้งสำนักงานใหญ่	: เลขที่ 1010 อาคารชินวัตรทาวเวอร์ 3 ชั้น 6 ถนนวิภาวดีรังสิต แขวงจตุจักร เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร 10900
เลขทะเบียนบริษัท	: 0107541000042
เว็บไซต์บริษัท	: www.itv.co.th
โทรศัพท์	: (66) 2791 1795-6
โทรสาร	: (66) 2791 1797
ทุนจดทะเบียน	: 7,800,000,000 บาท
ทุนที่ออกและเรียกชำระแล้ว	: 6,033,487,000 บาท
มูลค่าที่ตราไว้ต่อหุ้น	: 5 บาท

1.2 ข้อมูลทั่วไปบริษัทในเครือ

ชื่อบริษัท	: บริษัท อาร์ตแวย์ มีเดีย จำกัด
ลักษณะการประกอบธุรกิจ	: ให้เช่าอุปกรณ์ผลิตรายการวิทยุโทรทัศน์ ผลิตรายการโทรทัศน์ ซื้อ/ขาย ลิขสิทธิ์ภาพยนตร์ และจัดกิจกรรมการตลาดอื่นๆ
สถานะปัจจุบัน	: หยุดการดำเนินธุรกิจ
ตั้งสำนักงานใหญ่	: เลขที่ 1010 อาคารชินวัตรทาวเวอร์ 3 ชั้น 6 ถนนวิภาวดีรังสิต แขวงจตุจักร เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร 10900
เลขทะเบียนบริษัท	: 0105545118984
โทรศัพท์	: (66) 2791 1795-6
โทรสาร	: (66) 2791 1797
ทุนจดทะเบียน	: 25,000,000 บาท
ทุนที่ออกและเรียกชำระแล้ว	: 25,000,000 บาท
มูลค่าที่ตราไว้ต่อหุ้น	: 100 บาท
สัดส่วนการถือหุ้น	: ร้อยละ 99.99 ของทุนจดทะเบียนชำระแล้ว

1.3 ข้อมูลผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของบริษัท

โครงสร้างผู้ถือหุ้นใหญ่ 9 รายแรกของบริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) ณ วันปิดสมุดทะเบียนล่าสุด วันที่ 15 มีนาคม 2559 จัดทำโดยบริษัท ศูนย์รับฝากหลักทรัพย์ (ประเทศไทย) จำกัด ปรากฏดังนี้

ลำดับ	รายชื่อผู้ถือหุ้น	จำนวนหุ้น	% ถือหุ้น
1	บริษัท อินทัช โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน)	638,602,846	52.92
2	GOLDMAN SACHS & CO	52,220,694	4.33
3	นายณฤทธิ์ เจียอาภา	26,628,000	2.20
4	NORTRUST NOMINEES LTD-CL AC	23,117,100	1.92
5	บริษัท ศูนย์รับฝากหลักทรัพย์ (ประเทศไทย) จำกัด เป็นผู้ฝาก	22,258,700	1.84
6	CREDIT SUISSE AG, SINGAPORE BRANCH	17,885,990	1.48
7	นายวินัย คล่องประกิจ	8,171,300	0.68
8	นายประเสริฐ โลหะวิบูลทรัพย์	7,060,000	0.58
9	UOB KAY HIAN PRIVATE LIMITED	6,895,000	0.57

2. รายละเอียดโดยย่อเกี่ยวกับคณะกรรมการ

ชื่อ – สกุล	นายสมคิด หวังเขตชูวงศ์ (ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการบริษัท ตั้งแต่วันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2550 ครบวาระ และถูกเสนอกลับมาเป็นกรรมการเป็นครั้งที่ 4 เมื่อวันที่ 24 เมษายน 2558)
อายุ/ปี	59
ตำแหน่ง	ประธานคณะกรรมการและกรรมการผู้มีอำนาจลงนาม
สัดส่วนการถือหุ้น (%)	-ไม่มี-
คุณวุฒิการศึกษาสูงสุด	เนติบัณฑิตไทย เนติบัณฑิตยสภาแห่งประเทศไทย ปริญญาตรี นิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย Director Accreditation Program 50/2006
ประสบการณ์ทำงาน	
2550 – ปัจจุบัน	ประธานคณะกรรมการ และกรรมการผู้มีอำนาจลงนาม บมจ.ไอทีวี
2539 – ปัจจุบัน	ทนายความ สำนักงานกฎหมายสุวัฒน์สมคิด
2534 – 2538	ทนายความ สำนักงานกฎหมายอุดมวัฒนา
2532 – 2533	ทนายความ สำนักงานกฎหมายและธุรกิจ ดร.สุธาบดี สัตตบุศย์
2525 – 2531	ทนายความ สำนักงานกฎหมาย วิคเคอรี ประพนธ์ ประมวลและสุธี
2523 – 2524	ทนายความ สำนักงานกฎหมายเกรียงศักดิ์และสัญญา
ชื่อ - สกุล	นายณิทธิมน หัสตินทร ณ อยุธยา (ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการบริษัท ตั้งแต่วันที่ 7 มีนาคม 2550 ครบวาระ และถูกเสนอกลับมาเป็นกรรมการเป็นครั้งที่ 5 เมื่อวันที่ 24 เมษายน 2558)
อายุ/ปี	59
ตำแหน่ง	รองประธานคณะกรรมการ และกรรมการผู้มีอำนาจลงนาม
สัดส่วนการถือหุ้น (%)	-ไม่มี-
คุณวุฒิการศึกษาสูงสุด	เนติบัณฑิตไทย เนติบัณฑิตยสภาแห่งประเทศไทย ปริญญาตรี นิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย Director Accreditation Program 75/2008
ประสบการณ์ทำงาน	
2550 – ปัจจุบัน	รองประธานกรรมการ และกรรมการผู้มีอำนาจลงนาม บมจ. ไอทีวี
2541 – ปัจจุบัน	ที่ปรึกษากฎหมายและทนายความ
2536 – 2541	หัวหน้าฝ่ายกฎหมาย บจ.อภิทุนผลิตภัณฑ์อาหารทะเล
2535 – 2536	หัวหน้าฝ่ายกฎหมาย บมจ.เงินทุนเอกชนกิจ
2525 – 2527	หัวหน้าแผนกคดี บจ.สยามยามาฮา และบริษัทไนเคอร์
2523 – 2524	พนักงานตรวจสอบและประเมินราคา องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ

ชื่อ - สกุล	นายสมบูรณ์ วงษ์วานิช (ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการบริษัท ตั้งแต่วันที่ 15 พฤษภาคม 2550 ครบวาระ และถูกเสนอกลับมาเป็นกรรมการครั้งที่ 5 เมื่อวันที่ 5 เมษายน 2559)
อายุ/ปี	49
ตำแหน่ง	กรรมการและเลขานุการคณะกรรมการบริษัท
สัดส่วนการถือหุ้น (%)	-ไม่มี-
คุณวุฒิ การศึกษาสูงสุด	ปริญญาโท MA (Financial Accounting) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย Director Accreditation Program 75/2008
ประสบการณ์ทำงาน	
2550 – ปัจจุบัน	กรรมการ บมจ.ไอทีวี
2550 – 2557	กรรมการอิสระ และกรรมการตรวจสอบ บมจ.ไอทีวี
2548 – 2549	ผู้อำนวยการฝ่ายการเงิน บจ. บุญรอดเทรดดิ้ง อินเตอร์เนชั่นแนล
2546 – 2548	รับจ้างอิสระในด้านบัญชีและธุรกิจ
2542 – 2546	ผู้ช่วยผู้จัดการทั่วไป บจ. L.T.U. Apparels
2541 – 2542	Financial Controller บจ. ฟาติมาโปรดคาสติง อินเตอร์เนชั่นแนล
ชื่อ - สกุล	นางรัตนาพร นามมนตรี (ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการบริษัท ตั้งแต่วันที่ 23 เมษายน 2550 ครบวาระ และถูกเสนอกลับมาเป็นกรรมการครั้งที่ 4 เมื่อวันที่ 25 มีนาคม 2557)
อายุ/ปี	51
ตำแหน่ง	กรรมการและกรรมการผู้มีอำนาจลงนาม
สัดส่วนการถือหุ้น (%)	0.0575
คุณวุฒิ การศึกษาสูงสุด	ปริญญาโท บริหารธุรกิจ(MBA) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ Director Accreditation Program 75/2008
ประสบการณ์ทำงาน	
2550 – ปัจจุบัน	กรรมการ และกรรมการผู้มีอำนาจลงนาม บมจ.ไอทีวี
2558 – ปัจจุบัน	หุ้นส่วนผู้จัดการ ห้างหุ้นส่วนจำกัด นาไทย โภคทรัพย์
2548 – 2558	กรรมการ บจ. เค.อาร์.อินโฟเทค

ชื่อ - สกุล	นายวุฒิพร เตี่ยวพานิช (ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการบริษัท ตั้งแต่วันที่ 10 เมษายน 2551 ครบวาระ และถูกเสนอกลับมาเป็นกรรมการครั้งที่ 4 เมื่อวันที่ 5 เมษายน 2559)
อายุ/ปี	64
ตำแหน่ง	กรรมการ
สัดส่วนการถือหุ้น (%)	0.0124
คุณวุฒิการศึกษาสูงสุด	ปริญญาโท สังคมวิทยาประยุกต์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ Director Accreditation Program 75/2008
ประสบการณ์ทำงาน	
2551 - ปัจจุบัน	กรรมการ บมจ. ไอทีวี
2545 - ปัจจุบัน	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ สมาคมคุ้มครองผู้บริโภคไทย
2540 - ปัจจุบัน	นายกสมาคมสิทธิผู้บริโภค กรรมการ บจ. วีคอมเทค
2534 - ปัจจุบัน	อุปนายกและกรรมการ สมาคมโทรคมนาคมแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์
2530 - 2540	กรรมการและผู้จัดการทั่วไป บจ. วรจักรอินเตอร์เนชั่นแนล
2527 - 2530	ผู้จัดการฝ่ายการตลาด บจ. เจ็บเซ็น แอนด์ เจ็สเซ็น (ประเทศไทย)
2524 - 2527	ผู้จัดการฝ่ายการตลาด บจ. ไชม์ดาร์บี้ (ประเทศไทย)
2522 - 2524	ผู้จัดการฝ่ายขาย หสน. บีกริมแอนด์โก

	นายสมคิด หวังเร็ดชูวงศ์	นายณัฏฐิมน หัสดีนทร ณ อยู่ชยา	นายสมบุรณ์ วงษ์พานิช	นางรัตนาพร นามมนตรี	นายวุฒิพร เตี่ยวพานิช
ความสัมพันธ์ทางครอบครัวระหว่างผู้บริหาร	✗	✗	✗	✗	✗
ประวัติการทำผิดทางกฎหมายในระยะ 10 ปีที่ผ่านมา	✗	✗	✗	✗	✗

✗ = ไม่มี ✓ = มี

3. ตารางการถือหุ้นในบริษัทและบริษัทในเครือของกรรมการ

รายชื่อ	ตำแหน่ง	บริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน)				บริษัท อาร์ตแวย์ มีเดีย จำกัด			
		31 ธ.ค. 58		31 ธ.ค. 59		31 ธ.ค. 58		31 ธ.ค. 59	
		จำนวนหุ้นสามัญ (หุ้น)	การเปลี่ยนแปลงในปี 2559	จำนวนหุ้นสามัญ (หุ้น)	การเปลี่ยนแปลงในปี 2559	จำนวนหุ้นสามัญ (หุ้น)	การเปลี่ยนแปลงในปี 2559	จำนวนหุ้นสามัญ (หุ้น)	การเปลี่ยนแปลงในปี 2559
1. นายสมคิด หวังชีวิตชูวงศ์	ประธานคณะกรรมการบริษัท	-	-	-	-	-	-	-	-
2. นายณิทธิมน ทัศนทร ณอยุธยา	รองประธานคณะกรรมการบริษัท	-	-	-	-	-	-	-	-
3. นายสมบูรณ์ วงษ์วานิช	กรรมการและเลขานุการคณะกรรมการบริษัท	-	-	-	-	-	-	-	-
4. นางรัตนาพร นามมนตรี	กรรมการ	694,000	-	694,000	-	-	-	-	-
5. นายวุฒิพร เตียวพานิช	กรรมการ	150,000	-	150,000	-	-	-	-	-

4. การประชุมคณะกรรมการบริษัท

ในปี 2559 ที่ผ่านมาคณะกรรมการบริษัทมีการประชุมทั้งสิ้น จำนวน 4 ครั้ง โดยการเข้าร่วมประชุมของคณะกรรมการบริษัท มีดังนี้

ชื่อ	จำนวนครั้งการประชุม ในระหว่างที่ดำรงตำแหน่ง	จำนวนครั้งที่เข้าร่วมประชุม
1. นายสมคิด หวังเขตชูวงศ์	4	4
2. นายณิทธิมน หัสตินทร ณ อรุรยา	4	4
3. นายสมบูรณ์ วงษ์วานิช	4	4
4. นางรัตนาพร นามมนตรี	4	4
5. นายวุฒิพร เตียวพานิช	4	4

5. ค่าตอบแทนของคณะกรรมการบริษัท

ค่าตอบแทนของคณะกรรมการบริษัทในปี 2559 มีการจ่ายค่าตอบแทนดังนี้

รายชื่อคณะกรรมการบริษัท	จำนวนเงิน (บาท)
1. นายสมคิด หวังเขตชูวงศ์	960,000
2. นายณิทธิมน หัสตินทร ณ อรุรยา	840,000
3. นายสมบูรณ์ วงษ์วานิช	600,000
4. นางรัตนาพร นามมนตรี	600,000
5. นายวุฒิพร เตียวพานิช	600,000
รวมทั้งสิ้น	3,600,000

6. พัฒนาการและการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ

บริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) (บริษัท) เดิมชื่อ บริษัทสยามอินโฟเทคนเมนท์ จำกัด ก่อตั้งเมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม 2538 ด้วยทุนจดทะเบียน 250 ล้านบาท และเพิ่มทุนเป็น 1,000 ล้านบาทในปีเดียวกัน โดยกลุ่มบริษัทสยามทีวีแอนด์คอมมิวนิเคชั่นส์ จำกัด นำโดยธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ซึ่งได้รับอนุมัติจาก สปน. ให้เป็นผู้ดำเนินงานสถานีโทรทัศน์ภายใต้สัญญาเข้าร่วมงานและดำเนินการสถานีวิทยุโทรทัศน์ระบบยูเอชเอฟ (UHF – Ultra High Frequency) (สัญญาเข้าร่วมงานฯ) เป็นระยะเวลา 30 ปี เริ่มออกอากาศอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2539 ในปี 2541 ได้เปลี่ยนชื่อบริษัทเป็น บริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) บริษัทมีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการที่สำคัญเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจและการบริหารงาน ในระยะที่ผ่านมา ดังนี้

- ปี 2538 กลุ่มบริษัท สยามทีวีแอนด์คอมมิวนิเคชั่นส์ จำกัด นำโดยธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ได้รับอนุมัติให้เป็นผู้ดำเนินงานโครงการโทรทัศน์ช่องใหม่ระบบยูเอชเอฟจาก สปน. โดยได้ก่อตั้งบริษัท สยามอินโฟเทคนเมนท์ จำกัด เพื่อลงนามในสัญญาเข้าร่วมงานฯ เมื่อวันที่ 3 กรกฎาคม 2538
- ปี 2539 บริษัทได้ดำเนินการจัดตั้งสถานีวิทยุโทรทัศน์และได้เริ่มออกอากาศอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2539
- ปี 2540 บริษัทได้ติดตั้งสถานีส่งเพิ่มเติมที่อาคารเนชั่น ถนนบางนา-ตราด และอาคารสินสาทร ซึ่งสามารถครอบคลุมพื้นที่บริการในกรุงเทพฯ และปริมณฑลบางส่วน
- ปี 2541 บริษัทมีสถานีส่งรวมทั้งสิ้น 36 สถานี สามารถให้บริการครอบคลุมพื้นที่บริเวณภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉยงเหนือ ภาคตะวันออกและภาคใต้ของประเทศไทยเพียงบางจังหวัดเท่านั้น นอกจากนี้ บริษัทได้แปรสภาพเป็นบริษัทมหาชน ให้เป็นไปตามข้อสัญญาเข้าร่วมงานฯ และได้เปลี่ยนชื่อบริษัทเป็น บริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) เมื่อวันที่ 20 ตุลาคม 2541
- ปี 2542 บริษัทได้ติดตั้งสถานีส่งบนอาคารใบหยก 2 มีขนาดกำลังส่งออกอากาศสูงสุด 1,000 กิโลวัตต์ สามารถให้บริการในรัศมีประมาณ 100 กิโลเมตร ครอบคลุมพื้นที่ทั่วกรุงเทพมหานคร ปริมณฑลรวมทั้งจังหวัดในภาคกลาง
- ปี 2543 คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบการแก้ไขสัญญาเข้าร่วมงานฯ ในเรื่องข้อจำกัดการโอนหุ้นของบริษัท ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด และข้อบังคับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งคู่สัญญาได้ลงนามแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาเข้าร่วมงานฯ ในเรื่องข้อจำกัดการโอนหุ้นและการขยายเวลาชำระผลตอบแทนงวดแรก เมื่อวันที่ 25 เมษายน 2543 ซึ่งตั้งแต่วันที่บริษัทได้จัดตั้งขึ้นจนถึงวันที่มีการลงนามแก้ไขสัญญาดังกล่าว มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างผู้ถือหุ้นและกรรมการของบริษัทหลายครั้ง

ต่อมาในปลายเดือนมิถุนายน 2543 บริษัทได้ปรับโครงสร้างหนี้และโครงสร้างทุน โดยการเพิ่มทุนของ ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) และบริษัท ชิน คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) (ปัจจุบันเปลี่ยนชื่อเป็น บริษัท อินทัช โฮลดิ้งส์ จำกัด(มหาชน) (“อินทัช”) จำนวน 55 ล้านหุ้น ราคาหุ้นละ 10 บาท รวมจำนวน 550 ล้านบาท โดยมีสัดส่วนของทุนที่เพิ่มแต่ละฝ่าย จำนวน 288.71 ล้านบาท และ 261.29 ล้านบาท ตามลำดับ รวมเป็นทุนชำระแล้ว 1,550 ล้านบาท และได้มีการลดทุนจดทะเบียนและทุนชำระแล้วลง เหลือ 387.5 ล้านบาท

18 กันยายน 2543 บริษัทได้เพิ่มทุนจดทะเบียนจาก 387.5 ล้านบาท เป็น 4,500 ล้านบาท โดยมีทุนชำระแล้ว 4,250 ล้านบาท และในเดือนพฤศจิกายน 2543 ได้มีการเสนอขายหุ้นเพิ่มทุนให้แก่ ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) และ อินทัชในราคาหุ้นละ 8.7692 บาท โดยมีสัดส่วนของทุนที่เพิ่ม แต่ละฝ่าย จำนวน 464.15 ล้านบาท และ 420.1 ล้านบาทตามลำดับ และต่อมาในเดือนธันวาคม 2543 ได้ขายหุ้นเพิ่มทุนอีกครั้งให้แก่ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) และ อินทัชในราคาหุ้นละ 8.7692 บาท โดยมีสัดส่วนของทุนที่เพิ่มแต่ละฝ่าย จำนวน 1,526.73 ล้านบาท และ 976.11 ล้านบาทตามลำดับ รวมเป็นทุนชำระแล้วทั้งสิ้น 4,250 ล้านบาท

1 กันยายน 2543 สถานี ได้ขยายเวลาแพร่ภาพออกอากาศรายการเป็น 24 ชั่วโมง นอกจากนี้ในปี 2543 บริษัทได้ติดตั้งสถานีส่งเพื่อเสริมจุดบอดอีก 4 สถานีเพิ่มเติมจากสถานีเครือข่ายหลัก 36 สถานี รวมเป็น สถานีส่งทั้งสิ้น 40 สถานี ครอบคลุมประชากรที่สามารถรับชมได้ประมาณร้อยละ 97 ของประชากรทั้งหมด ในประเทศไทย

ปี 2544 13 พฤศจิกายน 2544 อินทัชได้ตกลงซื้อหุ้นสามัญของบริษัทจากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) จำนวน 106,250,000 หุ้น ในราคาหุ้นละ 10.6573 บาท รวมทั้งได้เสนอซื้อหุ้นสามัญของบริษัท จากผู้ถือหุ้นรายอื่นในราคาเดียวกัน เป็นผลให้ อินทัชเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ที่สุด ต่อมาที่ประชุมวิสามัญ ผู้ถือหุ้นครั้งที่ 1/2544 ได้มีมติเปลี่ยนแปลงมูลค่าที่ตราไว้ต่อหุ้นจากเดิม 10 บาทต่อหุ้น เป็น 5 บาทต่อหุ้น ทำให้หุ้นทั้งหมดของบริษัทเพิ่มเป็น 1,200 ล้านหุ้น โดยเป็นหุ้นที่ชำระแล้ว 850 ล้านหุ้น

ปี 2545 27 กุมภาพันธ์ ถึง 1 มีนาคม 2545 บริษัทเสนอขายหุ้นแก่ประชาชนทั่วไป จำนวน 300 ล้านหุ้น ในราคาหุ้นละ 6 บาท และในวันที่ 13 มีนาคม 2545 บริษัทได้เข้าจดทะเบียนเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียน ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้วยทุนชำระแล้ว 5,750 ล้านบาท

เมื่อวันที่ 11 พฤศจิกายน 2545 ได้จัดตั้งบริษัทย่อย คือ บริษัท อาร์ตแวย์ มีเดีย จำกัด โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อประกอบธุรกิจให้เช่าอุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิตรายการวิทยุโทรทัศน์ และการถ่ายภาพยนตร์ ผลิตรายการ โทรทัศน์ ซีรีส์ ภาพยนตร์ และจัดกิจกรรมการตลาดอื่นๆ ด้วยทุนจดทะเบียน 1 ล้านบาท จำนวน 10,000 หุ้น มูลค่าหุ้นละ 100 บาท โดยบริษัทเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่คิดเป็นร้อยละ 99.93 ของผู้ถือหุ้นทั้งหมด

- ปี 2546
- 16 มกราคม 2546 ได้เพิ่มทุนในบริษัท อาร์ตแวย์ มีเดีย จำกัด จาก 1 ล้านบาท เป็น 20 ล้านบาท โดยมีหุ้นทั้งหมด 200,000 หุ้น มูลค่าหุ้นละ 100 บาท และบริษัทยังคงเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 99.99 ของผู้ถือหุ้นทั้งหมด
- 1 กุมภาพันธ์ 2546 บริษัทได้ดำเนินการย้ายสำนักงานรวมทั้งสตูดิโอ จากอาคารไทยพาณิชย์ ปาร์ค พลาซ่า ไปยังที่ทำการใหม่ ณ อาคารชินวัตรทาวเวอร์ 3 เพื่อเป็นการรองรับการขยายตัวของธุรกิจให้มีพื้นที่สำนักงานและสตูดิโอเพิ่มขึ้น
- 26 กุมภาพันธ์ 2546 คณะกรรมการบริษัทอนุมัติการออกหุ้นสามัญเพิ่มทุน 60 ล้านหุ้น มูลค่าหุ้นที่ตราไว้หุ้นละ 5 บาท รวมมูลค่า 300 ล้านบาท เพื่อรองรับการใช้สิทธิตามใบสำคัญแสดงสิทธิที่จัดสรรให้แก่กรรมการและพนักงานของบริษัท (โครงการ ESOP) ทำให้ทุนจดทะเบียนของบริษัทเพิ่มขึ้นจาก 1,200 ล้านบาท มูลค่า 6,000 ล้านบาท เป็น 1,260 ล้านหุ้น มูลค่า 6,300 ล้านบาท
- 16 ธันวาคม 2546 คณะกรรมการบริษัท มีมติอนุมัติให้เพิ่มทุนจดทะเบียนบริษัทเป็น 7,800 ล้านบาท แบ่งออกเป็น 1,560 ล้านหุ้น มูลค่าที่ตราไว้หุ้นละ 5 บาท โดยการออกหุ้นสามัญใหม่ จำนวน 300 ล้านหุ้น จัดสรรเป็นการเฉพาะเจาะจงให้กับพันธมิตรร่วมทุน 2 ราย ได้แก่ นายไตรภพ ลิมปพัทธ์ จำนวน 150 ล้านหุ้น และบริษัท กันตนา กรุ๊ป จำกัด (มหาชน) (“กันตนา”) จำนวน 150 ล้านหุ้น ในราคาหุ้นละ 10 บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 3,000 ล้านบาท อย่างไรก็ตาม แผนการขายหุ้นเพิ่มทุนดังกล่าวจะสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับผลการเข้ามาตรวจสอบ (Due Diligence) บริษัท
- ทั้งนี้ หากกันตนาได้เข้าซื้อหุ้นดังกล่าวแล้ว กันตนา รวมถึงครอบครัวกัลย์จาฤก ตกลงที่จะไม่ผลิต และ/หรือไม่เป็นเจ้าของ และ/หรือไม่จัดหารายการต่างๆ ให้กับสถานีโทรทัศน์ช่องอื่น ยกเว้นรายการเท่าที่มีอยู่เดิมกับสถานีโทรทัศน์ช่อง 7 และสถานีโทรทัศน์ในต่างประเทศ
- ปี 2547
- 19 มกราคม 2547 การประชุมวิสามัญผู้ถือหุ้นครั้งที่ 1/2547 มีมติอนุมัติตามมติคณะกรรมการบริษัท ในการจัดสรรหุ้นสามัญใหม่เป็นการเฉพาะเจาะจงให้กับพันธมิตรร่วมทุนดังกล่าว
- 30 มกราคม 2547 คณะอนุญาโตตุลาการได้มีคำวินิจฉัยชี้ขาดข้อพิพาท ในประเด็นที่ สเปน.ไม่ปฏิบัติตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ ข้อ 5 วรรคสี่ จนเป็นเหตุให้บริษัทได้รับผลกระทบและให้ สเปน.ชดเชยความเสียหายให้กับบริษัทโดยมีสาระสำคัญ ดังนี้
- ให้ สเปน. ชดเชยความเสียหายโดยชำระเงินให้แก่บริษัทจำนวน 20 ล้านบาท
 - ให้ปรับลดผลประโยชน์ตอบแทนตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ ข้อ 5 วรรคหนึ่งโดยในส่วนจำนวนเงินรับประกันผลประโยชน์ตอบแทนขั้นต่ำให้ปรับลดจากเดิมลงเหลือปีละ 230 ล้านบาท

และปรับลดผลประโยชน์ตอบแทนเหลืออัตราร้อยละ 6.5 ของรายได้ก่อนหักค่าใช้จ่ายและภาษีใดๆ โดยเปรียบเทียบระหว่างจำนวนเงินที่คำนวณได้ตามอัตราร้อยละ 6.5 ของรายได้ก่อนหักค่าใช้จ่ายและภาษีใดๆ กับเงินประกันผลประโยชน์ตอบแทนขั้นต่ำ จำนวนใดมากกว่าให้ชำระตามจำนวนที่มากกว่านั้น ทั้งนี้ นับแต่วันที่ 3 กรกฎาคม 2545 เป็นต้นไป

- ให้ สปน. คืนเงินผลประโยชน์ตอบแทนขั้นต่ำที่บริษัทได้ชำระ โดยมีเงื่อนไขในระหว่างพิจารณาข้อพิพาทนี้เมื่อวันที่ 3 กรกฎาคม 2546 จำนวน 800 ล้านบาท โดยคืนให้แก่บริษัท จำนวน 570 ล้านบาท
- ให้บริษัทสามารถออกอากาศช่วงเวลา Prime Time คือ ช่วงเวลาระหว่าง 19.00 น. ถึง 21.30 น. ได้โดยไม่ต้องถูกจำกัดเฉพาะรายการข่าว สารคดี และสารประโยชน์ แต่บริษัทจะต้องเสนอรายการข่าว สารคดี และสารประโยชน์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของเวลาออกอากาศทั้งหมด ทั้งนี้ภายใต้ข้อบังคับของกฎระเบียบที่ทางราชการออกใช้บังคับแก่สถานีวิทยุโทรทัศน์โดยทั่วไป

ปี 2548 31 ตุลาคม 2548 จากข้อตกลงในวันที่ 26 พฤศจิกายน 2547 นายไตรภพ ลิมปพัทธ์ และบริษัท กันตนา กรุ๊ป จำกัด (มหาชน) ไม่สามารถบรรลุข้อตกลงเกี่ยวกับการจัดสรรหุ้นเพิ่มทุนตามที่ได้รับอนุมัติจากที่ประชุมผู้ถือหุ้น เมื่อวันที่ 19 มกราคม 2547 อย่างไรก็ตามพันธมิตรธุรกิจทั้งสองรายยังคงผลิตรายการโทรทัศน์ให้กับบริษัทต่อไป

22 ธันวาคม 2548 คณะกรรมการบริษัทมีมติอนุมัติให้บริษัทจัดตั้งบริษัทร่วมทุนแห่งใหม่ ชื่อบริษัท มีเดีย คอนเน็คท์ จำกัด (Media Connex Co., Ltd.) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประกอบธุรกิจให้บริการสื่อโฆษณาและผลิตเนื้อหา (content) ผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ โดยมีทุนจดทะเบียน 50 ล้านบาท แบ่งเป็น 5,000,000 หุ้น หุ้นละ 10 บาท มีผู้ร่วมทุนได้แก่ บริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) บริษัท ซี เอ โมบาย ลิมิเต็ด (CAM) ประเทศญี่ปุ่น และมิตซูบิ แอนด์ โค ลิมิเต็ด (MITSUI) ประเทศญี่ปุ่น โดยมีสัดส่วนการลงทุนร้อยละ 60 ร้อยละ 25 และ ร้อยละ 15 ตามลำดับ และได้จดทะเบียนจัดตั้งบริษัทในเดือนมกราคม 2549 ซึ่งบริษัทร่วมทุนดังกล่าวเป็นการนำทรัพยากรที่มีอยู่ของบริษัทไปขยายต่อธุรกิจ โดยอาศัยผู้ร่วมทุนจากประเทศญี่ปุ่นที่มีความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีและการให้บริการด้านการตลาดรูปแบบใหม่ๆ ผ่านสื่อโฆษณาทางโทรศัพท์เคลื่อนที่

ปี 2549 23 มกราคม 2549 บริษัทรับทราบการขายหุ้นสามัญของกลุ่มผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของอินทัทซ์ ในฐานะที่อินทัทซ์เป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ของบริษัทซึ่งถือหุ้นอยู่คิดเป็นร้อยละ 52.93 ของทุนชำระแล้วของบริษัท โดยกลุ่มผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของอินทัทซ์ ได้ขายหุ้นอินทัทซ์ให้แก่บริษัท ซีตาร์ โฮลดิ้งส์ จำกัด (ซีตาร์) และบริษัท แอสเพน โฮลดิ้งส์ จำกัด (แอสเพน) อย่างไรก็ตาม ซีตาร์ และ แอสเพน ได้รับการผ่อนผันจากสำนักงาน ก.ล.ด. ไม่ต้องทำคำเสนอซื้อหลักทรัพย์ทั้งหมดของกิจการของบริษัทตามที่กำหนดใน ข้อ 8 ของประกาศ

คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ กจ. 53/2545 เรื่อง หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการ ในการเข้าถือหลักทรัพย์เพื่อครอบงำกิจการ (Chain Principle) เนื่องจาก คณะอนุกรรมการวินิจฉัย การเข้าถือหลักทรัพย์เพื่อครอบงำกิจการพิจารณาแล้วมีความเห็นว่า ซีตาร์ และ แอสเพน มิได้มี ความประสงค์ที่จะได้มาซึ่งทั้งหลักทรัพย์ของบริษัทรวมถึงกรณีของบริษัทเป็นทรัพย์สินที่ไม่เป็นสาระสำคัญของ อินทัช

9 พฤษภาคม 2549 ศาลปกครองกลางซึ่งเป็นศาลปกครองชั้นต้น ได้มีคำพิพากษาเพิกถอนคำชี้ขาด ของคณะอนุญาโตตุลาการฉบับลงวันที่ 30 มกราคม 2547 ทั้งฉบับ

7 มิถุนายน 2549 บริษัทได้ยื่นคำอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุดขอให้คำตัดสินกรณีข้อพิพาท ในประเด็นที่ สปน.ไม่ปฏิบัติตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ ข้อ 5 วรรคสี่ จนเป็นเหตุให้บริษัทได้รับผลกระทบ และให้ สปน.ชดเชยความเสียหายให้กับบริษัท

13 ธันวาคม 2549 ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาเพิกถอนคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ ฉบับลงวันที่ 30 มกราคม 2547 ทั้งฉบับ เนื่องจากมีคำวินิจฉัยว่าเงื่อนไขสัญญาเข้าร่วมงานฯ ข้อ 5 วรรคสี่ ไม่ได้ผ่านการนำเสนอคณะรัฐมนตรี จึงไม่มีผลผูกพัน และมีผลให้คำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ ถูกยกเลิกไป บริษัทจึงต้องกลับไปปฏิบัติตามเงื่อนไขสัญญาเข้าร่วมงานฯ เดิมตามข้อสัญญาเข้าร่วมงานฯ ข้อ 5 วรรคหนึ่ง ในเรื่องการชำระค่าตอบแทนให้ สปน. โดยรับประกันผลประโยชน์ ตอบแทนขั้นต่ำปีละ 1,000 ล้านบาท หรืออัตราร้อยละ 44 ของรายได้ก่อนหักค่าใช้จ่ายและภาษี แล้วแต่จำนวนใดจะมากกว่าและมีผลให้บริษัทต้องกลับไปปฏิบัติตามข้อ 11 วรรคหนึ่ง ที่กำหนดให้รายการข่าว สารคดี และสารประโยชน์ จะต้องรวมกันไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ของเวลาออกอากาศทั้งหมดและระยะเวลาระหว่างเวลา 19.00 - 21.30 น. จะต้องใช้สำหรับรายการข่าว สารคดี และสารประโยชน์ เท่านั้น โดยบริษัทได้เริ่มใช้ผังรายการที่เป็นไปตาม เงื่อนไขในข้อ 11 วรรคหนึ่งแล้ว ตั้งแต่วันที่ 14 ธันวาคม 2549 เป็นต้นมา

14 ธันวาคม 2549 สปน. มีหนังสือถึงบริษัทขอให้บริษัทดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ให้บริษัทดำเนินการปรับผังรายการให้เป็นไปตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ ข้อ 11
2. ให้บริษัทชำระเงินส่วนต่างของค่านุญาตให้ดำเนินการขั้นต่ำตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ สำหรับปีที่ 9 (งวดที่ 7) จำนวน 670 ล้านบาท ปีที่ 10 (งวดที่ 8) จำนวน 770 ล้านบาท และปีที่ 11 (งวดที่ 9) จำนวน 770 ล้านบาท รวมทั้งสิ้นเป็นจำนวนเงิน 2,210 ล้านบาท พร้อมด้วยดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 15 ต่อปี โดยคำนวณเป็นรายวันตามจำนวนวันที่ชำระล่าช้า
3. ให้บริษัทชำระค่าปรับผังรายการในอัตราร้อยละ 10 ของค่านุญาตให้ดำเนินการที่ สปน. จะได้รับ ในปีนั้นๆ โดยคิดเป็นรายวัน ตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ ข้อ 11 วรรคสอง จากกรณีที่บริษัท

ดำเนินการเรื่องผังรายการไม่เป็นไปตามข้อ 11 วรรคหนึ่ง ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2547 จนถึงวันที่ 13 ธันวาคม 2549 ซึ่ง สปน. ได้เรียกร้องมาเป็นจำนวนเงิน 97,760 ล้านบาท (บริษัทได้ดำเนินการปรับผังรายการตามคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดตั้งแต่วันที่ 14 ธันวาคม 2549)

ทั้งนี้ สปน. แจ้งว่าหากบริษัทไม่ชำระเงินจำนวนดังกล่าวภายใน 45 วัน นับตั้งแต่ได้รับหนังสือแจ้ง (วันที่ 15 ธันวาคม 2549) สปน. จะดำเนินการตามข้อกำหนดในสัญญาเข้าร่วมงานฯ และข้อกฎหมายต่อไป

21 ธันวาคม 2549 บริษัทมีหนังสือถึง สปน. โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

1. บริษัทได้ดำเนินการปรับผังรายการให้เป็นไปตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ ข้อ 11 เรียบร้อยแล้วตั้งแต่วันที่ 14 ธันวาคม 2549 เป็นต้นมา
2. บริษัทมิได้ผิดนัดชำระค่าอนุญาตให้ดำเนินการตามที่อ้างถึง เนื่องจากบริษัทได้ชำระค่าอนุญาตให้ดำเนินการรายปีจำนวน 230 ล้านบาท โดยเป็นการปฏิบัติตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการซึ่งคำชี้ขาดดังกล่าวมีผลผูกพันคู่สัญญาเข้าร่วมงานฯ ทั้งสองฝ่ายตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ ข้อ 15 ดังนั้น บริษัทจึงไม่มีภาระดอกเบี้ยของค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่างดังกล่าวในช่วงระยะเวลาตั้งแต่ออนุญาโตตุลาการชี้ขาดจนถึงวันที่ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษา
3. บริษัทไม่เห็นพ้องกับ สปน. กรณีที่ต้องจ่ายค่าปรับจำนวน 97,760 ล้านบาท และการกำหนดให้บริษัทชำระค่าปรับดังกล่าวภายใน 45 วัน ด้วยเหตุผลดังนี้
 - 3.1 บริษัทมิได้ปฏิบัติผิดสัญญาเข้าร่วมงานฯ เนื่องจากบริษัทได้ปฏิบัติตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ ข้อ 15 ซึ่งกำหนดว่า “ให้คำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการมีผลผูกพันคู่สัญญาเข้าร่วมงานฯ “ทั้งสองฝ่าย” และข้อ 30 วรรคท้ายของข้อบังคับสำนักงานศาลยุติธรรมและมาตรา 70 วรรค 2 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 ดังนั้น การดำเนินการปรับผังรายการตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2547 จนถึงวันที่ 13 ธันวาคม 2549 จึงเป็นการกระทำโดยชอบตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ และกฎหมายแล้ว
 - 3.2 เพื่อให้สอดคล้องกับกระบวนการนำข้อพิพาทเสนอต่อคณะอนุญาโตตุลาการและให้วินิจฉัยชี้ขาดตามที่กล่าวมาในข้อ 3.1 หากปรากฏว่าบริษัทเป็นฝ่ายผิดสัญญาเข้าร่วมงานฯ สิทธิของ สปน. ในการบอกเลิกสัญญาเข้าร่วมงานฯ ควรจะเกิดภายหลังจากที่กระบวนการยุติธรรมดำเนินจนถึงที่สุดแล้ว

- 3.3 ศาลปกครองได้จัดทำเอกสาร “ข่าวศาลปกครอง” ครั้งที่ 78/2549 ฉบับลงวันที่ 13 ธันวาคม 2549 ระบุถึงคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดคดีของบริษัทโดยมีข้อความตอนหนึ่งระบุว่า “กรณีเกี่ยวกับ ค่าปรับคู่สัญญาเข้าร่วมงานฯ ต้องว่ากล่าวกันเอง หากตกลงไม่ได้ต้องเสนอข้อพิพาทตามวิธีการ ที่ระบุไว้ในสัญญาเข้าร่วมงานฯ”
- 3.4 ดอกเบี้ยและค่าปรับจากการดำเนินการปรับผังรายการนั้นยังไม่มีข้อยุติ เนื่องจากไม่ใช่ประเด็น พิพาทที่เข้าสู่การพิจารณาพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด ดังนั้นหากคู่สัญญาเข้าร่วมงานฯ มีข้อขัดแย้งและไม่สามารถทำความเข้าใจกันได้ก็ต้องเสนอข้อพิพาทต่อคณะอนุญาโตตุลาการ โดยเป็นไปตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ ข้อ 15 ซึ่งกำหนดว่า “หากมีข้อพิพาทหรือข้อขัดแย้งใดๆ อันเกี่ยวเนื่องกับสัญญาเข้าร่วมงานฯ ระหว่าง สเปน. กับผู้เข้าร่วมงาน (บริษัท) คู่สัญญา เข้าร่วมงานฯ ตกลงแต่งตั้งคณะอนุญาโตตุลาการทำการวินิจฉัยชี้ขาดข้อพิพาทโดยคำตัดสินของ คณะอนุญาโตตุลาการเป็นที่สุดและผูกพันคู่สัญญาเข้าร่วมงานฯ ทั้งสองฝ่าย”

บริษัทและที่ปรึกษากฎหมายของบริษัทเห็นว่าการคำนวณค่าปรับจากการปรับผังรายการตาม วิธีของสเปน.ดังกล่าวข้างต้นไม่ถูกต้องตามเจตนารมณ์ของสัญญาเข้าร่วมงานฯ ซึ่งหากบริษัท เข้าข่ายจะต้องเสียค่าปรับ การคิดคำนวณค่าปรับควรจะเป็นจำนวนเงินในอัตราไม่เกินกว่า 274,000 บาทต่อวัน มีใช้ 100 ล้านบาทต่อวันตามที่ สเปน.กล่าวอ้าง ดังนั้น หากบริษัทจะต้อง มีภาระค่าปรับโดยนับตั้งแต่วันที่บริษัทปฏิบัติตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการจนถึงวันที่ ศาลปกครองสูงสุดมีคำตัดสินตามที่ สเปน.กล่าวอ้าง (ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2547 จนถึงวันที่ 13 ธันวาคม 2549) การคิดคำนวณค่าปรับในช่วงเวลาดังกล่าวก็ไม่ควรจะไปเกินกว่าจำนวน 268 ล้านบาท มีใช้ 97,760 ล้านบาท ตามวิธีคำนวณที่ สเปน. เรียกร้องให้ชำระและนำมาใช้เป็น เหตุบอกเลิกสัญญาเข้าร่วมงานฯ แต่อย่างไร

สำหรับกรณีที่ สเปน. เรียกร้องดอกเบี้ยของค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่าง บริษัท และ ที่ปรึกษากฎหมายของบริษัทมีความเห็นว่า ในช่วงระหว่างระยะเวลาที่บริษัทได้ปฏิบัติตาม คำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ บริษัทไม่มีหน้าที่ในการต้องชำระ และบริษัทไม่ได้ผิดนัด การชำระค่าอนุญาตให้ดำเนินการแต่อย่างใด เนื่องจากบริษัทได้ชำระค่าอนุญาตให้ดำเนินการ รายปีจำนวน 230 ล้านบาท ตามคำชี้ขาดคณะอนุญาโตตุลาการ ซึ่งผูกพันทั้งสองฝ่ายแล้ว ตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ ข้อ 15 ในช่วงเวลาที่คำชี้ขาดยังมีผลบังคับใช้โดยที่บริษัทมิได้ผิดนัด ชำระค่าอนุญาตให้ดำเนินการและ/หรือชำระค่าอนุญาตให้ดำเนินการให้แก่ สเปน. ล่าช้า อีกทั้ง สเปน. ยังไม่เคยใช้สิทธิเรียกร้องทางศาลในการขอคุ้มครองเพื่อระงับมิให้บริษัทปฏิบัติตาม คำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการในช่วงเวลาดังกล่าวแต่ประการใด ดังนั้นบริษัทจึงไม่มีภาระดอกเบี้ย ของค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่าง และ สเปน. ไม่มีสิทธิเรียกร้องดอกเบี้ยของค่าอนุญาต

ให้ดำเนินการส่วนต่างในระหว่างที่คำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการยังคงมีผลผูกพันทางกฎหมายอยู่ อีกทั้งคำพิพากษาของศาลปกครองกลางที่มีคำสั่งให้เพิกถอนคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการยังไม่มีผลบังคับ เนื่องจากยังอยู่ในระหว่างที่บริษัทยื่นอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด และศาลปกครองสูงสุดยังไม่มีคำพิพากษาในขณะนั้น

20 ธันวาคม 2549 บริษัท มีเดีย คอนเน็คท์ จำกัด ได้มีการเปลี่ยนแปลงกลุ่มผู้ถือหุ้นรายใหญ่จากจำนวน 3 ราย เหลือ 2 ราย ได้แก่ บริษัทและมิตรชุย แอนด์ โค ลิมิเต็ด (MITSUI) ประเทศญี่ปุ่น โดยสัดส่วนการถือหุ้นเป็นร้อยละ 60 และ ร้อยละ 40 ตามลำดับ

ปี 2550 4 มกราคม 2550 บริษัทได้ยื่นข้อพิพาทเรื่องค่าปรับจากการปรับผังรายการและดอกเบี้ยในค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่างต่อสถาบันอนุญาโตตุลาการเป็นข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 1/2550 ส่วนเรื่องค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่างจำนวน 2,210 ล้านบาทนั้น บริษัทมีความเห็นว่า เพื่อเป็นการประนีประนอมให้การดำเนินการตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ เป็นไปโดยราบรื่น และมีให้ สเปน. บอกลีกสัญญาเข้าร่วมงานฯ อันจะมีผลกระทบต่อกิจการของบริษัท บริษัทจึงได้ตัดสินใจเสนอเงื่อนไขขอประนีประนอมโดยเสนอแนวทางการจ่ายเงิน 2,210 ล้านบาท หลายแนวทาง โดยทุกแนวทางมีเงื่อนไขให้ สเปน. เข้าร่วมกันยื่นข้อพิพาทต่อสถาบันอนุญาโตตุลาการ เพื่อให้มีคำวินิจฉัยชี้ขาดกรณีค่าปรับและดอกเบี้ยค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่าง ซึ่ง สเปน. ได้ปฏิเสธเงื่อนไขการให้สถาบันอนุญาโตตุลาการชี้ขาดหนี้ และปฏิเสธแนวทางการชำระเงินค่าอนุญาตให้ดำเนินการดังกล่าวทุกแนวทางในการประชุมร่วมกันเมื่อวันที่ 31 มกราคม 2550

2 กุมภาพันธ์ 2550 บริษัทได้มีหนังสือขอความเป็นธรรมต่อ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี และเสนอแนวทางการประนีประนอมในการแก้ปัญหาข้อพิพาท โดยเสนอให้ สเปน. รับชำระเงินค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่างจำนวน 2,210 ล้านบาท และมีเงื่อนไขขอให้ สเปน. ดำเนินการตามกระบวนการอนุญาโตตุลาการกรณีค่าปรับและดอกเบี้ยตามข้อสัญญาเข้าร่วมงานฯ ข้อ 15

13 กุมภาพันธ์ 2550 สเปน. ได้มีหนังสือปฏิเสธข้อเสนอขอประนีประนอมของบริษัทดังกล่าวอย่างเป็นทางการอีกครั้งหนึ่ง ตั้งแต่วันนี้ สเปน. มีหนังสือปฏิเสธข้อเสนอของบริษัท บริษัทจึงไม่มีภาระผูกพันใดๆ ในข้อเสนอบริษัทที่มีต่อ สเปน. อีกต่อไป ทั้งนี้ เป็นไปตามมาตรา 357 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ต่อมาศาลปกครองกลางได้มีคำสั่งให้จำหน่ายคดีหมายเลขดำที่ 640/2550 ลงวันที่ 22 มิถุนายน 2550 โดยศาลปกครองกลางได้วินิจฉัยว่า ประเด็นที่ สเปน. อ้างว่าบริษัทยอมรับว่าเป็นหนี้ค่าอนุญาตให้ดำเนินการค้างชำระอยู่จำนวน 2,210 ล้านบาท พร้อมดอกเบี้ย รั้งฟังไม่ได้ว่าบริษัทยอมรับสภาพหนี้เพราะเป็นข้อเสนอทางเลือกในการแก้ปัญหาหลายแนวทางซึ่งยังไม่เป็นที่ยุติจึงถือเป็นข้อพิพาทที่ต้องนำเข้าสู่กระบวนการอนุญาตตุลาการตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ

20 กุมภาพันธ์ 2550 บริษัทได้ยื่นคำร้องขอให้ศาลปกครองกลางมีคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการคุ้มครองเพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวเป็นกรณีฉุกเฉินใน 2 ประเด็น ดังนี้

1. บริษัทขอให้ศาลปกครองกลางมีคำสั่งระงับการใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาเข้าร่วมงานฯ ของ สปน. ในกรณีที่บริษัทยังมีได้ชำระค่าปรับจากการปรับผังรายการและดอกเบี้ยในค่าส่วนต่างจำนวนประมาณหนึ่งแสนล้านบาท จนกว่าคณะอนุญาโตตุลาการจะได้มีคำชี้ขาดและข้อพิพาทดังกล่าวถึงที่สุดตามกฎหมาย
2. บริษัทขอให้ศาลปกครองกลางมีคำสั่งกำหนดระยะเวลาเพื่อให้บริษัทชำระค่าอนุญาโตตุลาการให้ดำเนินการส่วนต่างจำนวน 2,210 ล้านบาท ให้แก่ สปน. ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ศาลได้มีคำสั่งในเรื่องนี้

21 กุมภาพันธ์ 2550 ศาลปกครองกลางมีคำสั่งไม่รับคำร้องขอให้ศาลกำหนดมาตรการหรือวิธีการคุ้มครองเพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวและคำร้องขอไต่สวนฉุกเฉิน โดยมีข้อวินิจฉัยว่าการที่ สปน. จะใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาเข้าร่วมงานฯ นั้น หากบริษัทเห็นว่าการบอกเลิกสัญญาเข้าร่วมงานฯ ไม่ชอบก็ย่อมมีสิทธิเรียกค่าเสียหายจากการบอกเลิกสัญญาเข้าร่วมงานฯ ดังกล่าวได้ ส่วนกรณีที่ สปน. เรียกให้ผู้ร้อง (บริษัท) ชำระค่าปรับและดอกเบี้ยค่าอนุญาโตตุลาการให้ดำเนินการส่วนต่างรวมทั้งขอให้ศาลกำหนดระยะเวลาเพื่อให้บริษัทสามารถชำระค่าอนุญาโตตุลาการให้ดำเนินการจำนวน 2,210 ล้านบาท ให้แก่ สปน. ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ศาลได้มีคำสั่งนั้น ศาลเห็นว่าเป็นกรณีระหว่างบริษัทและ สปน. ที่จะเจรจาตกลงกัน และหากบริษัทเห็นว่าไม่ต้องชำระหรือขอผ่อนผันการชำระหนี้ก็เป็นสิทธิที่ดำเนินการไปตามขั้นตอนของสัญญาเข้าร่วมงานฯ และกระบวนการตามกฎหมายต่อไป จึงไม่มีเหตุอันสมควรที่ศาลจะมีคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการคุ้มครองประโยชน์ของบริษัทขณะดำเนินการ ซึ่งคำสั่งศาลปกครองกลางดังกล่าวให้ถือเป็นที่สุดโดยบริษัทไม่อาจอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวได้

7 มีนาคม 2550 สปน. มีหนังสือบอกเลิกสัญญาเข้าร่วมงานฯ และแจ้งให้บริษัทดำเนินการชำระหนี้และส่งมอบทรัพย์สินที่บริษัทมีไว้ใช้ในการดำเนินกิจการตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ คืนให้แก่ สปน. ภายในเวลาที่ สปน. กำหนดตามมติของคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 6 มีนาคม 2550 (24.00 น. ของวันที่ 7 มีนาคม 2550) ซึ่งการบอกเลิกสัญญาเข้าร่วมงานฯ ดังกล่าวเป็นเหตุให้บริษัทจำเป็นต้องหยุดการดำเนินธุรกิจสถานีโทรทัศน์ในระบบยูเอชเอฟนับแต่นั้นมา

28 มีนาคม 2550 บริษัทได้มีหนังสือถึง สปน. โดยโต้แย้งว่าการบอกเลิกสัญญาเข้าร่วมงานฯ ของ สปน. และการเรียกร้องให้บริษัทต้องชำระหนี้จำนวนกว่าแสนล้านบาทให้แก่ สปน. ซึ่ง สปน. นำมาเป็นเหตุบอกเลิกสัญญาเข้าร่วมงานฯ นั้นไม่ชอบด้วยกฎหมายและข้อสัญญาเข้าร่วมงานฯ เนื่องจากบริษัทมิได้กระทำการใดๆ ซึ่งเป็นการผิดสัญญาเข้าร่วมงานฯ บริษัทมิได้เห็นด้วยกับการบอกเลิกสัญญาเข้าร่วมงานฯ อันเป็นการกระทำอันไม่ชอบดังกล่าว และโดยที่การบอกเลิกสัญญาเข้าร่วมงานฯ ของ สปน.

เป็นการกระทำซึ่งเป็นเหตุให้กิจการของบริษัทได้รับความเสียหาย สปน. จึงต้องรับผิดชอบกับบริษัทและบริษัท ได้สงวนสิทธิในการดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

30 มีนาคม 2550 สปน. ได้ยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองกลางคดีหมายเลขดำที่ 640/2550 เรียกร้องให้บริษัท ชำระหนี้ที่กล่าวอ้าง ได้แก่ ค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่างจำนวน 2,210 ล้านบาท และค่าอนุญาตให้ดำเนินการงวดที่ 12 จำนวน 677 ล้านบาท (นับจากวันที่คณะอนุญาโตตุลาการมีคำชี้ขาดจนถึงวันที่ 7 มีนาคม 2550) ค่าดอกเบี้ยร้อยละ 15 ของค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่างจำนวน 562 ล้านบาท (นับจากวันที่คณะอนุญาโตตุลาการมีคำชี้ขาด จนถึงวันที่ฟ้องคดีวันที่ 30 มีนาคม 2550) ค่าปรับผังรายการจำนวน 97,760 ล้านบาท และมูลค่าทรัพย์สินส่งมอบไม่ครบจำนวน 656 ล้านบาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของมูลค่าทรัพย์สินที่ส่งมอบไม่ครบนับแต่วันฟ้องจนกว่าจะชำระเงินเสร็จสิ้น ซึ่งกรณีมูลค่าทรัพย์สินที่ส่งมอบไม่ครบเป็นประเด็นใหม่ที่ สปน. ไม่เคยเรียกร้องให้บริษัทชำระหนี้มาก่อน รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 101,865 ล้านบาท

24 เมษายน 2550 บริษัทยื่นคำร้องต่อศาลปกครองกลางขอให้แต่งตั้งอนุญาโตตุลาการแทน สปน. และขอให้ศาลปกครองกลางมีคำสั่งบังคับให้ สปน. ดำเนินการตามกระบวนการอนุญาโตตุลาการ ตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ

8 พฤษภาคม 2550 บริษัทยื่นคำฟ้องคดีต่อศาลปกครองกลางเป็นคดีหมายเลขดำที่ 910/2550 กรณี สปน. ไม่นำข้อ 5 วรรคสี่ เสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบก่อนลงนามสัญญา จนเป็นเหตุให้บริษัท ได้รับความเสียหาย โดยเรียกค่าเสียหาย 119,252 ล้านบาท

9 พฤษภาคม 2550 บริษัทยื่นคำเสนอข้อพิพาทต่อสถาบันอนุญาโตตุลาการเป็นข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 46/2550 ให้คณะอนุญาโตตุลาการมีคำวินิจฉัยชี้ขาดกรณี สปน. ใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาเข้าร่วมงานฯ ไม่ชอบด้วยกฎหมายและข้อสัญญาเข้าร่วมงานฯ และความไม่ถูกต้องในการเรียกร้องให้บริษัทชำระค่าส่วนต่าง ดอกเบี้ย ค่าปรับมูลค่าทรัพย์สินที่ส่งมอบไม่ครบ และบริษัทขอเรียกค่าเสียหายจาก สปน. จำนวน 21,814 ล้านบาท พร้อมทั้งขอให้ชดเชยความเสียหายโดยให้บริษัทได้กลับเข้าดำเนินการสถานีโทรทัศน์ระบบยูเอชเอฟต่อไปจนครบอายุตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ

30 พฤษภาคม 2550 คดีหมายเลขดำที่ 910/2550 ซึ่งบริษัทเป็นผู้ฟ้องคดีประเด็นที่ สปน. ไม่นำข้อ 5 วรรคสี่ เสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ ศาลปกครองกลางมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา เนื่องจากเกินกว่าอายุความ 10 ปี (สัญญาเข้าร่วมงานฯ มีผลผูกพันตั้งแต่ 3 กรกฎาคม 2538)

22 มิถุนายน 2550 ศาลปกครองกลางมีคำสั่งให้จำหน่ายคดีหมายเลขดำที่ 640/2550 ที่ สปน. เป็นผู้ฟ้องคดี เรียกร้องให้ บริษัทชำระหนี้ที่กล่าวอ้าง ได้แก่ ค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่าง

ดอกเบียร้อยละ 15 ของค่านุญาตให้ดำเนินการส่วนต่าง ค่าปรับผังรายการ และมูลค่าทรัพย์สินที่ส่งมอบไม่ครบ รวมทั้งสิ้น 101,865 ล้านบาทเพื่อให้คู่สัญญาเข้าร่วมงานฯ ไปดำเนินการทางอนุญาโตตุลาการตามที่กำหนดไว้ในสัญญาเข้าร่วมงานฯ

10 กรกฎาคม 2550 ศาลปกครองกลาง ได้มีคำสั่งแต่งตั้ง นายวิรัช จีระแพทย์ เป็นอนุญาโตตุลาการแทน สเปน. ในข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 1/2550 และให้ดำเนินการตามกระบวนการอนุญาโตตุลาการ ในกรณีข้อพิพาทเรื่องค่าปรับ ค่านุญาตให้ดำเนินการส่วนต่าง และดอกเบียตามข้อพิพาทหมายเลขที่ 1/2550 ต่อไป

11 กรกฎาคม 2550 บริษัทยื่นอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุดกรณีศาลปกครองกลางมีคำสั่งไม่รับฟ้องคดีหมายเลขดำที่ 910/2550 เพราะเหตุขาดอายุความ (คดีหมายเลขดำที่ 910/2550 เป็นคดีที่บริษัทเป็นผู้ฟ้องคดีประเด็นที่ สเปน. ไม่นำข้อ 5 วรรคสี่ เสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบจนเป็นเหตุให้บริษัทได้รับความเสียหาย)

24 กรกฎาคม 2550 สเปน. ยื่นอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองกลางที่ตัดสินให้จำหน่ายคดีหมายเลขดำที่ 640/2550 ต่อศาลปกครองสูงสุด และยื่นคำร้องขอคุ้มครองชั่วคราวให้หยุดกระบวนการอนุญาโตตุลาการเพื่อรอคำสั่งของศาลปกครองสูงสุด

17 สิงหาคม 2550 สเปน. ยื่นอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองกลางที่ได้มีคำสั่งแต่งตั้ง นายวิรัช จีระแพทย์ เป็นอนุญาโตตุลาการแทน สเปน. ในข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 1/2550 และอุทธรณ์คัดค้านคำสั่งให้ดำเนินการตามกระบวนการอนุญาโตตุลาการในกรณีข้อพิพาทเรื่องค่าปรับ ค่านุญาตให้ดำเนินการส่วนต่างและดอกเบียตามข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 1/2550 ต่อไป

29 ตุลาคม 2550 บริษัทยื่นคำร้องขอให้ศาลปกครองกลางมีคำสั่งกำหนดมาตรการคุ้มครองเพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวฉุกเฉิน เพื่อมิให้ร่างพระราชบัญญัติองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย มีผลใช้บังคับก่อนมีคำพิพากษาในคดีของบริษัทเนื่องจากคณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเมื่อวันที่ 24 เมษายน 2550 และจะนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติในวันที่ 31 ตุลาคม 2550 โดยบริษัทได้ให้เหตุผลในคำร้องว่า หากร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวผ่านการพิจารณาและมีผลบังคับใช้เป็นกฎหมายแล้ว จะมีผลให้คำวินิจฉัยของคณะอนุญาโตตุลาการหรือคำพิพากษาของศาลปกครองในข้อพิพาท หรือคดีระหว่างบริษัทกับ สเปน. ที่เกิดขึ้นหลังจากวันที่ 31 ตุลาคม 2550 ที่เกี่ยวกับข้อเรียกร้องค่าเสียหายข้อหนึ่งของบริษัทซึ่งบริษัทได้เรียกร้องให้ สเปน. ชดเชยค่าเสียหายให้บริษัทโดยการอนุญาตให้บริษัทกลับเข้าดำเนินการสถานีโทรทัศน์ระบบยูเอชเอฟโดยใช้คลื่นความถี่และทรัพย์สินอุปกรณ์เครือข่ายเดิมต่อไปจนครบตามกำหนดระยะเวลาในสัญญาเข้าร่วมงานฯ เดิม ไม่อาจมีผลบังคับได้อีกต่อไป เนื่องจากบรรดาทรัพย์สินต่างๆ รวมถึงสิทธิ หน้าที่

และภาระผูกพันของบริษัทตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ จะตกเป็นของรัฐตามบทเฉพาะกาลมาตรา 56 แห่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว บริษัทจึงขอให้ศาลปกครองกลางพิจารณาไต่สวนฉุกเฉินและมีคำสั่งให้ระงับหรือห้ามมาตรการหยุดดำเนินการหรือหยุดการเสนอร่างกฎหมายร่างพระราชบัญญัติองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทยให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาโดยเร่งด่วนตามแต่วิธีการที่ศาลปกครองกลางจะเห็นสมควรจนกว่าคดีจะถึงที่สุดหรือศาลปกครองกลางจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

30 ตุลาคม 2550 ศาลปกครองกลางมีคำสั่งไม่รับคำร้องขอคุ้มครองฉุกเฉินดังกล่าวของบริษัทโดยให้เหตุผลว่า การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว เป็นการกระทำในหน้าที่ของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติซึ่งเป็นการใช้อำนาจทางนิติบัญญัติตามรัฐธรรมนูญ มิใช่การใช้อำนาจทางปกครอง จึงไม่มีเหตุผลอันควรและเพียงพอที่ศาลจะมีคำสั่งระงับการดำเนินการของสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ และปัจจุบันข้อพิพาทนั้นอยู่ในระหว่างการพิจารณาของคณะอนุญาโตตุลาการ จึงไม่มีเหตุผลสมควรที่ศาลปกครองกลางจะมีคำสั่งกำหนดมาตรการคุ้มครองตามที่บริษัทร้องขอมาได้

31 ตุลาคม 2550 ร่างพระราชบัญญัติองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทยดังกล่าว ได้ผ่านการอนุมัติจากสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และอยู่ระหว่างการออกประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้มีผลบังคับใช้ต่อไป

14 พฤศจิกายน 2550 ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำสั่งยืนยันตามศาลปกครองกลาง โดยแต่งตั้งนายวิฑูรย์ จีระแพทย์ เป็นอนุญาโตตุลาการ แทน สเปน. ในข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 1/2550 ดังนั้นข้อพิพาทเรื่องค่าปรับ ค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่าง และดอกเบี้ย ตามข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 1/2550 จึงต้องดำเนินการตามกระบวนการอนุญาโตตุลาการต่อไป ส่วนคดีหมายเลขดำที่ 910/2550 ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำสั่งเช่นเดียวกับศาลปกครองกลางโดยไม่รับพิจารณาคำอุทธรณ์ในคดีที่บริษัทฟ้องกรณี สเปน. ไม่นำข้อ 5 วรรคสี่ เสนอคณะรัฐมนตรีเห็นชอบก่อนลงนามสัญญาเข้าร่วมงานฯ เพราะเหตุขาดอายุความ

19 ธันวาคม 2550 ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำสั่งยืนยันตามศาลปกครองกลางโดยมีคำสั่งให้จำหน่ายคดีหมายเลขดำที่ 640/2550 ซึ่ง สเปน. เป็นผู้ฟ้องคดีฟ้องให้บริษัทชำระหนี้ที่กล่าวอ้างจำนวน 101,865 ล้านบาท ดังนั้นข้อพิพาทเรื่องภาระหนี้ อันประกอบด้วย ค่าปรับ ค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่าง ดอกเบี้ย และมูลค่าทรัพย์สินส่งมอบไม่ครบ และการบอกเลิกไม่ชอบ ตามข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 1/2550 และข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 46/2550 จึงต้องดำเนินการตามกระบวนการอนุญาโตตุลาการต่อไป

ปี 2551 15 มกราคม 2551 พระราชบัญญัติองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทยได้มีการประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษาและมีผลบังคับใช้เป็นกฎหมายแล้ว มีผลให้คำวินิจฉัยของคณะอนุญาโตตุลาการหรือคำพิพากษาของศาลปกครองในข้อพิพาทหรือคดีระหว่างบริษัทกับ สเปน.

ที่เกิดขึ้นหลังจากวันที่ 15 มกราคม 2551 ที่เกี่ยวกับข้อเรียกร้องค่าเสียหายข้อหนึ่งของบริษัทซึ่งบริษัทได้เรียกร้องให้ สปน. ชดใช้ค่าเสียหายให้บริษัทโดยการอนุญาตให้บริษัทกลับเข้าดำเนินการสถานีโทรทัศน์ระบบยูเอชเอฟ โดยใช้คลื่นความถี่และทรัพย์สินอุปกรณ์เครือข่ายเดิมต่อไปจนครบตามกำหนดระยะเวลาในสัญญาเข้าร่วมงานฯ เดิม ไม่อาจมีผลบังคับได้อีกต่อไป เนื่องจากบรรดาทรัพย์สินต่างๆ รวมถึงสิทธิหน้าที่ และภาระผูกพันของบริษัทตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ จะตกเป็นของรัฐตามบทเฉพาะกาลมาตรา 56 แห่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว อย่างไรก็ตาม บริษัทยังคงมีคดีความฟ้องร้องกับ สปน. ที่ยังดำเนินต่อไปในกระบวนการยุติธรรม และข้อเรียกร้องค่าเสียหายข้ออื่นๆ ที่เรียกร้องให้ สปน. ชดเชยค่าเสียหายโดยชำระคืนเป็นเงินสดหรือการขอชดเชยโดยวิธีอื่นให้แก่บริษัทยังคงมีผลทางกฎหมายอยู่ หากคณะอนุตุลาการมีคำวินิจฉัยชี้ขาดตามที่บริษัทเรียกร้อง

2 เมษายน 2551 คณะกรรมการของบริษัท มีมติ ให้บริษัท มีเดีย คอนเน็คท์ จำกัด ลงทุนจดทะเบียน 3 ใน 4 ของทุนจดทะเบียนทั้งหมด เป็นจำนวนรวมสุทธิ 37.5 ล้านบาท จากทุนจดทะเบียน 50 ล้านบาท (ชำระเต็มมูลค่า) เหลือ 12.50 ล้านบาท โดยเป็นการลดจำนวน หุ้นลงจากเดิม 5,000,000 หุ้น คงเหลือ 1,250,000 หุ้น โดยมีมูลค่าหุ้นละ 10 บาทเท่าเดิม

30 ตุลาคม 2551 สปน. ได้ยื่นคำร้องเลขที่ ค 9/2551 ขอคุ้มครองชั่วคราวต่อศาลปกครองกลาง โดยร้องขอให้ศาลปกครองกลาง มีคำสั่งห้ามไม่ให้บริษัทซึ่งเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในที่ดินดังกล่าวในปัจจุบัน กระทำนิติกรรมใดๆ เกี่ยวกับที่ดิน ที่อำเภอชุมพวง จังหวัดนครราชสีมา และอำเภอเพ็ญ จังหวัดอุดรธานี โฉนดที่ดินที่ 25168 และ 29554 ก่อนข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 46/2550 จะมีคำชี้ขาดและถึงที่สุด และขอให้มีการสั่งแจ้งไปยังเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดนครราชสีมา และเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดอุดรธานี ห้ามจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมใดๆ เกี่ยวกับที่ดินดังกล่าวไว้ชั่วคราวก่อนมีคำชี้ขาดข้อพิพาท โดยกล่าวอ้างสัญญาเข้าร่วมงานฯ ข้อ 1.1 วรรคสอง ที่กำหนดเงื่อนไขไว้ว่า “ที่ดิน อาคาร อุปกรณ์ในการดำเนินการ และทรัพย์สินอื่นใดที่ผู้เข้าร่วมงานได้ดำเนินการจัดหาหรือได้มาหรือมีไว้เพื่อดำเนินการสถานีวิทยุโทรทัศน์ ตามสัญญานี้ ไม่ว่าจะก่อนหรือหลังวันลงนามในสัญญาให้ตกเป็นกรรมสิทธิ์ของ สปน. นับแต่วันที่ได้ติดตั้งอุปกรณ์เสร็จเรียบร้อยและใช้งานได้ หรือได้จัดหาโอกาสแรก แต่ไม่ช้ากว่าวันเริ่มดำเนินการ ทั้งนี้ สปน. ตกลงให้ผู้เข้าร่วมงานมีสิทธิและหน้าที่ในการครอบครองและใช้สอยทรัพย์สินดังกล่าวในการดำเนินการสถานีวิทยุโทรทัศน์ภายใต้เงื่อนไขของสัญญานี้”

3 กันยายน 2551 คณะกรรมการของบริษัท มีมติให้ เลิกกิจการบริษัท มีเดีย คอนเน็คท์ จำกัด

25 พฤศจิกายน 2551 บริษัทได้คัดค้านคำร้องคำร้องหมายเลข ค 9/2551 ดังกล่าวโดยให้ข้อเท็จจริงว่า สปน. เป็นฝ่ายบอกเลิกสัญญาเข้าร่วมงานฯ ก่อนครบกำหนดระยะเวลาตามสัญญา โดยที่บริษัทมิได้ปฏิบัติผิดสัญญา การบอกเลิกสัญญาเข้าร่วมงานฯ ของผู้ร้อง เป็นการบอกเลิกสัญญาโดยมีเจตนาที่จะเข้ายึดและ

ครอบครองการดำเนินการสถานีโทรทัศน์แทนบริษัทเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ เจตนาของ ผู้ร้องไม่สุจริต เป็นการบอกเลิกสัญญาที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงถือได้ว่า สปน.เป็นฝ่ายปฏิบัติผิดสัญญาก่อน ผลของการบอกเลิกสัญญาโดยไม่ชอบยอมทำให้คู่สัญญากลับคืนสู่ฐานะเดิม ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 391 ย่อมถือเสมือนว่าคู่สัญญามิได้ทำสัญญากันมาตั้งแต่แรก สปน.ไม่อาจกล่าวอ้าง หรืออาศัยเอาข้อกำหนด ข้อตกลง รายละเอียดในสัญญาเข้าร่วมงานฯ ที่ สปน.เป็นฝ่ายบอกเลิกสัญญา มาเรียกร้องให้ผู้คัดค้านปฏิบัติตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ ได้อีกต่อไป อีกทั้งสัญญาเข้าร่วมงานฯ ก็มีได้มีข้อยกเว้นไว้ในกรณีที่เมื่อสัญญาเลิกกันแล้วไม่ให้นำกลับคืนสู่ฐานะเดิม ดังนั้น สปน.จึงไม่อาจกล่าวอ้างสัญญาที่เลิกกันแล้ว มาเรียกร้องให้อีกฝ่ายหนึ่งปฏิบัติตามได้

25 ธันวาคม 2551 ศาลปกครองกลาง ได้มีคำสั่งคุ้มครองชั่วคราว ห้ามบริษัทกระทำนิติกรรมใด ๆ เกี่ยวกับที่ดิน อำเภอชุมพวง จังหวัดนครราชสีมา และอำเภอเพ็ญ จังหวัดอุดรธานี บริษัทได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งคุ้มครองชั่วคราวดังกล่าวต่อศาลปกครองสูงสุด

ปี 2552 29 มิถุนายน 2552 ศาลปกครองสูงสุด ยืนตามคำสั่งศาลปกครองกลาง โดยตามที่ได้มีคำสั่งคุ้มครองชั่วคราว ห้ามบริษัทกระทำนิติกรรมใดๆ เกี่ยวกับที่ดิน อำเภอชุมพวง จังหวัดนครราชสีมา และอำเภอเพ็ญ จังหวัดอุดรธานี

4 มิถุนายน 2552 ตลท.ได้ถอนชื่อหลักทรัพย์ของบริษัทออกจากกระดานซื้อขายและย้ายหลักทรัพย์ไปยังกลุ่ม NPG (Non-Performing Group) โดยบริษัทยังคงมีสถานะเป็นบริษัทจดทะเบียนซึ่งมีหน้าที่ปฏิบัติตามข้อกำหนดของ ตลท.ทุกประการ เนื่องจากตามที่ปรากฏในงบการเงินไตรมาส 1 สิ้นสุดวันที่ 31 มีนาคม 2552 ที่ผ่านการสอบทานโดยผู้สอบบัญชี ปรากฏว่าส่วนของผู้ถือหุ้นมีค่าน้อยกว่าศูนย์ และมีผลขาดทุนสุทธิจากการดำเนินงานติดต่อกัน 2 ปี

ปี 2553 10 มิถุนายน 2553 บริษัทวางเงินประกันค่าป่วยการอนุญาโตตุลาการ(เงินประกันฯ) จำนวน 5,412,839.79 บาท ตามทุนทรัพย์ที่แต่ละฝ่ายเรียกร้องโดยคิดคำนวณจากฐานทุนทรัพย์ ที่บริษัทเรียกร้องจำนวน 21,814,198,932 บาท สำหรับข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 1/2550 ไม่มีทุนทรัพย์ ได้วางเท่ากับขั้นต่ำอัตราที่กำหนดไว้สำหรับคดีที่ไม่มีทุนทรัพย์ คือ 20,000 บาท ต่อครั้ง โดยขอวาง 5 ครั้ง รวมเป็นเงิน 100,000 บาท โดยในวันที่ 10 มิถุนายน 2553 บริษัทได้วางเงินประกันฯ จำนวนดังกล่าวพร้อมกับข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 46/2550

ปี 2554 9 กันยายน 2554 ศาลปกครองกลางได้มีคำสั่งคดีหมายเลขดำที่ ค 7/2554 และคดีหมายเลขแดงที่ ค 7/2554 ห้ามมิให้บริษัททำนิติกรรมเกี่ยวกับที่ดินโฉนดเลขที่ 25168 ตำบลบ้านธาตุ อำเภอเพ็ญ จังหวัดอุดรธานี และมีคำสั่งแจ้งไปยังเจ้าพนักงานที่ดิน จังหวัดอุดรธานี ห้ามจดทะเบียนใดๆ เกี่ยวกับที่ดิน

แปลงดังกล่าวไว้เป็นการชั่วคราว จนกว่าคณะอนุญาโตตุลาการจะมีคำสั่งชี้ขาดในข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 46/2550

24 พฤศจิกายน 2554 บริษัทได้เร่งรัดกระบวนการพิจารณาคดีต่อสถาบันอนุญาโตตุลาการ โดยขอคัดค้านการที่สถาบันอนุญาโตตุลาการจะอนุญาตการขอขยายระยะเวลาวางเงินประกันฯ ออกไป เนื่องจากเห็นว่า สปน. มีเจตนาประวิงเวลา โดยขอขยายระยะเวลาวางเงินประกันฯ มาแล้วมากถึง 23 ครั้ง เป็นเวลายาวนานถึงสองปีเศษ จึงไม่มีเหตุผลสมควรที่จะอนุญาตให้ขยายเวลาออกไปอีก

2 ธันวาคม 2554 สปน. ได้ยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาวางเงินประกันฯ (ครั้งที่ 24) โดยอ้างถึงหนังสือขอขยาย ระยะเวลาวางเงินประกันฯ (ครั้งที่ 23) ที่ นร.1306/7334 ลงวันที่ 22 กันยายน 2554 ซึ่ง สปน. ได้ขอขยายเวลา ระยะเวลาวางเงินประกันฯ ออกไป อีก 60 วัน นับจากวันที่ 28 กันยายน 2554 แต่มิได้รับทราบหนังสือแจ้งคำสั่ง อนุญาตจากสถาบันอนุญาโตตุลาการและได้รับแจ้งจากการประสานงานกับพนักงานอัยการเจ้าของคดีแล้ว ได้รับแจ้งว่าไม่ทราบคำสั่งอนุญาตดังกล่าว ประกอบกับ สปน. ได้ประสานเป็นการภายในกับองค์กรกระจาย เสี่ยงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทยซึ่งมีหน้าที่ตาม พ.ร.บ. ที่วีสาธารณะฯ ในการสนับสนุน ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับข้อพิพาทคดีพิพาทระหว่างบริษัทและ สปน. ได้รับแจ้งว่า ขณะนี้สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย อยู่ระหว่างการพิจารณาดำเนินการเตรียมงบประมาณ เพื่อวางเป็นเงินประกันฯ และค่าใช้จ่ายในการดำเนิน กระบวนการพิจารณาในชั้นอนุญาโตตุลาการ เนื่องจากเป็นเงินจำนวนมาก จึงขอขยายระยะเวลาวางเงินประกันฯ ดังกล่าวออกไปอีก 60 วันนับแต่วันที่ครบกำหนด

21 ธันวาคม 2554 สถาบันอนุญาโตตุลาการนัดหมายคู่พิพาทมาเจรจาไกล่เกลี่ยทำความเข้าใจความตกลงกัน โดยมีมติที่เสนอให้ทั้งสองฝ่ายพิจารณา คือ การชะลอการดำเนินข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 1/2550 ออกไป ก่อนเพื่อรอผลของข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 46/2550 เนื่องจากเป็นประเด็นที่เกี่ยวข้องกันกับ ข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 46/2550 และข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 46/2550 มีเนื้อหาครอบคลุมประเด็น การตีความค่าปรับในข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 1/2550 ด้วย อีกทั้งการรวมคดีทั้งสองเป็นไปได้อย่าง โดยยังคงมีข้อโต้แย้งเรื่องอัตราการวางเงินประกันฯ ประกอบกับ ทั้งสองฝ่ายไม่ประสงค์ขอลงคำเสนอ ข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 1/2550 นอกจากนี้ เพื่อให้ข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 46/2550 ดำเนินกระบวนการ ต่อไปได้ จึงเสนอให้ทั้งสองฝ่ายไปพิจารณการวางเงินประกันฯ ในข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 46/2550 ฝ่ายละ 10 ล้านบาท อนึ่ง บริษัทได้วางเงินประกันฯ ในคดีข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 46/2550 ไปแล้ว เมื่อวันที่ 10 มิถุนายน 2553 จำนวน 5,412,839.79 บาท (คำนวณตามทุนทรัพย์ของแต่ละฝ่ายเรียกร้อง โดยคิดคำนวณจากฐานทุนทรัพย์ที่บริษัทเรียกร้องจำนวน 21,814,198,932 บาท) ยังคงเหลืออีก 4,587,160.21 บาท

21 ธันวาคม 2554 บริษัทยื่นคำอุทธรณ์ ในคดีหมายเลขแดงที่ ค 7/2554 ต่อศาลปกครองสูงสุด กรณีศาลปกครองกลางมีคำสั่งคุ้มครองชั่วคราวห้ามมิให้บริษัททำนิติกรรมเกี่ยวกับโฉนดที่ดินเลขที่ 25168

ตำบลบ้านธาตุ อำเภอเพ็ญ จังหวัดอุดรธานี จนกว่าคณะอนุญาโตตุลาการจะมีคำสั่งชี้ขาดในข้อพิพาท หมายเลขดำที่ 46/2550

30 ธันวาคม 2554 สเปน. มีหนังสือขอชะลอการดำเนินข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 1/2550 ออกไปก่อน เพื่อรอผลข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 46/2550 ตามที่สถาบันอนุญาโตตุลาการเสนอมา

ปี 2555 17 มกราคม 2555 บริษัทได้มีหนังสือขอชะลอการดำเนินข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 1/2550 เพื่อรอผลของ ข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 46/2550 ตามที่สถาบันอนุญาโตตุลาการเสนอมา ต่อมาสถาบันอนุญาโตตุลาการ ได้มีคำสั่งให้ชะลอการดำเนินข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 1/2550 ตามที่บริษัทและ สเปน. เสนอไป และในวันเดียวกัน สเปน. ได้วางเงินประกันฯ ของข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 1/2550 จำนวน 100,000 บาท และเงินประกันฯ ของข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 46/2550 จำนวน 10,000,000 บาท พร้อมทั้งวางเงิน ค่าใช้จ่ายของทั้งสองคดี คดีละ 15,000 บาท

20 มกราคม 2555 บริษัทได้วางเงินประกันฯ ของข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 46/2550 เพิ่มอีก 4,587,160.21 บาท รวมเป็น 10,000,000 บาท ตามที่สถาบันอนุญาโตตุลาการแจ้งมา

13 กันยายน 2555 สถาบันอนุญาโตตุลาการได้มีหนังสือถึงบริษัทและสเปน. เพื่อแจ้งประวัติของ อนุญาโตตุลาการ ทั้งสองฝ่าย โดยแจ้งว่าหากบริษัท หรือ สเปน. ประสงค์จะคัดค้านคุณสมบัติ ของอนุญาโตตุลาการอีกฝ่ายหนึ่งให้ยื่นคำคัดค้านเป็นหนังสือแสดงเหตุแห่งการคัดค้านมายังสถาบัน อนุญาโตตุลาการภายในเวลาที่กำหนด ต่อมาเมื่อวันที่ 28 พฤศจิกายน 2555 บริษัท ได้ดำเนินการ ยื่นคำร้องแจ้งความประสงค์ไม่คัดค้านคุณสมบัติของอนุญาโตตุลาการฝ่ายสเปน. ต่อสถาบัน อนุญาโตตุลาการ สถาบันอนุญาโตตุลาการจึงดำเนินการแจ้งต่ออนุญาโตตุลาการทั้งสองฝ่ายรับทราบ และดำเนินกระบวนการพิจารณาต่อไป

ปี 2556 27 พฤษภาคม 2556 คณะอนุญาโตตุลาการทั้งสองฝ่ายได้ร่วมกันคัดเลือกรายชื่อบุคคลที่ประสงค์ จะแต่งตั้งเป็นประธานอนุญาโตตุลาการ โดยวิธีการที่สถาบันอนุญาโตตุลาการกำหนดให้มีความพึงพอใจ ตรงกันสูงสุด ให้แต่งตั้ง นายเสมอ อินทรศักดิ์ ซึ่งสถาบันอนุญาโตตุลาการได้ทาบทาม และนายเสมอ อินทรศักดิ์ ได้ตอบรับเป็นประธานอนุญาโตตุลาการแล้ว พร้อมแนบประวัติอนุญาโตตุลาการสำหรับ การขึ้นทะเบียนให้ทั้งสองฝ่ายทราบ หากฝ่ายใดมีข้อคัดค้าน ขอให้ยื่นหนังสือแสดงเหตุแห่งการคัดค้าน ภายใน 15 วัน

12 มิถุนายน 2556 อัยการผู้รับมอบอำนาจฝ่าย สเปน. ขอขยายเวลาการพิจารณาว่าจะคัดค้านประธาน คณะอนุญาโตตุลาการหรือไม่ และสถาบันอนุญาโตตุลาการให้ขยายระยะเวลาออกไป 15 วัน

28 มิถุนายน 2556 อัยการผู้รับมอบอำนาจฝ่าย สเปน. แถลงว่า สเปน. ไม่มีข้อคัดค้านประธานคณะอนุญาโตตุลาการแต่ประการใด แต่ขอสงวนสิทธิการคัดค้านไว้ในภายหลัง หากตรวจสอบพบเหตุอันทำให้สามารถคัดค้านประธานอนุญาโตตุลาการได้

19 สิงหาคม 2556 อัยการผู้รับมอบอำนาจฝ่าย สเปน. ยื่นคำร้องต่อสถาบันอนุญาโตตุลาการว่ามีข้อมูลและข้อเท็จจริงตามแบบประวัติยังไม่แจ่มชัดเพียงพอ และประสงค์ขอทราบข้อเท็จจริงของประธานอนุญาโตตุลาการเพิ่มเติม

20 กันยายน 2556 นายเสมอ อินทรศักดิ์ ประธานคณะอนุญาโตตุลาการ ได้ชี้แจงรายละเอียดเพิ่มเติมตามที่อัยการผู้รับมอบอำนาจฝ่าย สเปน. สอบถาม โดยสรุป ประธานอนุญาโตตุลาการ คู่สมรส และบุตรไม่เคยถือหุ้นและหรือเกี่ยวข้องกับบริษัทผู้เรียกร้องกรณีใด ๆ มาก่อนทั้งสิ้น

8 ตุลาคม 2556 นางสาวมานิดา ชิมเมอร์แมน อนุญาโตตุลาการฝ่ายบริษัทผู้เรียกร้อง ได้ชี้แจงข้อมูลและข้อเท็จจริงเพิ่มเติมตามที่อัยการผู้รับมอบอำนาจฝ่าย สเปน. ขอให้ชี้แจงเพื่อนำมาประกอบการพิจารณาใหม่ว่าจะคัดค้านอนุญาโตตุลาการฝ่ายบริษัทหรือไม่

16 ตุลาคม 2556 บริษัทได้ร้องขอความเป็นธรรมในการเร่งรัดการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีข้อพิพาทที่ 46/2550 ต่ออัยการสูงสุด เนื่องจากข้อพิพาทได้ยื่นคำเสนอข้อพิพาทตั้งแต่ปี 2550 トラบถึงปัจจุบันรวมเป็นระยะเวลามากกว่า 6 ปี แต่ข้อพิพาทยังไม่สามารถเข้าสู่กระบวนการพิจารณาข้อพิพาทแห่งคดีได้ จึงขอให้พนักงานอัยการผู้รับมอบอำนาจฝ่าย สเปน. ดำเนินกระบวนการพิจารณาไปในทางที่ถูกต้องเป็นธรรม เพื่อให้การพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดสามารถเริ่มต้นและเสร็จสิ้นตามที่กฎหมายกำหนดต่อไป

28 ธันวาคม 2556 สำนักกระงับข้อพิพาทฯ สถาบันอนุญาโตตุลาการ ได้ส่งหนังสือแจ้งว่า เมื่อวันที่ 6 ธันวาคม 2556 สเปน. ได้มีหนังสือขอคัดค้านประธานอนุญาโตตุลาการและอนุญาโตตุลาการฝ่ายบริษัทในการดำเนินกระบวนการทางอนุญาโตตุลาการในชั้นนี้ และขอให้มีการตั้งอนุญาโตตุลาการแทนตามขั้นตอนและกระบวนการทางกฎหมายต่อไป

ปี 2557

14 มกราคม 2557 บริษัทได้รับหนังสือแจ้งจากสำนักกระงับข้อพิพาทฯ สถาบันอนุญาโตตุลาการว่า เมื่อวันที่ 6 มกราคม 2557 ประธานอนุญาโตตุลาการและอนุญาโตตุลาการฝ่ายบริษัท ได้มีหนังสือขอลาออกจากการเป็นอนุญาโตตุลาการ ในข้อพิพาทระหว่างบริษัทและ สเปน.

22 มกราคม 2557 บริษัทได้รับหนังสือแจ้งจากสำนักกระงับข้อพิพาทฯ สถาบันอนุญาโตตุลาการว่า เมื่อวันที่ 15 มกราคม 2557 อนุญาโตตุลาการฝ่ายบริษัท ได้มีหนังสือขอลาออกจากการเป็นอนุญาโตตุลาการ ในข้อพิพาท ระหว่าง บริษัทและสเปน. และสำนักกระงับข้อพิพาทฯ สถาบัน

อนุญาตตุลาการ ได้มีคำสั่งให้บริษัทดำเนินการแต่งตั้งอนุญาตตุลาการคนใหม่แทนอนุญาตตุลาการคนเดิมที่ถอนตัว

21 มีนาคม 2557 บริษัทได้ดำเนินการยื่นคำร้องขอแต่งตั้ง ศ.พิเศษ ดร. กมลชัย รัตนสกววงศ์ เป็นอนุญาตตุลาการฝ่ายบริษัท

8 กรกฎาคม 2557 สถาบันอนุญาตตุลาการได้มีหนังสือแจ้งมายังบริษัทว่า เมื่อวันที่ 26 มิถุนายน 2557 สเปน. ได้ยื่นคำแถลงว่าไม่ประสงค์จะคัดค้านอนุญาตตุลาการของฝ่ายบริษัท แต่สงวนสิทธิคัดค้านหากตรวจพบเหตุอันทำให้สามารถคัดค้านได้ในภายหลัง และทางสถาบันอนุญาตตุลาการได้กำหนดวันให้อนุญาตตุลาการฝ่ายบริษัทเสนอรายชื่อประธานอนุญาตตุลาการคนกลาง จำนวน 3 คน ภายในวันที่ 15 สิงหาคม 2557

8 สิงหาคม 2557 ไอทีวีได้ยื่นคำร้องต่อสถาบันอนุญาตตุลาการ ขอสอบถามความคืบหน้าของคดีข้อพิพาทเนื่องจากได้ยื่นข้อพิพาทตั้งแต่ปี 2550 トラบถึงปัจจุบันรวมเป็นระยะเวลามากกว่า 7 ปี แต่ข้อพิพาทยังไม่สามารถเข้าสู่กระบวนการพิจารณาข้อพิพาทแห่งคดีได้ จึงขอให้สำนักงานระงับข้อพิพาทอนุญาตตุลาการกรุณาทำซ้ำฝ่าย สเปน.ให้ดำเนินคดีข้อพิพาทด้วยความรวดเร็ว เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม

12 กันยายน 2557 คณะอนุญาตตุลาการทั้งสองฝ่ายได้ร่วมกันคัดเลือกรายชื่อบุคคลที่ประสงค์จะแต่งตั้งเป็นประธานอนุญาตตุลาการ โดยทาบทาม นายสมบัติ เดียววิศเรศ และ นายสมบัติ เดียววิศเรศ ได้ตอบรับเป็นประธานอนุญาตตุลาการแล้ว

12 ธันวาคม 2557 นายสมบัติ เดียววิศเรศ ได้รับการแต่งตั้งเป็นประธานคณะอนุญาตตุลาการอย่างเป็นทางการ คณะอนุญาตตุลาการจึงได้กำหนดประเด็นข้อพิพาทและภาระการพิสูจน์กระบวนการพิจารณาชั้นอนุญาตตุลาการ และวันนัดสืบพยานของคู่พิพาททั้งสองฝ่ายในปี พ.ศ.2558

ปี 2558 2 มีนาคม 2558 บริษัทได้ยื่นคำร้องขอถอนคำเสนอข้อพิพาทที่ 1/2550 เนื่องจากคดีข้อพิพาทที่ 46/2550 มีประเด็นข้อพิพาทที่ครอบคลุมถึงประเด็นข้อพิพาทที่ 1/2550 และคดีข้อพิพาทที่ 1/2550 เป็นข้อพิพาทที่เกิดขึ้นก่อนที่ สเปน. จะใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาเข้าร่วมงาน ฯ จึงไม่จำเป็นที่จะต้องดำเนินคดีในข้อพิพาทที่ 1/2550 อีกต่อไป รวมทั้งขอให้คำสั่งคืนค่าป่วยการอนุญาตตุลาการให้แก่ไอทีวีเป็นกรณีพิเศษ

1 พฤษภาคม 2558 สเปน. ยื่นคำร้องขอคัดค้านการถอนคำเสนอข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 1/2550 โดยให้เหตุผลว่าหาก สเปน. ยินยอมตามการขอถอนข้อพิพาทของไอทีวี อาจเป็นผลเสียต่อ สเปน. เนื่องจาก สเปน. ได้เรียกร้องแย้งไว้ในข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 46/2550 ว่าเป็นฟ้องซ้อนกับข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 1/2550 และคณะอนุญาตตุลาการได้กำหนดเรื่องนี้ไว้เป็นประเด็นข้อพิพาทที่ต้องพิจารณาเรียบร้อยแล้ว

ระหว่างวันที่ 1 พฤษภาคม 2558 ถึงวันที่ 15 กันยายน 2558 คณะอนุญาโตตุลาการดำเนินกระบวนการพิจารณาสืบพยานบริษัท และ สเปน.

17 สิงหาคม 2558 บริษัทได้วางเงินประกันฯ ตามที่สำนักงานอนุญาโตตุลาการเรียกเก็บเพิ่มเติมจำนวน 10,000 บาท

15 กันยายน 2558 เสร็จสิ้นการสืบพยานของกลุ่มพิพาททั้งสองฝ่าย

10 พฤศจิกายน 2558 บริษัท และ สเปน. ยื่นคำแถลงการณ์ปิดคดี

ปี 2559

1 กุมภาพันธ์ 2559 บริษัทได้รับสำเนาคำชี้ขาดจากสถาบันอนุญาโตตุลาการซึ่งได้วินิจฉัยชี้ขาดคดีข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 46/2550 (ข้อพิพาทหมายเลขแดงที่ 1/2559) ฉบับลงวันที่ 14 มกราคม 2559 โดยมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

- การบอกเลิกสัญญาของ สเปน. ไม่ชอบด้วยกฎหมาย
- ให้ สเปน. ชดใช้ความเสียหายให้แก่บริษัท รวมจำนวน 2,890,345,205.48 บาท
- เมื่อศาลปกครองสูงสุดพิพากษาให้เพิกถอนคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการที่ให้ปรับลดค่าตอบแทนตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ เมื่อวันที่ 13 ธันวาคม 2549 บริษัทจึงต้องชำระค่าตอบแทนส่วนต่าง จำนวน 2,886,712,328.77 บาท ให้แก่ สเปน. โดยถือว่า บริษัทผิดนัดชำระนับตั้งแต่วันที่ 4 มีนาคม 2550 จนถึงวันที่ 7 มีนาคม 2550 คิดเป็นดอกเบี้ยจำนวน 3,632,876.77 บาท รวมเป็นเงินที่บริษัทต้องชำระให้แก่ สเปน. เป็นเงินจำนวน 2,890,345,205.48 บาท
- บริษัท และ สเปน. ต่างมีหน้าที่จะต้องชำระหนี้ให้แก่กันในจำนวนเงินเท่ากัน คือ 2,890,345,205.48 บาท ซึ่งเมื่อหักกลบลบกันแล้วต่างฝ่ายจึงไม่มีหนี้ที่จะต้องชำระแก่กันและกัน

29 เมษายน 2559 สเปน.ยื่นคำร้องขอให้เพิกถอนคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการในคดีหมายเลขดำที่ 46/2550 (คดีหมายเลขแดงที่ 1/2559) ต่อศาลปกครองกลาง

2 พฤศจิกายน 2559 ศาลปกครองกลางมีคำสั่งรับคำร้องของ สเปน. เป็นคดีหมายเลขดำที่ 620/2559

ในขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองกลาง

7. รายงานของผู้สอบบัญชีรับอนุญาต

Deloitte.

บริษัท ดีลอยท์ ทูเช่ โรมาตสุ ไชยบศ
สอบบัญชี จำกัด
เอไอเอ สาทอร์ ทาวเวอร์ ชั้น 23-27
11/1 ถนนสาทรใต้
แขวงยานนาวา เขตสาทร
กรุงเทพฯ 10120

โทร +66 (0) 2034 0000
แฟกซ์ +66 (0) 2034 0100

Deloitte Touche Tohmatsu Jaiyos
Audit Co., Ltd.
AIA Sathorn Tower, 23rd-27th Floor
11/1 South Sathorn Road
Yannawa, Sathorn
Bangkok 10120, Thailand
Tel: +66 (0) 2034 0000
Fax: +66 (0) 2034 0100
www.deloitte.com

รายงานของผู้สอบบัญชีรับอนุญาต

เสนอผู้ถือหุ้นและคณะกรรมการ

บริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน)

การไม่แสดงความเห็น

ข้าพเจ้าได้รับการว่าจ้างให้ตรวจสอบงบการเงินรวมของบริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย (กลุ่มบริษัท) และงบการเงินเฉพาะกิจการของบริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) (บริษัท) ซึ่งประกอบด้วย งบแสดงฐานะการเงินรวมและเฉพาะกิจการ ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2559 และ งบกำไรขาดทุนรวมและเฉพาะกิจการ งบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นรวมและเฉพาะกิจการ งบแสดงการเปลี่ยนแปลง ส่วนของผู้ถือหุ้นรวมและเฉพาะกิจการและงบกระแสเงินสดรวมและเฉพาะกิจการ สำหรับปีสิ้นสุดวันเดียวกันและหมายเหตุประกอบงบการเงินรวมและเฉพาะกิจการ รวมถึงหมายเหตุสรุปนโยบายการบัญชีที่สำคัญ

ข้าพเจ้าไม่สามารถแสดงความเห็นต่องบการเงินรวมและเฉพาะกิจการของบริษัทได้ เนื่องจากเรื่องที่ว่าไว้ในวรรคเกณฑ์ในการไม่แสดงความเห็นมีนัยสำคัญ ข้าพเจ้าไม่สามารถหาหลักฐานการสอบบัญชีที่เหมาะสมอย่างเพียงพอเพื่อเป็นเกณฑ์ในการแสดงความเห็นต่องบการเงินดังกล่าวข้างต้น

เกณฑ์ในการไม่แสดงความเห็น

ตามที่กล่าวไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงินข้อ 2 (ง) และ 18 จากคำตัดสินของศาลปกครองสูงสุด บริษัทได้ตั้งสำรองค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่างจำนวน 2,210 ล้านบาทพร้อมทั้งดอกเบี้ยที่เกี่ยวข้อง ตั้งแต่ปี 2549 บริษัทยังคงมีข้อพิพาทกับสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (“สำนักงานปลัดฯ”) ซึ่งยังไม่มีข้อยุติ โดยเมื่อวันที่ 14 มกราคม 2559 คณะอนุญาโตตุลาการมีคำชี้ขาดในข้อพิพาทระหว่างบริษัทและสำนักงานปลัดฯ ในเรื่องการบอกเลิกสัญญาอนุญาตให้ดำเนินการของสำนักงานปลัดฯ นั้นชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ และเรียกร้องค่าเสียหายจากการบอกเลิกสัญญามีขอบ ทำให้บริษัทมีการปรับลดภาระหนี้ ซึ่งสำนักงานปลัดฯ ได้ยื่นคำร้องคัดค้านคำชี้ขาดดังกล่าวของคณะอนุญาโตตุลาการต่อศาลปกครองกลาง ทั้งนี้ศาลปกครองกลางได้มีคำสั่งรับคำร้องดังกล่าวและอยู่ในกระบวนการทางศาลปกครองกลาง ณ ปัจจุบัน นอกจากนี้บริษัทยังคงมีข้อพิพาทที่บริษัทถูกเรียกร้องจากสำนักงานปลัดฯ ให้จ่ายชำระค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่างและดอกเบี้ยของค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่าง รวมถึงค่าปรับในการปรับเปลี่ยนผังรายการซึ่งข้อพิพาทดังกล่าวยังไม่เป็นที่สิ้นสุด หากมีคำตัดสินไม่เป็นคุณต่อบริษัทอาจเป็นเหตุให้เกิดข้อสงสัยอย่างมีนัยสำคัญเกี่ยวกับความสามารถในการดำเนินงานต่อเนื่องของบริษัทได้ ทั้งนี้ ข้าพเจ้าไม่สามารถหาหลักฐานการสอบบัญชีที่เหมาะสมอย่างเพียงพอในการสรุปผลของข้อพิพาทเหล่านั้นเพื่อเป็นเกณฑ์ในการแสดงความเห็นต่องบการเงินดังกล่าวได้จากสถานการณ์อื่น ไม่แน่นอนที่มีสาระสำคัญดังกล่าว

ข้อมูลและเหตุการณ์ที่เน้น

ข้าพเจ้าขอให้สังเกตหมายเหตุประกอบงบการเงิน ข้อ 2 (ง) และ 18 โดยบริษัทได้พิจารณาทบทวน ประเมินการสำรองเผื่อค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่างค้างจ่ายและดอกเบี้ยซึ่งบริษัทต้องชำระให้แก่สำนักปลัด สำนักนายกรัฐมนตรี (“สปน.”) ตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการเมื่อวันที่ 14 มกราคม 2559 (“คำชี้ขาด”) ประกอบกับความเห็นของที่ปรึกษากฎหมายอิสระ ซึ่งบริษัทได้รับมาในเดือนกรกฎาคม 2559 ซึ่งมีความเห็นว่า ประเมินการหนี้สินซึ่งเกี่ยวข้องกับข้อพิพาทซึ่งบริษัทได้ประเมินการและรับรู้ไว้ในงบการเงิน ปี 2558 นั้น มีจำนวนที่สูงเกินกว่าประเมินการหนี้สินตามคำชี้ขาดฯ ดังกล่าว ดังนั้นบริษัทจึงถือคำชี้ขาดฯ เป็นประเมินการที่ดีที่สุดสำหรับการบันทึกบัญชีในปี 2559 และได้ปรับปรุงประเมินการหนี้สินดังกล่าว โดยปรับลดลงเหลือจำนวน 2,890 ล้านบาท ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2559

เรื่องอื่น

งบการเงินรวมของบริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย และงบการเงินเฉพาะกิจการของบริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2558 ที่แสดงเป็นข้อมูลเปรียบเทียบตรวจสอบ โดยผู้สอบบัญชีอื่น ซึ่งไม่ได้แสดงความเห็นจากเรื่องความไม่แน่นอนที่มีสาระสำคัญของหนี้สินที่อาจเกิดขึ้นจากคดีความของบริษัทตามรายงานลงวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2559 และมีวรรคข้อมูลและเหตุการณ์ที่เน้นเกี่ยวกับเรื่องการนำมาตราฐานการรายงานทางการเงินที่ออกและปรับปรุงใหม่มาใช้

ข้อมูลอื่น

ผู้บริหารเป็นผู้รับผิดชอบต่อข้อมูลอื่น ข้อมูลอื่นประกอบด้วยข้อมูลซึ่งรวมอยู่ในรายงานประจำปี ซึ่งข้าพเจ้าได้รับข้อมูลอื่นในรายงานประจำปีฉบับเตรียมเผยแพร่ก่อนวันที่ในรายงานของผู้สอบบัญชีนี้

ความเห็นของข้าพเจ้าต่องบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะกิจการไม่ครอบคลุมถึงข้อมูลอื่นและข้าพเจ้าไม่ได้ให้ความเชื่อมั่นต่อข้อมูลอื่น

ความรับผิดชอบของข้าพเจ้าที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบงบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะกิจการ คือ การอ่านและพิจารณาว่าข้อมูลอื่นมีความขัดแย้งที่มีสาระสำคัญกับงบการเงินหรือกับความรู้ที่ได้รับจากการตรวจสอบของข้าพเจ้า หรือปรากฏว่าข้อมูลอื่นมีการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญหรือไม่

ข้าพเจ้าได้อ่านข้อมูลอื่นในรายงานประจำปีฉบับเตรียมเผยแพร่ โดยไม่พบว่ามีการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญที่ข้าพเจ้าต้องรายงาน

ความรับผิดชอบของผู้บริหารและผู้มีหน้าที่ในการกำกับดูแลต้องบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะกิจการ

ผู้บริหารมีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดทำและนำเสนองบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะกิจการเหล่านี้ โดยถูกต้องตามที่ควรตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน และรับผิดชอบเกี่ยวกับการควบคุมภายในที่ผู้บริหารพิจารณาว่าจำเป็นเพื่อให้สามารถจัดทำงบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะกิจการที่ปราศจากการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญไม่ว่าจะเกิดจากการทุจริตหรือข้อผิดพลาด

ในการจัดทำงบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะกิจการ ผู้บริหารรับผิดชอบในการประเมินความสามารถของกลุ่มบริษัทและบริษัทในการดำเนินงานต่อเนื่อง เปิดเผยเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานต่อเนื่อง (ตามความเหมาะสม) และการใช้เกณฑ์การบัญชีสำหรับการดำเนินงานต่อเนื่องเว้นแต่ผู้บริหารมีความตั้งใจที่จะเลิกกลุ่มบริษัทหรือหยุดดำเนินงานหรือไม่สามารถดำเนินงานต่อเนื่องต่อไปได้

ผู้มีหน้าที่ในการกำกับดูแลมีหน้าที่ในการสอดส่องดูแลกระบวนการในการจัดทำรายงานทางการเงินของกลุ่มบริษัท

ความรับผิดชอบของผู้สอบบัญชีต่อการตรวจสอบงบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะกิจการ

ข้าพเจ้าเป็นผู้รับผิดชอบในการแสดงความเห็นต่องบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะกิจการดังกล่าวจากการปฏิบัติงานตรวจสอบตามมาตรฐานการสอบบัญชี อย่างไรก็ตามเนื่องจากเรื่องที่เกี่ยวข้องไว้ในวรรคเกณฑ์ในการไม่แสดงความเห็น ข้าพเจ้าไม่สามารถหาหลักฐานการสอบบัญชีที่เหมาะสมอย่างเพียงพอเพื่อเป็นเกณฑ์ในการแสดงความเห็นต่องบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะกิจการดังกล่าวได้

ข้าพเจ้ามีความเป็นอิสระจากกลุ่มบริษัทตามข้อกำหนดจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีที่กำหนดโดยสภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบงบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะและข้าพเจ้าได้ปฏิบัติตามความรับผิดชอบด้านจรรยาบรรณอื่นๆ ซึ่งเป็นไปตามข้อกำหนดเหล่านี้

ข้าพเจ้าได้สื่อสารกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการกำกับดูแลเกี่ยวกับขอบเขตและช่วงเวลาของการตรวจสอบตามที่ได้วางแผนไว้ ประเด็นที่มีนัยสำคัญที่พบจากการตรวจสอบ รวมถึงข้อบกพร่องที่มีนัยสำคัญในระบบการควบคุม ภายในซึ่งข้าพเจ้าได้พบในระหว่างการตรวจสอบของข้าพเจ้า

ดร. สุภมิตร เตชะมนตรีกุล

ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตเลขทะเบียน 3356

บริษัท ดีลอยท์ ทูช โธมัทส ไชยยศ สอบบัญชี จำกัด

กรุงเทพมหานคร

วันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2560

8. งบการเงินและหมายเหตุประกอบงบการเงิน

บริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย

งบแสดงฐานะการเงิน

ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2559

หน่วย : บาท

หมายเหตุ	งบการเงินรวม		งบการเงินเฉพาะกิจการ		
	2559	2558	2559	2558	
สินทรัพย์					
สินทรัพย์หมุนเวียน					
เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด	5	27,830,311	14,887,938	5,458,108	11,188,357
เงินลงทุนชั่วคราว	6	1,164,500,662	1,169,807,902	1,194,310,669	1,187,347,526
ลูกหนี้อื่น	7	8,417,730	14,851,200	38,697	36,384
รวมสินทรัพย์หมุนเวียน		1,200,748,703	1,199,547,040	1,199,807,474	1,198,572,267
สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน					
เงินลงทุนในบริษัทย่อย	8	-	-	836,126	880,331
อุปกรณ์	9	4,892	6,440	4,892	6,440
สินทรัพย์ไม่หมุนเวียนอื่น		63,960	63,960	63,960	63,960
รวมสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน		68,852	70,400	904,978	950,731
รวมสินทรัพย์		1,200,817,555	1,199,617,440	1,200,712,452	1,199,522,998
หนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น					
หนี้สินหมุนเวียน					
สำรองเพื่อค้ำอนุญาติให้ดำเนินการ					
ส่วนต่างค้างจ่ายและดอกเบี้ย	18	2,890,345,205	6,756,831,620	2,890,345,205	6,756,831,620
เจ้าหนี้อื่น	10	1,282,138	8,030,320	1,077,857	7,836,700
ภาษีเงินได้คืนบุคคลค้างจ่าย		1,278,792	3,605,244	1,278,792	3,605,244
รวมหนี้สินหมุนเวียน		2,892,906,135	6,768,467,184	2,892,701,854	6,768,273,564
หนี้สินไม่หมุนเวียน					
หนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี	11	1,144,803	2,132,435	1,144,803	2,132,435
รวมหนี้สินไม่หมุนเวียน		1,144,803	2,132,435	1,144,803	2,132,435
รวมหนี้สิน		2,894,050,938	6,770,599,619	2,893,846,657	6,770,405,999
ขาดทุนสะสมเกินทุน					
ทุนเรือนหุ้น					
ทุนจดทะเบียน		7,800,000,000	7,800,000,000	7,800,000,000	7,800,000,000
ทุนที่ออกและชำระแล้ว		6,033,487,000	6,033,487,000	6,033,487,000	6,033,487,000
ส่วนลดมูลค่าหุ้น	12	(174,296,959)	(174,296,959)	(174,296,959)	(174,296,959)
ขาดทุนสะสม		(7,557,002,637)	(11,438,701,961)	(7,556,903,459)	(11,438,602,783)
องค์ประกอบอื่นของส่วนของผู้ถือหุ้น		4,579,213	8,529,741	4,579,213	8,529,741
ขาดทุนสะสมเกินทุน		(1,693,233,383)	(5,570,982,179)	(1,693,134,205)	(5,570,883,001)
รวมหนี้สินสุทธิจากขาดทุนสะสมเกินทุน		1,200,817,555	1,199,617,440	1,200,712,452	1,199,522,998

หมายเหตุประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงินนี้

บริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย
งบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น
สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2559

หน่วย : บาท

หมายเหตุ	งบการเงินรวม		งบการเงินเฉพาะกิจการ	
	2559	2558	2559	2558
รายได้				
ผลตอบแทนจากเงินลงทุนและดอกเบี้ยรับ	30,447,071	45,049,669	29,426,168	43,800,925
รายได้อื่น	-	163,404	-	163,404
รวมรายได้	30,447,071	45,213,073	29,426,168	43,964,329
ค่าใช้จ่าย				
(กลับรายการ)ประมาณการดอกเบี้ย				
ของค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่าง	18 (3,866,486,414)	433,417,808	(3,866,486,414)	433,417,808
ค่าใช้จ่ายในการบริหาร	14 7,531,222	14,415,685	6,466,374	13,117,892
ขาดทุนจากการซื้อขายเงินลงทุน	-	-	44,205	49,309
ค่าตอบแทนผู้บริหาร	4 3,600,000	3,900,000	3,600,000	3,900,000
รวมค่าใช้จ่าย	(3,855,355,192)	451,733,493	(3,856,375,835)	450,485,009
กำไร(ขาดทุน)ก่อนต้นทุนทางการเงิน	3,885,802,263	(406,520,420)	3,885,802,003	(406,520,680)
ต้นทุนทางการเงิน	(5,160)	(5,482)	(4,900)	(5,222)
กำไร(ขาดทุน)ก่อนภาษีเงินได้	3,885,797,103	(406,525,902)	3,885,797,103	(406,525,902)
ค่าใช้จ่ายภาษีเงินได้	15 (4,097,779)	(4,290,120)	(4,097,779)	(4,290,120)
กำไร(ขาดทุน)สำหรับปี	3,881,699,324	(410,816,022)	3,881,699,324	(410,816,022)
กำไร(ขาดทุน)ต่อหุ้นขั้นพื้นฐาน	16 3.22	(0.34)	3.22	(0.34)
กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น				
รายการที่อาจถูกจัดประเภทรายการใหม่เข้าไปในกำไรหรือขาดทุน				
การเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมสุทธิของเงินลงทุนเพื่อขาย				
กำไร(ขาดทุน)ที่เกิดขึ้นระหว่างปี	(2,782,206)	12,037,171	(2,782,206)	12,037,171
การปรับปรุงการจัดประเภทใหม่สำหรับ				
กำไรที่รวมอยู่ในกำไรขาดทุนสำหรับปี	(2,155,954)	(12,161,569)	(2,155,954)	(12,161,569)
การเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมสุทธิของเงินลงทุนเพื่อขาย				
ก่อนภาษีเงินได้	(4,938,160)	(124,398)	(4,938,160)	(124,398)
ภาษีเงินได้เกี่ยวกับองค์ประกอบของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น	11 987,632	(2,132,435)	987,632	(2,132,435)
การเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมสุทธิของเงินลงทุนเพื่อขาย				
จากภาษีเงินได้	(3,950,528)	(2,256,833)	(3,950,528)	(2,256,833)
กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นสำหรับปี - สุทธิจากภาษีเงินได้	(3,950,528)	(2,256,833)	(3,950,528)	(2,256,833)
กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จรวมสำหรับปี	3,877,748,796	(413,072,855)	3,877,748,796	(413,072,855)

หมายเหตุประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงินนี้

บริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย
 งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น
 สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2559

หน่วย : บาท

	งบการเงินรวม					
	ทุนเรือนหุ้น ที่ออกและ ชำระแล้ว			องค์ประกอบอื่นของส่วนของผู้ถือหุ้น		
				การเปลี่ยนแปลง ในมูลค่า	รวม	รวมส่วนของ ผู้ถือหุ้น
ส่วนลด มูลค่าหุ้น	ขาดทุน สะสม	ยุติธรรมสุทธิของ เงินลงทุนเพื่อขาย	ของส่วนของ ผู้ถือหุ้น	รวมส่วนของ ผู้ถือหุ้น		
สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2558						
ยอดคงเหลือ ณ วันที่ 1 มกราคม 2558	6,033,487,000	(174,296,959)	(11,027,885,939)	10,786,574	10,786,574	(5,157,909,324)
กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จสำหรับปี						
ขาดทุนสำหรับปี	-	-	(410,816,022)	-	-	(410,816,022)
กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น						
รายการที่อาจถูกจัดประเภท						
รายการใหม่เข้าไปไว้ใน						
กำไรหรือขาดทุน	-	-	-	(2,256,833)	(2,256,833)	(2,256,833)
รวมกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จสำหรับปี	-	-	(410,816,022)	(2,256,833)	(2,256,833)	(413,072,855)
ยอดคงเหลือ ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2558	<u>6,033,487,000</u>	<u>(174,296,959)</u>	<u>(11,438,701,961)</u>	<u>8,529,741</u>	<u>8,529,741</u>	<u>(5,570,982,179)</u>
สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2559						
ยอดคงเหลือ ณ วันที่ 1 มกราคม 2559	6,033,487,000	(174,296,959)	(11,438,701,961)	8,529,741	8,529,741	(5,570,982,179)
กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จสำหรับปี						
กำไรสำหรับปี	-	-	3,881,699,324	-	-	3,881,699,324
กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น						
รายการที่อาจถูกจัดประเภท						
รายการใหม่เข้าไปไว้ใน						
กำไรหรือขาดทุน	-	-	-	(3,950,528)	(3,950,528)	(3,950,528)
รวมกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จสำหรับปี	-	-	3,881,699,324	(3,950,528)	(3,950,528)	3,877,748,796
ยอดคงเหลือ ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2559	<u>6,033,487,000</u>	<u>(174,296,959)</u>	<u>(7,557,002,637)</u>	<u>4,579,213</u>	<u>4,579,213</u>	<u>(1,693,233,383)</u>

หมายเหตุประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงินนี้

บริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย
 งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น
 สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2559

หน่วย : บาท

	งบการเงินเฉพาะกิจการ						
	ทุนเรือนหุ้น ที่ออกและ ชำระแล้ว		ขาดทุน สะสม		องค์ประกอบอื่นของส่วนของผู้ถือหุ้น		รวมส่วนของผู้ ถือหุ้น ของบริษัท
					การเปลี่ยนแปลง ในมูลค่า	รวม องค์ประกอบอื่น ของส่วนของผู้ ถือหุ้น	
สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2558							
ยอดคงเหลือ ณ วันที่ 1 มกราคม 2558	6,033,487,000	(174,296,959)	(11,027,786,761)	10,786,574	10,786,574	(5,157,810,146)	
กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จสำหรับปี							
ขาดทุนสำหรับปี	-	-	(410,816,022)	-	-	(410,816,022)	
กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น							
รายการที่อาจถูกจัดประเภท							
รายการใหม่เข้าไปไว้ใน							
กำไรหรือขาดทุน	-	-	-	(2,256,833)	(2,256,833)	(2,256,833)	
รวมกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จสำหรับปี	-	-	(410,816,022)	(2,256,833)	(2,256,833)	(413,072,855)	
ยอดคงเหลือ ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2558	<u>6,033,487,000</u>	<u>(174,296,959)</u>	<u>(11,438,602,783)</u>	<u>8,529,741</u>	<u>8,529,741</u>	<u>(5,570,883,001)</u>	
สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2559							
ยอดคงเหลือ ณ วันที่ 1 มกราคม 2559	6,033,487,000	(174,296,959)	(11,438,602,783)	8,529,741	8,529,741	(5,570,883,001)	
กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จสำหรับปี							
กำไรสำหรับปี	-	-	3,881,699,324	-	-	3,881,699,324	
กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น							
รายการที่อาจถูกจัดประเภท							
รายการใหม่เข้าไปไว้ใน							
กำไรหรือขาดทุน	-	-	-	(3,950,528)	(3,950,528)	(3,950,528)	
รวมกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จสำหรับปี	-	-	3,881,699,324	(3,950,528)	(3,950,528)	3,877,748,796	
ยอดคงเหลือ ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2559	<u>6,033,487,000</u>	<u>(174,296,959)</u>	<u>(7,556,903,459)</u>	<u>4,579,213</u>	<u>4,579,213</u>	<u>(1,693,134,205)</u>	

หมายเหตุประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงินนี้

บริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย
งบกระแสเงินสด
สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2559

หน่วย : บาท

หมายเหตุ	งบการเงินรวม		งบการเงินเฉพาะกิจการ	
	2559	2558	2559	2558
กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน				
กำไร(ขาดทุน)สำหรับปี	3,881,699,324	(410,816,022)	3,881,699,324	(410,816,022)
รายการปรับปรุง				
ค่าเสื่อมราคา	1,547	1,301	1,547	1,301
ผลตอบแทนจากเงินลงทุนและดอกเบี้ยรับ	(30,447,071)	(45,049,669)	(29,426,168)	(43,800,925)
ค่าใช้จ่ายภาษีเงินได้	4,097,779	4,290,120	4,097,779	4,290,120
ขาดทุนจากการซื้อขายเงินลงทุน	-	-	44,205	49,309
กลับรายการขาดทุนจากการซื้อขายสินทรัพย์ (กลับรายการ) ประมาณการดอกเบี้ยของ	-	(97,612)	-	(97,612)
ค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่าง	18 (3,866,486,414)	433,417,808	(3,866,486,414)	433,417,808
	(11,134,835)	(18,254,074)	(10,069,727)	(16,956,021)
การเปลี่ยนแปลงในสินทรัพย์และหนี้สินดำเนินงาน				
ลูกหนี้อื่น	5,969,543	3,772,924	(2,313)	6,469,714
สินทรัพย์ไม่หมุนเวียนอื่น	-	(8,160)	-	(8,160)
เจ้าหนี้อื่น	(6,748,182)	465,639	(6,758,842)	324,774
รับผลตอบแทนจากเงินลงทุนและดอกเบี้ยรับ	30,910,998	44,210,120	29,426,168	43,800,925
จ่ายภาษีเงินได้	(6,424,231)	(2,774,115)	(6,424,231)	(2,774,115)
เงินสดสุทธิได้มาจากกิจกรรมดำเนินงาน	12,573,293	27,412,334	6,171,055	30,857,117
กระแสเงินสดจากกิจกรรมลงทุน				
ซื้ออุปกรณ์	-	(7,738)	-	(7,738)
ถอนเงินลงทุนในตราสารหนี้	-	-	17,500,000	10,000,000
เงินลงทุนในตราสารหนี้(เพิ่มขึ้น)ลดลง	369,080	(30,975,113)	(29,401,304)	(43,748,124)
เงินสดสุทธิได้มาจาก(ใช้ไปใน)กิจกรรมลงทุน	369,080	(30,982,851)	(11,901,304)	(33,755,862)
เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสดเพิ่มขึ้น(ลดลง)สุทธิ	12,942,373	(3,570,517)	(5,730,249)	(2,898,745)
เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด				
ณ วันที่ 1 มกราคม	14,887,938	18,458,455	11,188,357	14,087,102
เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสดคงเหลือ				
ณ วันที่ 31 ธันวาคม	5 27,830,311	14,887,938	5,458,108	11,188,357

หมายเหตุประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงินนี้

บริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย

หมายเหตุประกอบงบการเงิน

สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2559

หมายเหตุ	สารบัญ
1	ข้อมูลทั่วไป
2	เกณฑ์การจัดทำงบการเงิน
3	นโยบายการบัญชีที่สำคัญ
4	บุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกัน
5	เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด
6	เงินลงทุนชั่วคราว
7	ลูกหนี้อื่น
8	เงินลงทุนในบริษัทย่อย
9	อุปกรณ์
10	เจ้าหนี้อื่น
11	หนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี
12	ทุนเรือนหุ้นและส่วนลดมูลค่าหุ้น
13	ส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมที่สำคัญ
14	ค่าใช้จ่ายในการบริหาร
15	ภาษีเงินได้
16	กำไร(ขาดทุน)ต่อหุ้นขั้นพื้นฐาน
17	เครื่องมือทางการเงิน
18	ภาวะผูกพัน ข้อพิพาท และคดีความที่สำคัญ
19	สัญญาสำคัญที่ทำกับบุคคลหรือกิจการภายนอก
20	มาตรฐานการรายงานทางการเงินที่ยังไม่ได้ใช้
21	การอนุมติงบการเงิน

หมายเหตุประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงินนี้

1 ข้อมูลทั่วไป

บริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) “บริษัท” เป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นในประเทศไทย และมีที่อยู่จดทะเบียนตั้งอยู่เลขที่ 1010 อาคารชินวัตรทาวเวอร์ 3 ถนนวิภาวดีรังสิต แขวงจตุจักร เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร 10900

บริษัทใหญ่ในระหว่างปี ได้แก่ บริษัท อินทัช โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นในประเทศไทย และถือหุ้นของบริษัท ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2559 ในอัตราร้อยละ 52.92 (2558: ร้อยละ 52.92)

บริษัทเคยจดทะเบียนกับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ 13 มีนาคม 2545 และเมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม 2557 คณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้ออกประกาศมติให้เพิกถอนหุ้นสามัญของบริษัทจากการเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนตั้งแต่วันที่ 24 กรกฎาคม 2557 เป็นต้นไป

บริษัทเคยดำเนินธุรกิจหลักเกี่ยวกับการดำเนินการสถานีโทรทัศน์ภายใต้สัญญาเข้าร่วมงานและดำเนินการสถานีวิทยุโทรทัศน์ระบบ ยู เอช เอฟ (“สัญญาอนุญาตให้ดำเนินการ”) ที่ได้รับจากสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (“สำนักงานปลัดฯ”) สื่อโฆษณา และการผลิตรายการ โดย ณ วันที่ 7 มีนาคม 2550 สำนักงานปลัดฯ ได้เพิกถอนสัญญาอนุญาตให้ดำเนินการดังกล่าวส่งผลให้บริษัทต้องหยุดดำเนินการ

สำหรับความคืบหน้าของข้อพิพาทจากการถูกบอกเลิกสัญญาอนุญาตให้ดำเนินการเมื่อวันที่ 7 มีนาคม 2550 นั้น เมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2559 บริษัทได้รับสำเนาคำสั่งขาดในข้อพิพาทหมายเลขคำที่ 46/2550 ของคณะอนุญาโตตุลาการ ซึ่งคณะอนุญาโตตุลาการได้มีคำสั่งขาดเมื่อวันที่ 14 มกราคม 2559 โดยบริษัทสรุปคดีความ ข้อพิพาท คำชี้ขาด และความคืบหน้าไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงินข้อ 18

รายละเอียดของบริษัทย่อย ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2559 และ 2558 มีดังนี้

บริษัท	ลักษณะธุรกิจ	ประเทศ ที่กิจการจัดตั้ง	บริษัทถือหุ้นร้อยละ	
			2559	2558
บริษัท อาร์ตแวร์ มีเดีย จำกัด (“อาร์ตแวร์”)	ให้เช่าป้ายโฆษณาอิเล็กทรอนิกส์ และให้บริการจัดกิจกรรมทางการ ตลาดที่เกี่ยวข้องและการผลิตรายการ (ปัจจุบันหยุดดำเนินการธุรกิจ)	ไทย	99.99	99.99

2 เกณฑ์การจัดทำงบการเงิน

(ก) เกณฑ์การถือปฏิบัติ

งบการเงินนี้จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน รวมถึงแนวปฏิบัติทางการบัญชีที่ประกาศใช้โดยสภาวิชาชีพบัญชี (“สภาวิชาชีพบัญชี”) กฎระเบียบและประกาศคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ที่เกี่ยวข้อง

บริษัทถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่ออกและปรับปรุงใหม่ตามที่สภาวิชาชีพบัญชีได้ออกประกาศ ซึ่งมีผลบังคับใช้สำหรับงบการเงินที่มีรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2559 เป็นต้นไป มาตรฐานการรายงานทางการเงินเหล่านั้นไม่มีผลกระทบที่มีสาระสำคัญต่อการรายงาน และ/หรือ การเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินสำหรับรอบบัญชีปัจจุบันของบริษัท

(ข) เกณฑ์การวัดมูลค่า

งบการเงินนี้จัดทำขึ้นโดยถือหลักเกณฑ์การบันทึกตามราคาทุนเดิม ยกเว้นรายการดังต่อไปนี้

- หลักทรัพย์เพื่อขายวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรม

(ค) การประมาณการและใช้วิจารณญาณ

ในการจัดทำงบการเงินให้เป็นไปตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ผู้บริหารต้องใช้วิจารณญาณ การประมาณ และข้อสมมติฐานหลายประการ ซึ่งมีผลกระทบต่อข้อกำหนดนโยบายการบัญชีและการรายงานจำนวนเงินที่เกี่ยวข้อง สินทรัพย์ หนี้สิน รายได้ และค่าใช้จ่าย ผลที่เกิดขึ้นจริงอาจแตกต่างจากที่ประมาณไว้

ประมาณการและข้อสมมติฐานที่ใช้ในการจัดทำงบการเงินจะได้รับการทบทวนอย่างต่อเนื่อง การปรับประมาณการทางบัญชีจะบันทึกโดยวิธีเปลี่ยนทันทีเป็นต้นไป

ข้อมูลเกี่ยวกับข้อสมมติฐานความไม่แน่นอนของการประมาณการที่สำคัญซึ่งมีความเสี่ยงอย่างมีนัยสำคัญที่เป็นเหตุให้อาจมีการปรับปรุงจำนวนเงินที่รับรู้ในงบการเงิน ซึ่งประกอบด้วยหมายเหตุประกอบงบการเงินต่อไปนี้

- หมายเหตุประกอบงบการเงินข้อ 7 ค่าเพื่อหนี้สงสัยจะสูญ
- หมายเหตุประกอบงบการเงินข้อ 8 การใช้ดุลยพินิจและข้อสมมติในการประเมินการควบคุมผู้ได้รับการลงทุน รวมถึงการด้อยค่าของเงินลงทุนในบริษัทย่อย
- หมายเหตุประกอบงบการเงินข้อ 9 การประมาณอายุการใช้งานของอุปกรณ์
- หมายเหตุประกอบงบการเงินข้อ 9 การประเมินมูลค่าสุทธิที่คาดว่าจะได้รับคืนจากอุปกรณ์
- หมายเหตุประกอบงบการเงินข้อ 17 การวัดมูลค่ายุติธรรม
- หมายเหตุประกอบงบการเงินข้อ 18 การประมาณการหนี้สินและหนี้สินที่อาจจะเกิดขึ้น

(ง) ฐานะการเงินของบริษัท

ตามที่บริษัทได้ปรับปรุงประมาณการหนี้สิน โดยปรับลดรายการบัญชีสำรองเพื่อค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่างค้างจ่ายและดอกเบี้ย จากจำนวน 6,757 ล้านบาท ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2558 เป็นจำนวน 2,890 ล้านบาท ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2559 (หมายเหตุประกอบงบการเงินข้อ 18) ทำให้ฐานะการเงินของบริษัท ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2559 ยังคงมีหนี้สินหมุนเวียนสูงกว่าสินทรัพย์หมุนเวียนจำนวน 1,692 ล้านบาท และขาดทุนสะสมเกินทุนจำนวน 1,693 ล้านบาท (ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2557 บริษัทมีหนี้สินหมุนเวียนสูงกว่าสินทรัพย์หมุนเวียนจำนวน 5,569 ล้านบาท และขาดทุนสะสมเกินทุนจำนวน 5,571 ล้านบาท)

สรุปข้อพิพาทที่บริษัทถูกเรียกร้องจากสำนักงานปลัดฯ ให้จ่ายชำระค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่างและดอกเบี้ยของค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่าง รวมถึงค่าปรับในการปรับเปลี่ยนผังรายการ ซึ่งบริษัทได้ดำเนินการตามขั้นตอนของอนุญาโตตุลาการในข้อพิพาทหมายเลขคดีที่ 46/2550 ซึ่งมีคำชี้ขาดเมื่อวันที่ 14 มกราคม 2559 โดยสรุปคำชี้ขาดได้เปิดเผยไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงินข้อที่ 18

(จ) สกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานและนำเสนองบการเงิน

งบการเงินนี้จัดทำและแสดงหน่วยเงินตราเป็นเงินบาทซึ่งเป็นสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของบริษัท ข้อมูลทางการเงินทั้งหมดมีการเปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงินเพื่อให้เห็นเป็นหลักพันบาท เว้นแต่ที่ระบุไว้เป็นอย่างอื่น

3 นโยบายการบัญชีที่สำคัญ

นโยบายการบัญชีที่นำเสนอต่อต่อไปนี้ได้ถือปฏิบัติโดยสม่ำเสมอสำหรับการเงินทุกรอบระยะเวลาที่รายงาน

(ก) *เกณฑ์ในการจัดทำงานการเงินรวม*

งบการเงินรวมประกอบด้วยงบการเงินของบริษัท บริษัทย่อยและเงินลงทุนในตราสารหนี้ที่เป็นหลักทรัพย์เพื่อขายที่บริหาร โดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม

บริษัทย่อย

บริษัทย่อยเป็นกิจการที่อยู่ภายใต้การควบคุมของกลุ่มบริษัท การควบคุมเกิดขึ้นเมื่อกลุ่มบริษัทมีสิทธิได้รับหรือมีส่วนได้เสียในผลตอบแทนจากการเข้าไปเกี่ยวข้องกับกิจการนั้น ซึ่งผลตอบแทนดังกล่าวผันแปรไปตามผลตอบแทนของกิจการดังกล่าว และกลุ่มบริษัทสามารถใช้อำนาจในการสั่งการกิจกรรมที่ส่งผลกระทบต่อจำนวนเงินผลตอบแทนของกิจการนั้นได้ งบการเงินของบริษัทย่อยและเงินลงทุนในตราสารหนี้ที่เป็นหลักทรัพย์เพื่อขายที่บริหาร โดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม ได้รวมอยู่ในงบการเงินรวม นับแต่วันที่มีการควบคุมจนถึงวันที่การควบคุมสิ้นสุดลง

นโยบายการบัญชีของบริษัทย่อยได้ใช้นโยบายเดียวกันกับของกลุ่มบริษัท

ผลขาดทุนในบริษัทย่อยจะต้องถูกปันส่วนไปยังส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมแม้ว่าการปันส่วนดังกล่าวจะทำให้ส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมมียอดคงเหลือติดลบก็ตาม

การสูญเสียการควบคุม

เมื่อมีการสูญเสียอำนาจควบคุม กลุ่มบริษัทจะตัดรายการสินทรัพย์และหนี้สินในบริษัทย่อย ส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุม และส่วนประกอบอื่นในส่วนของผู้ถือหุ้นที่เกี่ยวข้องกับบริษัทย่อยนั้น ถ้าไรหรือขาดทุนที่เกิดขึ้นจากการสูญเสียอำนาจควบคุมในบริษัทย่อยรับรู้ในกำไรหรือขาดทุน ส่วนได้เสียในบริษัทย่อยเดิมที่ยังคงเหลืออยู่ให้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรม ณ วันที่สูญเสียอำนาจควบคุม และจัดประเภทเงินลงทุนเป็นเงินลงทุนตามวิธีส่วนได้เสียหรือเป็นสินทรัพย์ทางการเงินเพื่อขาย ขึ้นอยู่กับระดับของอิทธิพลที่คงเหลืออยู่

การตัดรายการในงบการเงินรวม

ยอดคงเหลือและรายการบัญชีระหว่างกิจการในกลุ่ม รวมถึงรายได้หรือค่าใช้จ่ายที่ยังไม่เกิดขึ้นจริงซึ่งเป็นผลมาจากรายการระหว่างกิจการในกลุ่ม ถูกตัดรายการในการจัดทำงบการเงิน

(ข) การวัดมูลค่ายุติธรรม

นโยบายการบัญชีและการเปิดเผยข้อมูลของกลุ่มบริษัทหลายข้อกำหนดให้มีการวัดมูลค่ายุติธรรมทั้งสินทรัพย์และหนี้สินทางการเงินและไม่ใช่ทางการเงิน

การวัดมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์หรือหนี้สิน กลุ่มบริษัทใช้ข้อมูลที่สามารถสังเกตได้ให้มากที่สุด มูลค่ายุติธรรมเหล่านี้ถูกจัดประเภทในแต่ละลำดับชั้นของมูลค่ายุติธรรมตามข้อมูลที่ใช้ในการประเมินมูลค่า ดังนี้

- ข้อมูลระดับ 1 เป็นราคาเสนอซื้อขาย (ไม่ต้องปรับปรุง) ในตลาดที่มีสภาพคล่องสำหรับสินทรัพย์หรือหนี้สินอย่างเดียวกัน ซึ่งกลุ่มบริษัทสามารถเข้าถึงตลาดนั้น ณ วันที่วัดมูลค่า
- ข้อมูลระดับ 2 เป็นข้อมูลอื่นที่สังเกตได้โดยตรง (เช่น ราคาขาย) หรือโดยอ้อม (เช่น ได้มาจากราคา) สำหรับสินทรัพย์นั้นหรือหนี้สินนั้นนอกเหนือจากราคาเสนอซื้อขายซึ่งรวมอยู่ในข้อมูลระดับ 1
- ข้อมูลระดับ 3 เป็นข้อมูลสำหรับสินทรัพย์หรือหนี้สินที่ไม่ได้มาจากข้อมูลที่สังเกตได้

หากข้อมูลที่น่ามาใช้ในการวัดมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์หรือหนี้สินถูกจัดประเภทลำดับชั้นของมูลค่ายุติธรรมที่แตกต่างกัน การวัดมูลค่ายุติธรรมโดยรวมจะถูกจัดประเภทในภาพรวมในระดับเดียวกันตามลำดับชั้นของมูลค่ายุติธรรมของข้อมูลที่อยู่ในระดับต่ำสุดที่มีนัยสำคัญสำหรับการวัดมูลค่ายุติธรรมโดยรวม

กลุ่มบริษัทรับรู้การโอนระหว่างลำดับชั้นของมูลค่ายุติธรรม ณ วันที่สิ้นรอบระยะเวลารายงานที่เกิดการโอนขึ้น

(ค) เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด

เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสดประกอบด้วย ยอดเงินสด และยอดเงินฝากธนาคารประเภทเพื่อเรียก

(ง) ลูกหนี้อื่น

ลูกหนี้อื่นแสดงในราคาตามใบแจ้งหนี้หักค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญ

ค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญประเมิน โดยการวิเคราะห์ประวัติการชำระหนี้ และการคาดการณ์เกี่ยวกับการชำระหนี้ในอนาคตของลูกหนี้ ลูกหนี้จะถูกตัดจำหน่ายบัญชีเมื่อทราบว่าเป็นหนี้สูญ

(จ) เงินลงทุน

เงินลงทุนในบริษัทย่อย

เงินลงทุนในบริษัทย่อยในงบการเงินเฉพาะกิจการของบริษัทบันทึกบัญชีโดยใช้วิธีราคาทุน

เงินลงทุนในตราสารหนี้และตราสารทุนอื่น

ตราสารหนี้และตราสารทุนซึ่งเป็นหลักทรัพย์ในความต้องการของตลาดซึ่งถือไว้เพื่อค้า จัดประเภทเป็นสินทรัพย์หมุนเวียนและแสดงในมูลค่ายุติธรรม โดยอ้างอิงจากราคาเสนอซื้อขายในตลาด ขณะปิดทำการ ณ วันที่รายงาน

กำไรหรือขาดทุนจากการตีราคาหลักทรัพย์ได้บันทึกในงบกำไรหรือขาดทุน

ตราสารหนี้ซึ่งกลุ่มบริษัทตั้งใจและสามารถถือจนครบกำหนดจัดประเภทเป็นเงินลงทุนที่จะถือจนครบกำหนดเงินลงทุนที่จะถือจนครบกำหนด แสดงในราคาทุนตัดจำหน่ายหักด้วยขาดทุนจากการด้อยค่าของเงินลงทุน ผลต่างระหว่างราคาทุนที่ซื้อเท่ากับมูลค่าไถ่ถอนของตราสารหนี้จะถูกตัดจ่ายโดยวิธีอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงตลอดอายุของตราสารหนี้ที่เหลือ

ตราสารหนี้และตราสารทุนซึ่งเป็นหลักทรัพย์ในความต้องการของตลาด นอกเหนือจากที่ถือไว้เพื่อค้าหรือตั้งใจถือไว้จนครบกำหนดจัดประเภทเป็นเงินลงทุนเพื่อขาย ภายหลังการรับรู้มูลค่าในครั้งแรกเงินลงทุนเพื่อขายแสดงในมูลค่ายุติธรรม โดยอ้างอิงจากราคาเสนอซื้อขายในตลาด ขณะปิดทำการ ณ วันที่รายงาน การเปลี่ยนแปลงที่ไม่ใช่ผลขาดทุนจากการด้อยค่าและผลต่างจากสกุลเงินตราต่างประเทศของรายการที่เป็นตัวเงิน บันทึกโดยตรงในส่วนของผู้ถือหุ้น ส่วนผลขาดทุนจากการด้อยค่าและผลต่างจากการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศรับรู้ในกำไรหรือขาดทุน เมื่อมีการตัดจำหน่ายเงินลงทุน จะรับรู้ผลกำไรหรือขาดทุนสะสมที่เคยบันทึกในส่วนของผู้ถือหุ้นโดยตรงเข้ากำไรหรือขาดทุน ในกรณีที่เป็นเงินลงทุนประเภทที่มีดอกเบี้ย จะต้องบันทึกดอกเบี้ยในกำไรหรือขาดทุน โดยวิธีอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง

เงินลงทุนในตราสารทุนซึ่งไม่ใช่หลักทรัพย์ในความต้องการของตลาดแสดงในราคาทุนหักขาดทุนจากการด้อยค่า

(ฉ) อุปกรณ์

อุปกรณ์แสดงด้วยราคาทุน หักค่าเสื่อมราคาสะสมและขาดทุนจากการด้อยค่า

ค่าเสื่อมราคา

ค่าเสื่อมราคابันทิกเป็นค่าใช้จ่ายในกำไรหรือขาดทุน จำนวนโดยวิธีเส้นตรงตามเกณฑ์อายุการใช้งาน โดยประมาณของสินทรัพย์แต่ละรายการ ประมาณการอายุการให้ประโยชน์ของสินทรัพย์แสดงได้ดังนี้

อุปกรณ์สำนักงาน 5 ปี

วิธีการคิดค่าเสื่อมราคา อายุการให้ประโยชน์ของสินทรัพย์ และมูลค่าคงเหลือ ถูกทบทวนอย่างน้อยที่สุดทุกสิ้นรอบปีบัญชี และปรับปรุงตามความเหมาะสม

(ช) การด้อยค่าของสินทรัพย์

ยอดสินทรัพย์ตามบัญชีของกลุ่มบริษัทได้รับการทบทวน ณ ทุกวันที่รายงานว่ามีข้อบ่งชี้เรื่องการด้อยค่าหรือไม่ ในกรณีที่มีข้อบ่งชี้จะทำการประมาณมูลค่าสินทรัพย์ที่คาดว่าจะได้รับคืน สำหรับค่าความนิยมและสินทรัพย์ไม่มีตัวตนที่มีอายุการให้ประโยชน์ไม่ทราบแน่นอนหรือยังไม่พร้อมใช้งาน จะประมาณมูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืนทุกปี ในช่วงเวลาเดียวกัน

ขาดทุนจากการด้อยค่ารับรู้เมื่อมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ สูงกว่ามูลค่าที่จะได้รับคืน ขาดทุนจากการด้อยค่า บันทึกลงในงบกำไรหรือขาดทุน

เมื่อมีการลดลงในมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ทางการเงินเพื่อขาย ซึ่งได้บันทึกในส่วนของผู้ถือหุ้น และมีความชัดเจนว่าสินทรัพย์ดังกล่าวมีการด้อยค่า ยอดขาดทุนซึ่งเคยบันทึกในส่วนของผู้ถือหุ้นจะถูกบันทึกในงบกำไรหรือขาดทุน โดยไม่ต้องปรับกับยอดสินทรัพย์ทางการเงินดังกล่าว ยอดขาดทุนที่บันทึกในงบกำไรหรือขาดทุนเป็นผลต่างระหว่างราคาทุนที่ซื้อกับมูลค่ายุติธรรมในปัจจุบันของสินทรัพย์ หักขาดทุนจากการด้อยค่าของสินทรัพย์ทางการเงินนั้น ๆ ซึ่งเคยรับรู้แล้วในงบกำไรหรือขาดทุน

(ซ) เจ้าหนี้อื่น

เจ้าหนี้อื่นแสดงในราคาทุน

(ณ) ประมาณการหนี้สิน

ประมาณการหนี้สินจะรับรู้ก็ต่อเมื่อกลุ่มบริษัทมีภาระหนี้สินตามกฎหมายที่เกิดขึ้นในปัจจุบันหรือที่ก่อตัวขึ้นอันเป็นผลมาจากเหตุการณ์ในอดีต และมีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่นอนว่าประโยชน์เชิงเศรษฐกิจจะต้องถูกจ่ายไปเพื่อชำระภาระหนี้สินดังกล่าว ประมาณการหนี้สินพิจารณาจากการคิดลดกระแสเงินสดที่จะจ่ายในอนาคตโดยใช้อัตราคิดลดในตลาดปัจจุบันก่อนคำนึงถึงภาษีเงินได้ เพื่อให้สะท้อนจำนวนที่อาจประเมินได้ในตลาดปัจจุบันซึ่งแปรไปตามเวลาและความเสี่ยงที่มีต่อหนี้สิน ประมาณการหนี้สินส่วนที่เพิ่มขึ้นเนื่องจากเวลาที่ผ่านไปรับรู้เป็นต้นทุนทางการเงิน

(ญ) รายได้

ผลตอบแทนจากการลงทุนและดอกเบี้ยรับบันทึกในกำไรหรือขาดทุนตามเกณฑ์คงค้าง

(ฉ) ต้นทุนทางการเงิน

ต้นทุนทางการเงินประกอบด้วยค่าธรรมเนียมธนาคาร ดอกเบี้ยจ่ายของเงินกู้ยืม และประมาณการหนี้สินส่วนที่เพิ่มขึ้นเนื่องจากเวลาที่ผ่านไป และสิ่งตอบแทนที่คาดว่าจะต้องจ่าย ขาดทุนจากการจำหน่ายสินทรัพย์ทางการเงินที่ถือไว้เพื่อขาย และขาดทุนจากมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ทางการเงินที่รับรู้ในกำไรหรือขาดทุน หรือขาดทุนจากการด้อยค่าของสินทรัพย์ทางการเงิน (นอกเหนือลูกหนี้การค้า) รับรู้ในกำไรหรือขาดทุน

ต้นทุนการกู้ยืมที่ไม่ได้เกี่ยวกับการได้มา การก่อสร้างหรือ การผลิตสินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไข รับรู้ในกำไรหรือขาดทุนโดยใช้วิธีอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง

(ง) ภาษีเงินได้

ค่าใช้จ่ายภาษีเงินได้สำหรับปีประกอบด้วยภาษีเงินได้ของงวดปัจจุบันและภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี ภาษีเงินได้ของงวดปัจจุบันและภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีรับรู้ในกำไรหรือขาดทุนเว้นแต่ในส่วนที่เกี่ยวกับรายการที่เกี่ยวข้องในการรวมธุรกิจ หรือ รายการที่รับรู้โดยตรงในส่วนของผู้ถือหุ้นหรือกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น

ภาษีเงินได้ปัจจุบัน

ภาษีเงินได้ปัจจุบันได้แก่ภาษีที่คาดว่าจะจ่ายชำระโดยคำนวณจากกำไรประจำปีที่ต้องเสียภาษี โดยใช้อัตราภาษีที่ประกาศใช้ ณ วันที่รายงาน

ภาษีเงินได้รอกการตัดบัญชี

กลุ่มบริษัทบันทึกบัญชีภาษีเงินได้รอกการตัดบัญชีโดยวิธีหนี้สินตามงบแสดงฐานะการเงิน โดยคำนวณจากผลแตกต่างชั่วคราวที่เกิดขึ้นระหว่างฐานภาษีของสินทรัพย์และหนี้สินกับมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์และหนี้สินเหล่านั้น โดยใช้อัตราภาษีที่ประกาศใช้หรือที่คาดว่าจะมีผลบังคับใช้ ณ วันที่รายงาน

สินทรัพย์ภาษีเงินได้รอกการตัดบัญชีจะบันทึกต่อเมื่อมีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่นอนว่ากำไรเพื่อเสียภาษีในอนาคตจะมีจำนวนเพียงพอกับการใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอกการตัดบัญชีดังกล่าว ทั้งนี้สินทรัพย์ภาษีเงินได้รอกการตัดบัญชีจะถูกปรับลดลงเท่าที่ประโยชน์ทางภาษีจะมีโอกาสถูกใช้จริง

4 บุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกัน

กลุ่มบริษัทถูกควบคุมโดย บริษัท อินทัช โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน) (“อินทัช”) ซึ่งตั้งอยู่ในประเทศไทย บริษัทใหญ่ดังกล่าวถือหุ้นในบริษัทร้อยละ 52.92 ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2559 (31 ธันวาคม 2558: ร้อยละ 52.92) จำนวนหุ้นที่เหลือร้อยละ 47.08 (31 ธันวาคม 2558: ร้อยละ 47.08) ถือโดยบุคคลทั่วไป

รายการที่กลุ่มบริษัทมีกับบริษัทในกลุ่มอินทัช เช่น บริษัทย่อย บริษัทร่วม ผู้บริหารและกิจการที่เกี่ยวข้องกันอื่นของกลุ่มอินทัช จะแสดงเป็นรายการกับกิจการที่เกี่ยวข้องกัน

ในระหว่างปี กลุ่มบริษัทได้ดำเนินการค้าตามปกติกับบริษัทใหญ่และกิจการที่เกี่ยวข้องกัน โดยที่กลุ่มบริษัทได้คิดราคาซื้อ/ขายสินค้าและค่าบริการกับบริษัทใหญ่และกิจการที่เกี่ยวข้องกันตามราคาที่เทียบเท่ากับราคาที่เกิดขึ้นกับบุคคลภายนอก โดยมีเงื่อนไขต่าง ๆ ตามปกติธุรกิจ

รายการที่สำคัญสำหรับแต่ละปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2559 และ 2558 กับกิจการที่เกี่ยวข้องกัน สรุปได้ดังนี้

	งบการเงินรวม		งบการเงินเฉพาะกิจการ	
	2559	2558	2559	2558
				(พันบาท)
ผลประโยชน์ระยะสั้น				
ค่าตอบแทนกรรมการ	3,600	3,900	3,600	3,900

ค่าตอบแทนกรรมการ ประกอบด้วย ค่าตอบแทนรายเดือน ซึ่งจ่ายให้ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร ค่าตอบแทนกรรมการดังกล่าวได้รับอนุมัติจากที่ประชุมสามัญผู้ถือหุ้นประจำปีของบริษัท

5 เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด

	งบการเงินรวม		งบการเงินเฉพาะกิจการ	
	2559	2558	2559	2558
	(พันบาท)			
เงินสดในมือ	8	8	8	8
เงินฝากธนาคารประเภทออมทรัพย์	27,822	14,880	5,450	11,180
รวม	27,830	14,888	5,458	11,188

เงินฝากธนาคารประเภทออมทรัพย์ที่มีสภาพคล่องสูงมีอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงถัวเฉลี่ยร้อยละ 0.74 ต่อปี (2558: ร้อยละ 0.35 ต่อปี) ในงบการเงินรวม และร้อยละ 0.32 ต่อปี (2558: ร้อยละ 0.31 ต่อปี) ในงบการเงินเฉพาะกิจการ

6 เงินลงทุนชั่วคราว

	งบการเงินรวม		งบการเงินเฉพาะกิจการ	
	2559	2558	2559	2558
	(พันบาท)			
ตราสารหนี้ที่เป็นหลักทรัพย์เพื่อขาย	1,158,777	1,159,146	1,188,587	1,176,686
กำไรที่ยังไม่เกิดขึ้นจริงจากหลักทรัพย์เพื่อขาย	5,724	10,662	5,724	10,662
รวม	1,164,501	1,169,808	1,194,311	1,187,348

ผลตอบแทนจากการลงทุนประจำปี 2559 ร้อยละ 2.05 (2558: ร้อยละ 3.68)

บริษัทได้จ้างบริษัทหลักทรัพย์ 2 แห่ง ให้เป็นผู้บริหารเงินลงทุนให้กับบริษัทตามที่กล่าวไว้ในหมายเหตุข้อ 19 (จ)

7 ลูกหนี้อื่น

	งบการเงินรวม		งบการเงินเฉพาะกิจการ	
	2559	2558	2559	2558
	(พันบาท)			
ดอกเบี้ยค้างรับ	8,369	9,672	-	-
ลูกหนี้จากการขายหลักทรัพย์	-	5,132	-	-
ภาษีมูลค่าเพิ่มระหว่างขอคืน	27	15	27	15
ค่าใช้จ่ายล่วงหน้าและอื่น ๆ	22	32	12	21
รวม	8,418	14,851	39	36

8 เงินลงทุนในบริษัทย่อย

	งบการเงินเฉพาะกิจการ	
	2559	2558
	(พันบาท)	
ณ วันที่ 1 มกราคม	880	930
ค่าเผื่อการด้อยค่าเพิ่มขึ้น	(44)	(50)
ณ วันที่ 31 ธันวาคม	836	880

เงินลงทุนในบริษัทย่อย ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2559 และ 2558

	งบการเงินเฉพาะกิจการ									
	สัดส่วนความ		ทุนชำระแล้ว		วิธีราคาทุน		ค่าเผื่อการด้อยค่า		วิธีราคาทุน - สุทธิ	
	เป็นเจ้าของ									
	2559	2558	2559	2558	2559	2558	2559	2558	2559	2558
	(ร้อยละ)									
	(พันบาท)									
อาร์ตแวย์	99.99	99.99	25,000	25,000	25,000	25,000	(24,164)	(24,120)	836	880

9 อุปกรณ์

	งบการเงินรวมและ งบการเงินเฉพาะกิจการ อุปกรณ์สำนักงาน (พันบาท)
ราคาทุน	
ณ วันที่ 1 มกราคม 2558	-
เพิ่มขึ้น	8
ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2558	<u>8</u>
ค่าเสื่อมราคาสะสม	
ณ วันที่ 1 มกราคม 2558	-
ค่าเสื่อมราคาสำหรับปี	(2)
ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2558	<u>(2)</u>
มูลค่าสุทธิทางบัญชี	
ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2558	<u>6</u>
ราคาทุน	
ณ วันที่ 1 มกราคม 2559	8
เพิ่มขึ้น	-
ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2559	<u>8</u>
ค่าเสื่อมราคาสะสม	
ณ วันที่ 1 มกราคม 2559	(2)
ค่าเสื่อมราคาสำหรับปี	(1)
ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2559	<u>(3)</u>
มูลค่าสุทธิทางบัญชี	
ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2559	<u>5</u>

10 เจ้าหนี้อื่น

	งบการเงินรวม		งบการเงินเฉพาะกิจการ	
	2559	2558	2559	2558
	(พันบาท)			
ค่าที่ปรึกษากฎหมายและธุรกิจค้างจ่าย	596	7,630	596	7,630
ค่าสอบบัญชี	495	180	450	155
ค่าจัดการกองทุนและ				
รับฝากหลักทรัพย์ค้างจ่าย	159	168	-	-
อื่น ๆ	32	52	32	52
รวม	1,282	8,030	1,078	7,837

11 หนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี

หนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี มีรายละเอียดดังนี้

	งบการเงินรวม		งบการเงินเฉพาะกิจการ	
	2559	2558	2559	2558
	(พันบาท)			
หนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี	1,145	2,132	1,145	2,132
รวม	1,145	2,132	1,145	2,132

ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีคำนวณจากผลแตกต่างชั่วคราวทั้งจำนวนตามวิธีหนี้สินตามงบแสดงฐานะการเงิน

รายละเอียดและการเปลี่ยนแปลงของหนี้สินภาษีเงินได้รอตัดบัญชี (ก่อนรายการหักกลบลบกันของยอดคู่ที่มีกับหน่วยงานเก็บภาษีเดียวกัน) ประกอบด้วย

	งบการเงินรวมและ งบการเงินเฉพาะกิจการ การเปลี่ยนแปลงใน มูลค่ายุติธรรมสุทธิ ของเงินลงทุนเพื่อขาย (พันบาท)
หนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี	
ณ วันที่ 1 มกราคม 2558	-
รายการที่บันทึกในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น	2,132
ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2558	<u>2,132</u>
ณ วันที่ 1 มกราคม 2559	2,132
รายการที่บันทึกในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น	(987)
ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2559	<u><u>1,145</u></u>

12 ทุนเรือนหุ้นและส่วนลดมูลค่าหุ้น

	จำนวนหุ้นที่ จดทะเบียน	จำนวนหุ้นที่ จำหน่ายแล้ว ชำระแล้ว (พันหุ้น)	หุ้นสามัญ	ส่วนลด มูลค่าหุ้น (พันบาท)	รวม
ณ วันที่ 1 มกราคม 2558	<u>1,560,000</u>	<u>1,206,697</u>	<u>6,033,487</u>	<u>(174,297)</u>	<u>5,859,190</u>
ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2558	<u>1,560,000</u>	<u>1,206,697</u>	<u>6,033,487</u>	<u>(174,297)</u>	<u>5,859,190</u>
ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2559	<u><u>1,560,000</u></u>	<u><u>1,206,697</u></u>	<u><u>6,033,487</u></u>	<u><u>(174,297)</u></u>	<u><u>5,859,190</u></u>

ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2559 หุ้นสามัญจดทะเบียนทั้งหมดมีจำนวน 1,560 ล้านหุ้น (2558: 1,560 ล้านหุ้น) ซึ่งมีราคามูลค่าที่ตราไว้หุ้นละ 5 บาท (2558: หุ้นละ 5 บาท)

13 ส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมที่สำคัญ

บริษัทไม่มีส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมที่สำคัญ เนื่องจากบริษัทลงทุนในบริษัทย่อยและเงินลงทุนในตราสารหนี้ที่เป็นหลักทรัพย์เพื่อขายที่บริหาร โดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม ในสัดส่วนร้อยละ 99.99 และร้อยละ 100 ตามลำดับ

14 ค่าใช้จ่ายในการบริหาร

	งบการเงินรวม		งบการเงินเฉพาะกิจการ	
	2559	2558	2559	2558
	(พันบาท)			
ค่าที่ปรึกษากฎหมายและธุรกิจ	4,527	11,142	4,527	11,142
ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการประชุมผู้ถือหุ้น	914	1,167	914	1,167
ค่าจัดการกองทุนและรับฝากหลักทรัพย์	679	638	-	-
ค่าสอบบัญชี	495	510	450	460
อื่น ๆ	916	959	575	349
รวม	7,531	14,416	6,466	13,118

15 ภาษีเงินได้

ภาษีเงินได้ที่รับรู้ในกำไรหรือขาดทุน สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2559 และ 2558 มียอดจำนวนเงินที่แตกต่างจากผลคูณของขาดทุนทางบัญชีคูณกับอัตราภาษีดังนี้

	งบการเงินรวม		งบการเงินเฉพาะกิจการ	
	2559	2558	2559	2558
	(พันบาท)			
กำไร(ขาดทุน)ก่อนภาษีเงินได้	3,885,797	(406,526)	3,885,797	(406,526)
อัตราภาษี (ร้อยละ)	20	20	20	20
ผลคูณของกำไร(ขาดทุน)ทางบัญชีกับอัตราภาษีที่ใช้ผลกระทบจากรายได้หรือค่าใช้จ่ายที่ไม่สามารถหักภาษีได้และค่าใช้จ่ายที่รับรู้ต่างงวดกันระหว่างบัญชีและภาษี	(773,061)	85,595	(773,061)	85,595
ภาษีเงินได้ที่บันทึกในกำไรหรือขาดทุน	4,098	4,290	4,098	4,290
อัตราภาษีที่แท้จริงถ่วงเฉลี่ย (ร้อยละ)	0.1	(1.0)	0.1	(1.0)

ภาษีเงินได้ที่รับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น มีดังนี้

	งบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะกิจการ กำไรที่ยังไม่เกิดขึ้นจริงจากหลักทรัพย์เพื่อขาย		
	ก่อน ภาษีเงินได้	ค่าใช้จ่าย ภาษีเงินได้ (พันบาท)	สุทธิจาก ภาษีเงินได้
สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2558	10,662	(2,132)	8,530
สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2559	5,724	(1,145)	4,579

การลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล

พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการลดอัตราและยกเว้นรัษฎากร ฉบับที่ 577 พ.ศ. 2557 ลงวันที่ 10 พฤศจิกายน 2557 ให้ลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลร้อยละ 20 ของกำไรสุทธิสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีปี 2558 ที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2558

เมื่อวันที่ 22 มกราคม 2559 ในการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้มีมติอนุมัติให้ปรับลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลจากอัตราร้อยละ 30 เป็นอัตราร้อยละ 20 ของกำไรสุทธิ สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2559 เป็นต้นไป

กลุ่มบริษัทใช้อัตราภาษีเงินได้ร้อยละ 20 ในการวัดมูลค่าหนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2559 และ 2558

16 กำไร(ขาดทุน)ต่อหุ้นขั้นพื้นฐาน

กำไร(ขาดทุน)ต่อหุ้นขั้นพื้นฐานสำหรับแต่ละปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2559 และ 2558 คำนวณจากขาดทุนสำหรับปีที่เป็นส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัทและจำนวนหุ้นสามัญที่ออกจำหน่ายแล้วระหว่างปีในแต่ละปีโดยแสดงการคำนวณดังนี้

	งบการเงินรวม		งบการเงินเฉพาะกิจการ	
	2559	2558	2559	2558
	(พันบาท/พันหุ้น)			
กำไร(ขาดทุน)สุทธิสำหรับปี	3,881,699	(410,816)	3,881,699	(410,816)
กำไร(ขาดทุน)ที่เป็นส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัท	3,881,699	(410,816)	3,881,699	(410,816)
จำนวนหุ้นสามัญที่ออกจำหน่ายแล้ว	1,206,697	1,206,697	1,206,697	1,206,697
กำไร(ขาดทุน)ต่อหุ้นขั้นพื้นฐาน (บาท)	<u>3.22</u>	<u>(0.34)</u>	<u>3.22</u>	<u>(0.34)</u>

17 เครื่องมือทางการเงิน

ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2559 และ 2558 กลุ่มบริษัทมีความเสี่ยงเกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงินที่มีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

มูลค่ายุติธรรม

ราคาตามบัญชีของสินทรัพย์และหนี้สินทางการเงินอันได้แก่ เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด ลูกหนี้การค้า ยอดคงเหลือกับกิจการที่เกี่ยวข้องกัน สำรองเพื่อส่วนต่างของค่าอนุญาติให้ดำเนินการค้างจ่ายและดอกเบี้ย ค่าใช้จ่าย ค้างจ่าย ภาษีเงินได้นิติบุคคลค้างจ่าย สินทรัพย์หมุนเวียนอื่นและหนี้สินหมุนเวียนอื่นมีมูลค่าใกล้เคียงกับมูลค่ายุติธรรมเนื่องจากมีระยะเวลาครบกำหนดที่สั้น

สินทรัพย์และหนี้สินทางการเงินที่วัดด้วยมูลค่ายุติธรรม มีดังนี้

	มูลค่าตามบัญชี	งบการเงินรวม			
		มูลค่ายุติธรรม			
		ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	รวม
		(พันบาท)			
ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2558					
<i>สินทรัพย์หมุนเวียน</i>					
ตราสารหนี้ที่เป็นหลักทรัพย์เพื่อขาย	1,169,808	-	1,169,808	-	1,169,808
ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2559					
<i>สินทรัพย์หมุนเวียน</i>					
ตราสารหนี้ที่เป็นหลักทรัพย์เพื่อขาย	1,164,501	-	1,164,501	-	1,164,501

	มูลค่า ตามบัญชี	งบการเงินเฉพาะกิจการ			
		มูลค่ายุติธรรม			รวม
		ระดับ 1	ระดับ 2 (พื้นที่)	ระดับ 3	
ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2558					
<i>สินทรัพย์หมุนเวียน</i>					
ตราสารหนี้ที่เป็นหลักทรัพย์เพื่อขาย	1,187,348	-	1,187,348	-	1,187,348
ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2559					
<i>สินทรัพย์หมุนเวียน</i>					
ตราสารหนี้ที่เป็นหลักทรัพย์เพื่อขาย	1,194,311	-	1,194,311	-	1,194,311

กลุ่มบริษัทพิจารณามูลค่ายุติธรรมระดับ 2 สำหรับตราสารหนี้ที่เป็นหลักทรัพย์เพื่อขายซึ่งอยู่ในความต้องการของตลาด โดยอ้างอิงจากราคาเสนอซื้อขายในตลาดตราสารหนี้ไทย ขณะปิดทำการ ณ วันที่รายงาน

18 ภาระผูกพัน ข้อพิพาท และคดีความที่สำคัญ

18.1 ภาระผูกพันจากสัญญาอนุญาตให้ดำเนินการก่อนถูกบอกเลิก (การบอกเลิกสัญญาที่มีผลในวันที่ 7 มีนาคม 2550)

เมื่อวันที่ 7 มีนาคม 2550 บริษัทได้รับหนังสือแจ้งบอกเลิกสัญญาอนุญาตให้ดำเนินการจากสำนักงานปลัดฯ ซึ่งการแจ้งบอกเลิกสัญญานี้เป็นผลให้มีข้อพิพาทเกิดขึ้น ขณะนี้อยู่ระหว่างดำเนินคดีต่าง ๆ ดังนี้

1. กรณีที่บริษัทเป็นผู้เรียกร้อง สำนักงานปลัดฯ เป็นผู้ถูกร้อง ในข้อพิพาทสถาบันอนุญาตโตตุลาการที่ 46/2550 กรณีที่สำนักงานปลัดฯ บอกเลิกสัญญาอนุญาตให้ดำเนินการโดยมิชอบด้วยข้อกฎหมายและข้อสัญญาและปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ชอบทำให้บริษัทได้รับความเสียหายรวมทั้งเป็นโจทก์ต่อสถาบันอนุญาตโตตุลาการ ในข้อพิพาทหมายเลขคำที่ 1/2550 เมื่อวันที่ 4 มกราคม 2550 โดยบริษัทได้ร้องขอให้คณะอนุญาตโตตุลาการวินิจฉัยชี้ขาดเรื่องภาระการชำระค่าปรับจากการปรับผังรายการและค่าดอกเบี้ยที่สำนักงานปลัดฯ เรียกร้องให้ชำระจำนวนกว่าแสนล้านบาท โดยเมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม 2559 ข้อพิพาทหมายเลขคำที่ 1/2550 ได้เข้าสู่กระบวนการแต่งตั้งคณะอนุญาโตตุลาการและกำหนดกระบวนการพิจารณาชั้นอนุญาโตตุลาการต่อไป

2. กรณีที่บริษัทเป็นผู้ถูกเรียกร้อง โดยสำนักงานปลัดฯ เรียกร้องให้บริษัทชำระหนี้ค่าปรับค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่าง ค่าดอกเบี้ย และมูลค่าทรัพย์สินที่ส่งมอบไม่ครบรวมกว่าแสนล้านบาทต่อศาลปกครองกลางในคดีดำเลขที่ 640/2550 ซึ่งต่อมาเมื่อวันที่ 19 ธันวาคม 2550 ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำสั่งให้จำหน่ายคดีเพื่อให้คู่สัญญาไปดำเนินการทางอนุญาโตตุลาการตามสัญญาอนุญาตให้ดำเนินการในข้อพิพาทเลขที่ 1/2550 และ 46/2550 ต่อไป

ทั้งนี้คดีข้อพิพาทหมายเลขดำเลขที่ 46/2550 ได้มีคำชี้ขาดเมื่อวันที่ 14 มกราคม 2559 โดยสรุปคำชี้ขาดได้เปิดเผยไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงินข้อที่ 18.2

18.2 ข้อพิพาทและคดีความระหว่างบริษัทกับสำนักงานปลัดฯ เกี่ยวกับสัญญาอนุญาตให้ดำเนินการ

ก) ลำดับเหตุการณ์สำคัญของกรณีพิพาทและคดีความระหว่างบริษัทกับสำนักงานปลัดฯ

วันที่ 30 มกราคม 2547 คณะอนุญาโตตุลาการได้มีคำวินิจฉัยชี้ขาดข้อพิพาทระหว่างบริษัทกับสำนักงานปลัดฯ เกี่ยวกับสัญญาอนุญาตให้ดำเนินการมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

1. ให้สำนักงานปลัดฯ ชดเชยความเสียหายโดยชำระเงินให้แก่บริษัทจำนวน 20 ล้านบาท
2. ให้ปรับลดผลประโยชน์ตอบแทนตามสัญญาอนุญาตให้ดำเนินการ โดยให้เปรียบเทียบระหว่างจำนวนเงินที่คำนวณได้ตามอัตราร้อยละ 6.5 (ซึ่งปรับลดจากที่กำหนดไว้เดิมอัตราร้อยละ 44) ของรายได้ก่อนหักค่าใช้จ่ายและภาษีใด ๆ กับเงินประกันผลประโยชน์ตอบแทนขั้นต่ำปีละ 230 ล้านบาท (ซึ่งปรับลดจากที่กำหนดไว้ในสัญญาอนุญาตให้ดำเนินการคือปีที่ 8 จำนวน 800 ล้านบาท ปีที่ 9 จำนวน 900 ล้านบาท และตั้งแต่ปีที่ 10 - 30 ปีละ 1,000 ล้านบาท) จำนวนใดมากกว่าให้ชำระตามจำนวนที่มากกว่านั้น โดยเริ่มตั้งแต่วันที่ 3 กรกฎาคม 2545 เป็นต้นไป
3. ให้สำนักงานปลัดฯ คืนเงินผลประโยชน์ตอบแทนขั้นต่ำบางส่วนจากจำนวน 800 ล้านบาท ที่บริษัทได้ชำระ โดยมีเงื่อนไขในระหว่างพิจารณาข้อพิพาทนี้เมื่อวันที่ 3 กรกฎาคม 2546 โดยคืนให้แก่บริษัทจำนวน 570 ล้านบาท
4. ให้บริษัทสามารถออกอากาศช่วงเวลา PrimeTime (ช่วงเวลาระหว่าง 19.00 น. ถึง 21.30 น.) ได้โดยไม่ถูกจำกัดเฉพาะรายการข่าวสารคดีและสารประโยชน์ โดยบริษัทจะต้องเสนอรายการข่าวสารคดีและสารประโยชน์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของเวลาออกอากาศทั้งหมด ทั้งนี้ภายใต้ข้อบังคับของกฎระเบียบที่ทางราชการออกใช้บังคับแก่สถานีวิทยุโทรทัศน์โดยทั่ว ๆ ไป

วันที่ 27 เมษายน 2547 สำนักงานปลัดฯ ได้ยื่นคำร้องต่อศาลปกครองกลาง (ชั้นต้น) เพื่อขอให้เพิกถอนคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการดังกล่าว

วันที่ 9 พฤษภาคม 2549 ศาลปกครองกลางได้มีคำพิพากษาให้เพิกถอนคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการทั้งฉบับ

วันที่ 7 มิถุนายน 2549 บริษัทได้ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองกลางต่อศาลปกครองสูงสุด

วันที่ 13 ธันวาคม 2549 ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองกลางที่เพิกถอนคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการลงวันที่ 30 มกราคม 2547 ทั้งฉบับซึ่งมีผลทำให้บริษัทต้องกลับไปผูกพันตามเงื่อนไขของสัญญาอนุญาโตตุลาการให้ดำเนินการต่อไปโดยมีสาระสำคัญดังนี้

1. คำเนินการปรับผังรายการให้เป็นไปตามสัญญาอนุญาโตตุลาการให้ดำเนินการ ข้อ 11 ที่กำหนดให้รายการข่าวสารคดีและสารประโยชน์จะต้องออกอากาศรวมกันไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ของเวลาออกอากาศทั้งหมดและระยะเวลาระหว่างเวลา 19.00 น. - 21.30 น. จะต้องใช้สำหรับรายการประเภทนี้เท่านั้น
2. ปฏิบัติตามสัญญาอนุญาโตตุลาการให้ดำเนินการ ข้อ 5 ในเรื่องการชำระค่าอนุญาโตตุลาการให้ดำเนินการให้สำนักงานปลัดฯ ในอัตราร้อยละ 44 ของรายได้โดยมีอัตราขั้นต่ำ 1,000 ล้านบาทต่อปี

วันที่ 14 ธันวาคม 2549 สำนักงานปลัดฯ ได้มีหนังสือฉบับลงวันที่ 14 ธันวาคม 2549 ขอให้บริษัทดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ให้บริษัทดำเนินการปรับผังรายการให้เป็นไปตามสัญญาอนุญาโตตุลาการให้ดำเนินการข้อ 11
2. ให้บริษัทชำระเงินส่วนต่างของค่าอนุญาโตตุลาการให้ดำเนินการขั้นต่ำตามสัญญาอนุญาโตตุลาการให้ดำเนินการ สำหรับปีที่ 9 (งวดที่ 7) จำนวน 670 ล้านบาท ปีที่ 10 (งวดที่ 8) จำนวน 770 ล้านบาท และปีที่ 11 (งวดที่ 9) จำนวน 770 ล้านบาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 2,210 ล้านบาท พร้อมด้วยดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 15 ต่อปีโดยคำนวณเป็นรายวันตามจำนวนวันที่ชำระล่าช้า
3. ให้บริษัทชำระค่าปรับในอัตราร้อยละ 10 ของค่าอนุญาโตตุลาการให้ดำเนินการที่สำนักงานปลัดฯ จะได้รับในปีนั้น ๆ โดยคิดเป็นรายวันตามสัญญาอนุญาโตตุลาการให้ดำเนินการข้อ 11 วรรคสองจากกรณีที่บริษัทดำเนินการเรื่องผังรายการไม่เป็นไปตามข้อ 11 วรรคหนึ่งตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2547 จนถึงวันที่ 13 ธันวาคม 2549 ซึ่งสำนักงานปลัดฯ ได้เรียกร้องมาเป็นจำนวนเงิน 97,760 ล้านบาท (บริษัทได้ดำเนินการปรับผังรายการตามคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดตั้งแต่วันที่ 14 ธันวาคม 2549)

ทั้งนี้สำนักงานปลัดฯ แจ้งว่าหากบริษัทไม่ชำระเงินจำนวนดังกล่าวภายใน 45 วันนับตั้งแต่ได้รับหนังสือแจ้ง (วันที่ 15 ธันวาคม 2549) สำนักงานปลัดฯ จะดำเนินการตามข้อกำหนดในสัญญาอนุญาตให้ดำเนินการ และข้อกฎหมายต่อไป

วันที่ 21 ธันวาคม 2549 บริษัทได้มีหนังสือถึงสำนักงานปลัดฯ โดยมีสาระสำคัญดังนี้

1. บริษัทได้ดำเนินการปรับผังรายการให้เป็นไปตามสัญญาอนุญาตให้ดำเนินการ ข้อ 11 เรียบร้อยแล้วตั้งแต่วันที่ 14 ธันวาคม 2549 เป็นต้นมา
2. บริษัทมิได้ผิดนัดชำระค่าอนุญาตให้ดำเนินการตามที่อ้างถึง เนื่องจากบริษัทได้ชำระค่าอนุญาตให้ดำเนินการรายปีจำนวน 230 ล้านบาท ตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการซึ่งคำชี้ขาดดังกล่าวมีผลผูกพันคู่สัญญาทั้งสองฝ่ายตามสัญญาอนุญาตให้ดำเนินการ ข้อ 15 ดังนั้นบริษัทจึงไม่มีภาระดอกเบี้ยของค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่างดังกล่าวในช่วงระยะเวลาตั้งแต่อนุญาตตุลาการชี้ขาดจนถึงวันที่ ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษา
3. บริษัทไม่เห็นพ้องกับสำนักงานปลัดฯ กรณีที่ต้องจ่ายค่าปรับจำนวน 97,760 ล้านบาท และการกำหนดให้บริษัทชำระค่าปรับดังกล่าวภายใน 45 วันด้วยเหตุผลดังนี้
 - 3.1 บริษัทมิได้ปฏิบัติผิดสัญญาอนุญาตให้ดำเนินการ เนื่องจากบริษัทได้ปฏิบัติตามสัญญาอนุญาตให้ดำเนินการ ข้อ 15 ซึ่งกำหนดว่า “ให้คำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการมีผลผูกพันคู่สัญญาทั้งสองฝ่าย” ดังนั้นการดำเนินการปรับผังรายการตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2547 จนถึงวันที่ 13 ธันวาคม 2549 ซึ่งเป็นวันที่ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษา และข้อ 30 วรรคท้ายของข้อบังคับสำนักงานศาลยุติธรรมและมาตรา 70 วรรค 2 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง 2542 ดังนั้นการดำเนินการของบริษัทจึงเป็นการกระทำโดยชอบตามสัญญาอนุญาตให้ดำเนินการ และกฎหมายแล้ว
 - 3.2 เพื่อให้สอดคล้องกับกระบวนการนำข้อพิพาทเสนอต่อคณะอนุญาโตตุลาการและให้วินิจฉัยชี้ขาดตามที่กล่าวมาในข้อ 3.1 หากปรากฏว่าบริษัทเป็นฝ่ายผิดสัญญา สิทธิของสำนักงานปลัดฯ ในการบอกเลิกสัญญาอนุญาตให้ดำเนินการ จะมีขึ้นหลังจากกระบวนการยุติข้อพิพาทได้ถึงที่สุดแล้ว
 - 3.3 ศาลปกครองได้จัดทำเอกสาร “ข่าวศาลปกครอง” ครั้งที่ 78/2549 ฉบับลงวันที่ 13 ธันวาคม 2549 ระบุถึงคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดคดีของบริษัทโดยมีข้อความตอนหนึ่งระบุว่า “กรณีเกี่ยวกับค่าปรับคู่สัญญา ต้องว่ากล่าวกันเองหากตกลงไม่ได้ต้องเสนอข้อพิพาทตามวิธีการที่ระบุไว้ในสัญญาอนุญาตให้ดำเนินการ”

3.4 ดอกเบี้ยและค่าปรับจากการดำเนินการปรับผังรายการนั้นยังไม่มีข้อยุติ เนื่องจากไม่ใช่ประเด็นพิพาทที่เข้าสู่การพิจารณาพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด ดังนั้นหากคู่สัญญามีข้อขัดแย้งและไม่สามารถทำความเข้าใจตกลงกันได้ก็จะต้องเสนอข้อพิพาทต่อคณะอนุญาโตตุลาการ โดยเป็นไปตามสัญญาอนุญาตให้ดำเนินการข้อ 15 ซึ่งกำหนดว่า “หากมีข้อพิพาทหรือข้อขัดแย้งใด ๆ อันเกี่ยวเนื่องกับสัญญาระหว่างสำนักงานปลัดฯ กับผู้เข้าร่วมงาน (บริษัท) คู่สัญญาตกลงแต่งตั้งคณะอนุญาโตตุลาการทำการวินิจฉัยชี้ขาดข้อพิพาทโดยคำตัดสินของคณะอนุญาโตตุลาการเป็นที่สุดและผูกพันคู่สัญญาทั้งสองฝ่าย”

บริษัทและที่ปรึกษากฎหมายของบริษัทเห็นว่า การคำนวณค่าปรับจากการปรับผังรายการตามวิธีของสำนักงานปลัดฯ ดังกล่าวข้างต้น ไม่ถูกต้องตามเจตนารมณ์ของสัญญาอนุญาตให้ดำเนินการ ซึ่งหากบริษัทเข้าข่ายจะต้องเสียค่าปรับ การคิดคำนวณค่าปรับควรจะเป็นจำนวนเงินในอัตราไม่เกินกว่า 274,000 บาทต่อวันมิใช่ 100 ล้านบาทต่อวันตามที่สำนักงานปลัดฯ กล่าวอ้าง ดังนั้นไม่ว่ากรณีจะเป็นอย่างไร หากจะมีการระงับโดยนับตั้งแต่วันที่บริษัทปฏิบัติตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการจนถึงวันที่ศาลปกครองสูงสุดมีคำตัดสินตามที่สำนักงานปลัดฯ กล่าวอ้าง (ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2547 จนถึงวันที่ 13 ธันวาคม 2549) การคิดคำนวณค่าปรับในช่วงเวลาดังกล่าวจึงไม่ควรจะเกินไปกว่าจำนวน 268 ล้านบาท มิใช่ 97,760 ล้านบาท ตามวิธีคำนวณที่สำนักงานปลัดฯ เรียกร้องให้ชำระและนำมาใช้เป็นเหตุบอกเลิกสัญญาแต่อย่างใด

สำหรับกรณีที่สำนักงานปลัดฯ เรียกร้องดอกเบี้ยของค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่าง บริษัทและที่ปรึกษากฎหมายของบริษัท มีความเห็นว่าในช่วงระหว่างระยะเวลาที่บริษัทได้ปฏิบัติตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาตตุลาการบริษัทไม่มีหน้าที่ในการต้องชำระ และบริษัทไม่ได้ผิดนัดการชำระค่าอนุญาตให้ดำเนินการแต่อย่างใด เนื่องจากบริษัทได้ชำระค่าอนุญาตให้ดำเนินการรายปีจำนวน 230 ล้านบาท ตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาตตุลาการซึ่งผูกพันทั้งสองฝ่ายแล้วตามสัญญาอนุญาตให้ดำเนินการ ข้อ 15 ในช่วงเวลาที่คำชี้ขาดยังมีผลบังคับใช้โดยที่บริษัทมิได้ผิดนัดชำระค่าอนุญาตให้ดำเนินการและ/หรือชำระค่าอนุญาตให้ดำเนินการให้แก่สำนักงานปลัดฯ ล่าช้า อีกทั้งสำนักงานปลัดฯ ยังไม่เคยใช้สิทธิเรียกร้องทางศาลในการขอคุ้มครองเพื่อระงับมิให้บริษัทปฏิบัติตามคำชี้ขาดของอนุญาตตุลาการในช่วงเวลาดังกล่าวแต่ประการใด ดังนั้นบริษัทจึงไม่มีภาระดอกเบี้ยของค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่าง และสำนักงานปลัดฯ ไม่มีสิทธิเรียกร้องดอกเบี้ยของค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่างในระหว่างที่คำชี้ขาดของคณะอนุญาตตุลาการยังคงมีผลผูกพันทางกฎหมายอยู่ อีกทั้งคำพิพากษาของศาลปกครองกลางที่มีคำสั่งให้เพิกถอนคำชี้ขาดของอนุญาตตุลาการยังไม่ผลบังคับ เนื่องจากยังอยู่ในระหว่างที่บริษัทยื่นอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด และศาลปกครองสูงสุดยังไม่มีคำพิพากษาในขณะนั้น

วันที่ 4 มกราคม 2550 บริษัทได้ยื่นข้อพิพาทเรื่องค่าปรับจากการปรับผังรายการและดอกเบี้ยในค่านุญาตให้ดำเนินการส่วนต่างต่อสถาบันอนุญาตโตตุลาการเป็นข้อพิพาทหมายเลขคำที่ 1/2550 ส่วนเรื่องค่านุญาตให้ดำเนินการส่วนต่างจำนวน 2,210 ล้านบาทนั้น บริษัทมีความเห็นว่าเพื่อให้การดำเนินการตามสัญญาอนุญาตให้ดำเนินการเป็นไปโดยราบรื่น และเพื่อเป็นการประนีประนอมมิให้สำนักงานปลัดฯ บอกลีกสัญญาอนุญาตให้ดำเนินการ อันจะมีผลกระทบต่อกิจการของบริษัท บริษัทจึงได้ตัดสินใจเสนอเงื่อนไขการประนีประนอมโดยเสนอแนวทางการจ่ายเงิน 2,210 ล้านบาท โดยมีเงื่อนไขให้สำนักงานปลัดฯ เข้าร่วมดำเนินการตามกระบวนการอนุญาตโตตุลาการเพื่อให้คณะอนุญาโตตุลาการมีคำวินิจฉัยชี้ขาดกรณีค่าปรับและดอกเบี้ยค่านุญาตให้ดำเนินการส่วนต่างซึ่งสำนักงานปลัดฯ ได้ปฏิเสธเงื่อนไขแนวทางการชำระเงินค่านุญาตให้ดำเนินการดังกล่าวเมื่อวันที่ 31 มกราคม 2550

วันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2550 บริษัทได้มีหนังสือขอความเป็นธรรมต่อ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีโดยเสนอแนวทางการประนีประนอมในการแก้ปัญหาข้อพิพาทโดยเสนอให้สำนักงานปลัดฯ รับชำระเงินค่าสัมปทานส่วนต่างจำนวน 2,210 ล้านบาท และให้ดำเนินการตามกระบวนการอนุญาโตตุลาการกรณีค่าปรับและดอกเบี้ย

วันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2550 สำนักงานปลัดฯ ได้มีหนังสือปฏิเสธข้อเสนอของบริษัทดังกล่าว ดังนั้นนับแต่วันที่สำนักงานปลัดฯ มีหนังสือปฏิเสธข้อเสนอของบริษัท บริษัทจึงไม่มีภาระผูกพันใด ๆ ในข้อเสนอของบริษัทที่มีต่อสำนักงานปลัดฯ อีกต่อไป ทั้งนี้เป็นไปตามมาตรา 357 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ต่อมาศาลปกครองกลางได้มีคำสั่งให้จำหน่ายคดีหมายเลขคำที่ 640/2550 ลงวันที่ 22 มิถุนายน 2550 โดยศาลได้วินิจฉัยว่าประเด็นที่สำนักงานปลัดฯ อ้างว่าบริษัทยอมรับว่าเป็นหนี้ค่าสัมปทานค้างชำระอยู่จำนวน 2,210 ล้านบาท พร้อมดอกเบี้ยรับฟังไม่ได้ว่าบริษัทยอมรับสภาพหนี้เพราะเป็นข้อเสนอทางเลือกในการแก้ปัญหาหลายแนวทางซึ่งยังไม่เป็นที่ยุติซึ่งถือเป็นข้อพิพาทที่ต้องนำเข้าสู่กระบวนการอนุญาโตตุลาการ

วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2550 บริษัทได้ยื่นคำร้องขอให้ศาลปกครองกลางมีคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการคุ้มครองเพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวต่อศาลปกครองกลาง และคำร้องขอให้ศาลปกครองกลางพิจารณาเป็นกรณีฉุกเฉินใน 2 ประเด็นดังนี้

1. ขอให้ศาลปกครองกลางมีคำสั่งระงับการใช้สิทธิบอกลีกสัญญาอนุญาตให้ดำเนินการ ของสำนักงานปลัดฯ ในกรณีที่บริษัทยังมีได้ชำระค่าปรับจากการปรับผังรายการและดอกเบี้ยในค่าส่วนต่างจำนวนประมาณหนึ่งแสนล้านบาท จนกว่าคณะอนุญาโตตุลาการจะได้มีคำชี้ขาดและข้อพิพาทดังกล่าวถึงที่สุดตามกฎหมาย
2. ขอให้ศาลปกครองกลางมีคำสั่งกำหนดระยะเวลาเพื่อให้บริษัทชำระค่านุญาตให้ดำเนินการส่วนต่างจำนวน 2,210 ล้านบาท ให้แก่สำนักงานปลัดฯ ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ศาลได้มีคำสั่งในเรื่องนี้

วันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2550 ศาลปกครองกลางได้มีคำสั่งไม่รับคำร้องขอให้ศาลกำหนดมาตรการหรือวิธีการคุ้มครองเพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวและคำร้องขอได้สวนฉุกเฉินที่บริษัทได้ยื่นต่อศาลปกครองกลาง โดยมีข้อวินิจฉัยว่า การที่สำนักงานปลัดฯ จะใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาอนุญาตให้ดำเนินการนั้น หากบริษัทเห็นว่าการบอกเลิกสัญญาไม่ชอบก็ย่อมมีสิทธิเรียกค่าเสียหายจากการบอกเลิกสัญญาดังกล่าวได้ ส่วนกรณีที่สำนักงานปลัดฯ เรียกให้ผู้ร้อง (บริษัท) ชำระค่าปรับและดอกเบี้ยค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่างรวมทั้งขอให้ศาลกำหนดระยะเวลาเพื่อให้บริษัทสามารถชำระค่าอนุญาตให้ดำเนินการจำนวน 2,210 ล้านบาท ให้แก่สำนักงานปลัดฯ ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ศาลได้มีคำสั่งนั้น ศาลเห็นว่า เป็นกรณีระหว่างบริษัทและสำนักงานปลัดฯ ที่จะเจรจาตกลงกัน และหากบริษัทเห็นว่าไม่ต้องชำระหรือขอผ่อนผันการชำระหนี้ก็เป็นสิทธิที่ดำเนินการไปตามขั้นตอนของสัญญาและกระบวนการตามกฎหมายต่อไป จึงไม่มีเหตุอันสมควรที่ศาลจะมีคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการคุ้มครองประโยชน์ของบริษัทขณะดำเนินการซึ่งคำสั่งศาลปกครองกลางดังกล่าวให้ถือเป็นที่สุดโดยบริษัทไม่อาจอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวได้

วันที่ 7 มีนาคม 2550 สำนักงานปลัดฯ มีหนังสือบอกเลิกสัญญาอนุญาตให้ดำเนินการและแจ้งให้บริษัทดำเนินการชำระหนี้และส่งมอบทรัพย์สินที่บริษัทมิได้ใช้ในการดำเนินกิจการตามสัญญาอนุญาตให้ดำเนินการ คืนให้แก่สำนักงานปลัดฯ ภายในเวลาที่สำนักงานปลัดฯ กำหนดตามมติของคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 6 มีนาคม 2550 ซึ่งการบอกเลิกสัญญาดังกล่าวเป็นเหตุให้บริษัทจำเป็นต้องหยุดการดำเนินธุรกิจสถานีโทรทัศน์ในระบบยูเอชเอฟ

วันที่ 28 มีนาคม 2550 บริษัทได้มีหนังสือถึงสำนักงานปลัดฯ โดยโต้แย้งว่าการบอกเลิกสัญญาอนุญาตให้ดำเนินการของสำนักงานปลัดฯ และเรียกร้องให้บริษัทต้องชำระหนี้จำนวนกว่าแสนล้านบาทให้แก่สำนักงานปลัดฯ ซึ่งสำนักงานปลัดฯ นำมาเป็นเหตุบอกเลิกสัญญานั้นไม่ชอบด้วยกฎหมายและข้อสัญญาเนื่องจากบริษัทมิได้กระทำการใด ๆ ซึ่งเป็นการผิดสัญญาอนุญาตให้ดำเนินการ บริษัทมิได้เห็นด้วยกับการบอกเลิกสัญญาอนุญาตให้ดำเนินการอันเป็นการกระทำอันไม่ชอบดังกล่าว และโดยที่การบอกเลิกสัญญาของสำนักงานปลัดฯ เป็นการกระทำซึ่งเป็นเหตุให้กิจการของบริษัทได้รับความเสียหายสำนักงานปลัดฯ จึงต้องรับผิดชอบแก่บริษัท และบริษัทได้สงวนสิทธิในการดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

วันที่ 30 มีนาคม 2550 สำนักงานปลัดฯ ได้ยื่นฟ้องต่อศาลปกครองกลางคดีหมายเลขคำที่ 640/2550 เรียกร้องให้บริษัทชำระหนี้ค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่างจำนวน 2,210 ล้านบาท และค่าอนุญาตให้ดำเนินการงวดที่ 12 จำนวน 677 ล้านบาท (นับจากวันที่คณะอนุญาโตตุลาการมีคำชี้ขาดจนถึงวันที่ 7 มีนาคม 2550) ค่าดอกเบี้ยของค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่างจำนวน 562 ล้านบาท (นับจากวันที่คณะอนุญาโตตุลาการมีคำชี้ขาดจนถึงวันที่ฟ้องคดีวันที่ 30 มีนาคม 2550) ค่าปรับผังรายการจำนวน 97,760 ล้านบาท และมูลค่าทรัพย์สินส่งมอบไม่ครบจำนวน 656 ล้านบาทพร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปีของมูลค่าทรัพย์สินที่ส่งมอบไม่ครบนับแต่วันฟ้องจนกว่าจะชำระเงินเสร็จสิ้นซึ่งกรณีมูลค่าทรัพย์สินที่ส่งมอบไม่ครบเป็นประเด็นใหม่ที่สำนักงานปลัดฯ ไม่เคยเรียกร้องให้บริษัทชำระหนี้มาก่อนรวมเป็นเงินทั้งสิ้น 101,865 ล้านบาท

วันที่ 8 พฤษภาคม 2550 บริษัทยื่นคำฟ้องคดีต่อศาลปกครองกลางเป็นคดีหมายเลขคำที่ 910/2550 กรณีสำนักงานปลัดฯ ไม่นำข้อ 5 วรรคสี่ เสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบก่อนลงนามในสัญญาอนุญาตให้ดำเนินการ จนเป็นเหตุให้บริษัทได้รับความเสียหาย โดยเรียกค่าเสียหาย 119,252 ล้านบาท

วันที่ 9 พฤษภาคม 2550 บริษัทยื่นเสนอข้อพิพาทต่อสถาบันอนุญาโตตุลาการเป็นข้อพิพาทหมายเลขคำที่ 46/2550 ให้คณะอนุญาโตตุลาการมีคำวินิจฉัยชี้ขาดกรณีสำนักงานปลัดฯ ใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาอนุญาตให้ดำเนินการไม่ชอบด้วยกฎหมายและข้อสัญญาและความไม่ถูกต้องในการเรียกร้องให้บริษัทชำระค่าส่วนต่าง ดอกเบี้ยค่าปรับมูลค่าทรัพย์สิน ที่ส่งมอบไม่ครบ และเรียกค่าเสียหายจากสำนักงานปลัดฯ

วันที่ 30 พฤษภาคม 2550 คดีหมายเลขคำที่ 910/2550 ซึ่งบริษัทเป็นผู้ฟ้องคดี ประเด็นที่สำนักงานปลัดฯ ไม่นำข้อ 5 วรรคสี่ เสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ ศาลปกครองกลางมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณาเนื่องจากเกินกว่าอายุความ (10 ปี)

วันที่ 22 มิถุนายน 2550 ศาลปกครองกลางได้มีคำสั่งให้จำหน่ายคดีหมายเลขคำที่ 640/2550 ที่สำนักงานปลัดฯ เป็นผู้ฟ้องคดีเรียกร้องให้บริษัทชำระค่าอนุญาโตตุลาการให้ดำเนินการส่วนต่างดอกเบี้ยค่าปรับผังรายการมูลค่าทรัพย์สินที่ส่งมอบไม่ครบเพื่อให้คู่สัญญาไปดำเนินการทางอนุญาโตตุลาการตามที่กำหนดไว้ในสัญญาอนุญาตให้ดำเนินการ ต่อมาเมื่อวันที่ 24 กรกฎาคม 2550 สำนักงานปลัดฯ ได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งศาลปกครองกลางดังกล่าวต่อศาลปกครองสูงสุดและยื่นคำร้องขอคุ้มครองชั่วคราวก่อนมีการพิพากษาให้หยุดกระบวนการอนุญาโตตุลาการเพื่อรอคำสั่งศาลปกครองสูงสุด

วันที่ 11 กรกฎาคม 2550 บริษัทยื่นอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุดกรณีศาลปกครองกลางมีคำสั่งไม่รับฟ้องคดีหมายเลขคำที่ 910/2550 เพราะเหตุขาดอายุความ (คดีหมายเลขคำที่ 910/2550 เป็นคดีที่บริษัทเป็นผู้ฟ้องคดีประเด็นที่สำนักงานปลัดฯ ไม่นำข้อ 5 วรรคสี่ เสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ จนเป็นเหตุให้บริษัทได้รับความเสียหาย โดยเรียกค่าเสียหาย 119,252 ล้านบาท)

วันที่ 24 กรกฎาคม 2550 สำนักงานปลัดฯ ได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองกลางที่ตัดสินให้จำหน่ายคดีหมายเลขคำที่ 640/2550 ต่อศาลปกครองสูงสุดและยื่นคำร้องขอคุ้มครองชั่วคราวให้หยุดกระบวนการอนุญาโตตุลาการเพื่อรอคำสั่งของศาลปกครองสูงสุด

วันที่ 29 ตุลาคม 2550 บริษัทได้ยื่นคำร้องขอให้ศาลปกครองกลางมีคำสั่งกำหนดมาตรการคุ้มครองเพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนการพิพากษาเพื่อมิให้ร่างพระราชบัญญัติองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย มีผลใช้บังคับ ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเมื่อวันที่ 24 เมษายน 2550 โดยจะนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติในวันที่ 31 ตุลาคม 2550 โดยบริษัทได้ให้เหตุผลในคำร้องว่า หากร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวผ่านการพิจารณาและมีผลบังคับใช้เป็นกฎหมายแล้วจะมีผลให้คำวินิจฉัยของคณะอนุญาโตตุลาการหรือคำพิพากษาของศาลปกครองในข้อพิพาทหรือคดีระหว่างบริษัทกับสำนักงานปลัดฯ ที่เกิดขึ้นหลังจากวันที่ 31 ตุลาคม 2550 ที่เกี่ยวกับข้อเรียกร้องค่าเสียหายข้อหนึ่งของบริษัท ซึ่งบริษัทได้เรียกร้อง ให้สำนักงานปลัดฯ ชดใช้ค่าเสียหายให้บริษัทและหรือขอให้บริษัทกลับเข้าดำเนินการสถานีโทรทัศน์ ระบบ ยู เอช เอฟ โดยใช้คลื่นความถี่และทรัพย์สิน อุปกรณ์เครือข่ายเดิมต่อไปจนครบตามกำหนดระยะเวลาในสัญญาอนุญาตให้ดำเนินการเดิม อาจจะไม่มียกเว้นได้เนื่องจากบรรดา กิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิคลื่น และภาระผูกพัน ของบริษัทตามสัญญาอนุญาตให้ดำเนินการ จะตกเป็นของรัฐตามบทเฉพาะกาล มาตรา 57 แห่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว บริษัทจึงขอให้ศาลปกครองกลางพิจารณาไต่สวนฉุกเฉินและมีคำสั่งให้ระงับหรือห้ามมาตรการหยุดดำเนินการหรือหยุดการเสนอร่างกฎหมายร่างพระราชบัญญัติองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทยให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาโดยเร่งด่วน ตามแต่วิธีการที่ศาลปกครองกลางจะเห็นสมควรจนกว่าคดีจะถึงที่สุดหรือศาลปกครองกลางจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

วันที่ 30 ตุลาคม 2550 ศาลปกครองกลางได้มีคำสั่งไม่รับคำร้องขอคุ้มครองฉุกเฉินของบริษัท โดยให้เหตุผลว่าการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นการกระทำในหน้าที่ของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติซึ่งเป็นการใช้อำนาจทางนิติบัญญัติตามรัฐธรรมนูญ มิใช่การใช้อำนาจทางปกครอง จึงไม่มีเหตุผลอันควรและเพียงพอที่ศาลจะมีคำสั่งระงับการดำเนินการของสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ และปัจจุบันข้อพิพาทนั้นอยู่ในระหว่างการพิจารณาของคณะอนุญาโตตุลาการจึงไม่มีเหตุผลสมควรที่ศาลปกครองกลางจะมีคำสั่งกำหนดมาตรการคุ้มครองตามที่บริษัทร้องขอมาได้

วันที่ 31 ตุลาคม 2550 ร่างพระราชบัญญัติองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย ดังกล่าวได้ผ่านการอนุมัติจากสภานิติบัญญัติแห่งชาติและอยู่ระหว่างการเตรียมการประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมายต่อไป อย่างไรก็ตามบริษัทยังคงมีคดีความฟ้องร้องกับสำนักงานปลัดฯ ที่ยังดำเนินต่อไปในกระบวนการยุติธรรมและข้อเรียกร้องค่าเสียหายข้ออื่น ๆ ที่เรียกร้องให้สำนักงานปลัดฯ ชดเชยค่าเสียหายโดยชำระคืนเป็นเงินสดให้แก่บริษัทยังคงมีผลทางกฎหมายอยู่หากศาลมีคำพิพากษาชี้ขาดตามที่บริษัทเรียกร้อง

วันที่ 14 พฤศจิกายน 2550 คดีหมายเลขคำที่ 910/2550 ที่บริษัทฟ้องกรณีสำนักงานปลัดฯ ไม่นำข้อ 5 วรรคสี่ เสนอ คณะรัฐมนตรีเห็นชอบก่อนลงนามสัญญาอนุญาตให้ดำเนินการ โดยเรียกค่าเสียหาย 119,252 ล้านบาท ศาลปกครอง สูงสุดได้มีคำสั่งเช่นเดียวกับศาลปกครองกลางโดยไม่รับพิจารณาคำอุทธรณ์ในคดีดังกล่าวเพราะเหตุขาดอายุความ (10 ปี)

วันที่ 19 ธันวาคม 2550 ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำสั่งยืนตามคำสั่งของศาลปกครองกลาง โดยศาลปกครองสูงสุด มีคำสั่งให้จำหน่ายคดีที่อ้างถึงเพื่อให้คู่สัญญาไปดำเนินการทางอนุญาโตตุลาการต่อไป ดังนั้นข้อพิพาทสถาบัน อนุญาโตตุลาการที่ 1/2550 ซึ่งบริษัทได้ยื่นคำเสนอข้อพิพาทต่อสถาบันอนุญาโตตุลาการเมื่อวันที่ 4 มกราคม 2550 (ก่อนถูกบอกเลิกสัญญาอนุญาตให้ดำเนินการ) เพื่อขอให้คณะอนุญาโตตุลาการมีคำสั่งชี้ขาดเรื่องค่าปรับผังรายการและ ดอกเบี้ยของคำอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่างและข้อพิพาทสถาบันอนุญาโตตุลาการที่ 46/2550 ซึ่งบริษัทได้ยื่นคำ เสนอข้อพิพาทต่อสถาบันอนุญาโตตุลาการ เมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม 2550 (หลังถูกบอกเลิกสัญญาอนุญาตให้ ดำเนินการ) ในกรณีที่สำนักงานปลัดฯ บอกเลิกสัญญาไม่ชอบด้วยข้อกฎหมายและข้อสัญญาและปฏิบัติหน้าที่โดย ไม่ชอบทำให้บริษัทได้รับความเสียหาย

วันที่ 15 มกราคม 2551 พระราชบัญญัติองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทยได้มีการ ประกาศในราชกิจจานุเบกษาโดยมีผลบังคับใช้เป็นกฎหมายตั้งแต่วันที่ 15 มกราคม 2551 เป็นต้นไป ซึ่งจะมีผลให้ คำวินิจฉัยของคณะอนุญาโตตุลาการหรือคำพิพากษาของศาลปกครองในข้อพิพาทหรือคดีระหว่างบริษัทกับ สำนักงานปลัดฯ ที่เกิดขึ้นที่เกี่ยวกับข้อเรียกร้องค่าเสียหายข้อหนึ่งของบริษัท ซึ่งบริษัทได้เรียกร้องให้สำนักงาน ปลัดฯ ชดเชยค่าเสียหายให้บริษัทและ/หรือขอให้บริษัทกลับเข้าดำเนินการสถานีโทรทัศน์ ระบบ ยู เอช เอฟ โดยใช้ คลื่นความถี่และทรัพย์สินอุปกรณ์เครือข่ายเดิมต่อไปจนครบตามกำหนดระยะเวลาในสัญญาอนุญาตให้ดำเนินการ อาจจะไม่ผลบังคับได้ เนื่องจากบรรดา กิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิคลื่น และภาระผูกพัน ของบริษัทตามสัญญาอนุญาตให้ดำเนินการ จะตกเป็นของรัฐตามบทเฉพาะกาล มาตรา 57 แห่งพระราชบัญญัติ ดังกล่าว อย่างไรก็ตามบริษัทยังคงมีคดีความฟ้องร้องกับสำนักงานปลัดฯ ที่ยังดำเนินต่อไปในกระบวนการยุติธรรม และข้อเรียกร้องค่าเสียหายข้ออื่น ๆ ที่เรียกร้องให้สำนักงานปลัดฯ ชดเชยค่าเสียหายโดยชำระคืนเป็นเงินสดรวมถึง การชดเชยความเสียหายโดยวิธีอื่น ๆ ให้แก่บริษัทยังคงมีผลทางกฎหมายอยู่หากศาลมีคำพิพากษาชี้ขาดตามที่บริษัท เรียกร้อง

วันที่ 3 มีนาคม 2551 บริษัทยื่นคำร้องขอต่อสถาบันอนุญาโตตุลาการเพื่อรวมการพิจารณาข้อพิพาทหมายเลขคำที่ 1/2550 และ ข้อพิพาทหมายเลขคำที่ 46/2550

วันที่ 7 มีนาคม 2551 บริษัทได้ยื่นคำร้องแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการซึ่งเป็นตัวแทนของฝ่ายบริษัททั้ง 2 คดีและได้รับ อนุมัติแล้ว

วันที่ 10 มิถุนายน 2553 บริษัทได้วางเงินประกันข้อพิพาทหมายเลขคำที่ 46/2550 จำนวน 5,412,839.79 บาท ตาม
ทนายที่แต่ละฝ่ายที่เรียกร้องโดยคิดคำนวณ จากฐานทนายที่บริษัท เรียกร้องจำนวน 21,814,198,932 บาท
สำหรับข้อพิพาทหมายเลขคำที่ 1/2550 ไม่มีทนายได้วางเท่ากับ ขั้นตอน อัตราที่กำหนดไว้สำหรับคดีที่ไม่มี
ทนาย คือ 20,000 บาท ต่อครั้ง โดยขอวาง 5 ครั้ง รวมเป็นเงิน 100,000 บาท

วันที่ 24 พฤศจิกายน 2554 บริษัทได้เร่งรัดกระบวนการพิจารณาคดีต่อสถาบันอนุญาโตตุลาการ โดยขอคัดค้าน
การที่สถาบันอนุญาโตตุลาการจะอนุญาตการขอขยายระยะเวลาวางเงินประกันค่าปฎิการอนุญาโตตุลาการฯ
ออกไป เนื่องจากเห็นว่า สำนักงานปลัดฯ มีเจตนาประวิงเวลา โดยขอขยายระยะเวลาวางเงินประกันมาแล้วมากถึง
23 ครั้ง เป็นเวลายาวนานถึงสองปีเศษ จึงไม่มีเหตุผลสมควรที่จะอนุญาตให้ขยายเวลาออกไปอีก

วันที่ 2 ธันวาคม 2554 สำนักงานปลัดฯ ได้ยื่นคำร้องขอขยายเวลาวางเงินประกันฯ (ครั้งที่ 24) โดยอ้างถึงหนังสือขอ
ขยายเวลาวางเงินประกันฯ (ครั้งที่ 23) ที่ นร.1306/7334 ลงวันที่ 22 กันยายน 2554 ซึ่ง สำนักงานปลัดฯ ได้ขอขยาย
เวลาวางเงินประกันออกไป อีก 60 วัน นับจากวันที่ 28 กันยายน 2554

วันที่ 21 ธันวาคม 2554 สถาบันอนุญาโตตุลาการนัดหมายคู่พิพาทมาเจรจาไกล่เกลี่ยทำความเข้าใจความตกลงกัน โดยมีมติที่
เสนอให้ทั้งสองฝ่ายพิจารณา คือ การชะลอการดำเนินข้อพิพาทที่ 1/2550 ออกไปก่อนเพื่อรอผลของข้อพิพาทที่
46/2550 เนื่องจากเป็นประเด็นที่เกี่ยวข้องกันกับ ข้อพิพาทที่ 46/2550 และข้อพิพาทที่ 46/2550 มีเนื้อหาครอบคลุม
ประเด็นการตีความค่าปรับในข้อพิพาทที่ 1/2550 ด้วย อีกทั้งการรวมคดีทั้งสองเป็นไปได้อย่าง โดยยังคงมีข้อโต้แย้ง
เรื่องอัตราการวางเงินค่าปฎิการ อีกทั้งสองฝ่ายไม่ประสงค์ขอลงคำเสนอข้อพิพาทที่ 1/2550 นอกจากนี้ เพื่อให้ข้อ
พิพาทที่ 46/2550 ดำเนินกระบวนการต่อไปได้ จึงเสนอให้ทั้งสองฝ่ายไปพิจารณาการวางเงินประกันค่าปฎิการใน
คดี 46/2550 ฝ่ายละ 10,000,000 บาท

วันที่ 30 ธันวาคม 2554 สำนักงานปลัดฯ มีหนังสือขอชะลอการดำเนินข้อพิพาทที่ 1/2550 ออกไปก่อนเพื่อรอผลข้อ
พิพาทที่ 46/2550 ตามที่สถาบันอนุญาโตตุลาการ เสนอมา

วันที่ 17 มกราคม 2555 บริษัทได้มีหนังสือขอชะลอการดำเนินข้อพิพาทหมายเลขคำที่ 1/2550 เพื่อรอผลของ
ข้อพิพาทหมายเลขคำที่ 46/2550 ตามที่สถาบันอนุญาโตตุลาการ เสนอมา ต่อมา สถาบันอนุญาโตตุลาการได้มีคำสั่ง
ให้ชะลอการดำเนินข้อพิพาทหมายเลขคำที่ 1/2550 ตามที่บริษัท และ สำนักงานปลัดฯ เสนอไป และในวันเดียวกัน
สำนักงานปลัดฯ ได้วางเงินค่าปฎิการอนุญาโตตุลาการของข้อพิพาทหมายเลขคำที่ 1/2550 จำนวน 100,000 บาท
และวางเงินค่าปฎิการอนุญาโตตุลาการของข้อพิพาทหมายเลขคำที่ 46/2550 จำนวน 10,000,000 บาท พร้อมทั้ง
วางเงินค่าใช้จ่ายของทั้งสองคดี คดีละ 15,000 บาท

วันที่ 20 มกราคม 2555 บริษัทได้วางเงินค่าป่วยการอนุญาตตุลาการของข้อพิพาทหมายเลขคำที่ 46/2550 เพิ่มอีก 4,587,160.21 บาท รวมเป็น 10,000,000 บาท ตามที่สถาบันอนุญาตตุลาการแจ้งมา

วันที่ 13 กันยายน 2555 สถาบันอนุญาตตุลาการได้มีหนังสือถึงบริษัทและสำนักงานปลัดฯ เพื่อแจ้งประวัติของอนุญาตตุลาการทั้งสองฝ่าย โดยแจ้งว่าหากบริษัท หรือ สำนักงานปลัดฯ ประสงค์จะคัดค้านคุณสมบัติของอนุญาตตุลาการอีกฝ่ายหนึ่งให้ยื่นคำคัดค้านเป็นหนังสือแสดงเหตุแห่งการคัดค้านมายังสถาบันอนุญาตตุลาการ ภายในเวลาที่กำหนด ต่อมาเมื่อวันที่ 28 พฤศจิกายน 2555 บริษัทได้ดำเนินการยื่นคำร้องแจ้งความประสงค์ไม่คัดค้านคุณสมบัติของอนุญาตตุลาการฝ่ายสำนักงานปลัดฯ ต่อสถาบันอนุญาตตุลาการ สถาบันอนุญาตตุลาการจึงดำเนินการแจ้งต่ออนุญาตตุลาการทั้งสองฝ่ายรับทราบ และดำเนินการกระบวนการพิจารณาต่อไป

วันที่ 27 พฤษภาคม 2556 คณะอนุญาตตุลาการทั้งสองฝ่ายได้ร่วมกันคัดเลือกรายชื่อบุคคลที่ประสงค์จะแต่งตั้งเป็นประธานอนุญาตตุลาการ โดยวิธีการที่สถาบันอนุญาตตุลาการกำหนดให้มีความพึงพอใจตรงกันสูงสุดให้แต่งตั้งเป็นประธานคณะอนุญาตตุลาการ ซึ่งสถาบันอนุญาตตุลาการได้ทาบทามบุคคลท่านหนึ่ง และได้ตอบรับเป็นประธานอนุญาตตุลาการแล้วพร้อมแนบประวัติอนุญาตตุลาการสำหรับการขึ้นทะเบียนให้ทั้งสองฝ่ายทราบ หากฝ่ายใดมีข้อคัดค้าน ขอให้ยื่นหนังสือแสดงเหตุแห่งการคัดค้านภายใน 15 วัน

วันที่ 12 มิถุนายน 2556 อัยการผู้รับมอบอำนาจฝ่ายสำนักงานปลัดฯ ขอขยายเวลาการพิจารณาว่าจะคัดค้านประธานคณะอนุญาตตุลาการหรือไม่ และสถาบันอนุญาตตุลาการให้ขยายระยะเวลาออกไป 15 วัน

วันที่ 28 มิถุนายน 2556 อัยการผู้รับมอบอำนาจฝ่ายสำนักงานปลัดฯ แถลงว่า สำนักงานปลัดฯ ไม่มีข้อคัดค้านประธานคณะอนุญาตตุลาการแต่ประการใด แต่ขอสงวนสิทธิการคัดค้านไว้ในภายภาคหน้า หากตรวจสอบพบเหตุอันทำให้สามารถคัดค้านประธานอนุญาตตุลาการได้

วันที่ 19 สิงหาคม 2556 อัยการผู้รับมอบอำนาจฝ่ายสำนักงานปลัดฯ ยื่นคำร้องต่อสถาบันอนุญาตตุลาการว่ามีข้อมูลและข้อเท็จจริงตามแบบประวัติยังไม่แจ้งชัดเพียงพอ และประสงค์ขอทราบข้อเท็จจริงของประธานอนุญาตตุลาการเพิ่มเติม

วันที่ 20 กันยายน 2556 ประธานคณะอนุญาตตุลาการได้ชี้แจงรายละเอียดเพิ่มเติมตามที่อัยการผู้รับมอบอำนาจฝ่ายสำนักงานปลัดฯ สอบถาม โดยสรุปประธานอนุญาตตุลาการ คู่สมรส และบุตร ไม่เคยถือหุ้นและ/หรือเกี่ยวข้องกับบริษัทผู้เรียกร้องกรณีใด ๆ มาก่อนทั้งสิ้น

วันที่ 8 ตุลาคม 2556 อนุญาโตตุลาการฝ่ายบริษัทผู้เรียกร้องได้ชี้แจงข้อมูลและข้อเท็จจริงเพิ่มเติมตามที่อัยการผู้รับมอบอำนาจฝ่าย สำนักงานปลัดฯ ขอให้ชี้แจงเพื่อนำมาประกอบการพิจารณาใหม่ว่าจะคัดค้านอนุญาโตตุลาการฝ่ายบริษัทหรือไม่

วันที่ 16 ตุลาคม 2556 บริษัทได้ร้องขอความเป็นธรรมในการเร่งรัดการดำเนินกระบวนการพิจารณาข้อพิพาทที่ 46/2550 ต่ออัยการสูงสุด เนื่องจากได้ยื่นคำเสนอข้อพิพาทตั้งแต่ปี 2550 ครอบคลุมถึงปัจจุบันรวมเป็นระยะเวลามากกว่า 6 ปี แต่ข้อพิพาทยังไม่สามารถเข้าสู่กระบวนการพิจารณาข้อพิพาทแห่งคดีได้ จึงขอให้พนักงานอัยการผู้รับมอบอำนาจฝ่ายสำนักงานปลัดฯ ดำเนินกระบวนการพิจารณาไปในทางที่ถูกต้องเป็นธรรม เพื่อให้การพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดสามารถเริ่มต้นและเสร็จสิ้นตามที่กฎหมายกำหนดต่อไป

วันที่ 28 ธันวาคม 2556 สำนักกระบวนพิจารณาฯ สถาบันอนุญาโตตุลาการได้ส่งหนังสือแจ้งว่าเมื่อวันที่ 6 ธันวาคม 2556 สำนักงานปลัดฯ ได้มีหนังสือขอคัดค้านประธานอนุญาโตตุลาการและอนุญาโตตุลาการฝ่ายบริษัทในการดำเนินกระบวนการทางอนุญาโตตุลาการในชั้นนี้ และขอให้มีการตั้งอนุญาโตตุลาการแทนตามขั้นตอนและกระบวนการทางกฎหมายต่อไป

วันที่ 14 มกราคม 2557 บริษัทได้รับหนังสือแจ้งจากสำนักกระบวนพิจารณาฯ สถาบันอนุญาโตตุลาการ ว่า เมื่อวันที่ 6 มกราคม 2557 ประธานอนุญาโตตุลาการและอนุญาโตตุลาการฝ่ายบริษัท ได้มีหนังสือขอลาออกจากการเป็นประธานอนุญาโตตุลาการ ในข้อพิพาท ระหว่าง บริษัทและ สำนักงานปลัดฯ

วันที่ 22 มกราคม 2557 บริษัทได้รับหนังสือแจ้งจากสำนักกระบวนพิจารณาฯ สถาบันอนุญาโตตุลาการว่าเมื่อวันที่ 15 มกราคม 2557 อนุญาโตตุลาการฝ่ายบริษัท ได้มีหนังสือขอลาออกจากการเป็นอนุญาโตตุลาการในข้อพิพาท ระหว่างบริษัทและสำนักงานปลัดฯ และสำนักกระบวนพิจารณาฯ สถาบันอนุญาโตตุลาการได้มีคำสั่งให้บริษัทดำเนินการแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการคนใหม่แทนอนุญาโตตุลาการคนเดิมที่ถอนตัว

วันที่ 21 มีนาคม 2557 บริษัทได้ดำเนินการยื่นคำร้องขอแต่งตั้ง ศ.พิเศษ ดร. กมลชัย รัตนสกวาวงศ์ เป็นอนุญาโตตุลาการฝ่ายบริษัท ซึ่งหากสำนักงานปลัดฯ ตรวจสอบแล้วไม่เห็นด้วย ให้ใช้สิทธิคัดค้านภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ สำนักงานปลัดฯ ได้รับหนังสือของสำนักกระบวนพิจารณาฯ หลังจากนั้น สำนักงานปลัดฯ ได้มีการขอขยายระยะเวลาคัดค้านอนุญาโตตุลาการออกไป 2 ครั้ง

วันที่ 20 พฤษภาคม 2557 สำนักงานปลัดฯ ได้ขอขยายระยะเวลาคัดค้านอนุญาโตตุลาการฝ่ายบริษัทออกไปอีก 30 วัน สถาบันอนุญาโตตุลาการได้อนุญาตให้ขยายเวลาจนถึงวันที่ 11 มิถุนายน 2557

วันที่ 10 มิถุนายน 2557 อัยการผู้รับมอบอำนาจฝ่ายสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี มีหนังสือถึงสถาบันอนุญาโตตุลาการขอขยายระยะเวลาขึ้นคัดค้านอนุญาโตตุลาการฝ่ายบริษัทออกไปอีก 30 วัน และวันที่ 26 มิถุนายน 2557 สถาบันอนุญาโตตุลาการมีหนังสือแจ้งบริษัทกรณีมีคำสั่งอนุญาตให้ สำนักงานปลัดฯ ขยายระยะเวลาขึ้นคัดค้านอนุญาโตตุลาการออกไปถึงวันที่ 11 กรกฎาคม 2557

วันที่ 8 กรกฎาคม 2557 สถาบันอนุญาโตตุลาการ ได้มีหนังสือแจ้งมายังบริษัทว่า เมื่อวันที่ 26 มิถุนายน 2557 สำนักงานปลัดฯ ได้ยื่นคำแถลงว่าไม่ประสงค์จะคัดค้านอนุญาโตตุลาการของฝ่ายบริษัท แต่สงวนสิทธิคัดค้านหากตรวจพบเหตุอันทำให้สามารถคัดค้านได้ในภายหลัง และทางสถาบันอนุญาโตตุลาการได้กำหนดวันให้อนุญาโตตุลาการฝ่ายบริษัทเสนอรายชื่อประธานอนุญาโตตุลาการคนกลาง จำนวน 3 คน ภายในวันที่ 15 สิงหาคม 2557 ทั้งนี้ เพื่อให้การแต่งตั้งประธานอนุญาโตตุลาการเป็นไปอย่างโปร่งใสและเป็นธรรม ทนายความจะทำหนังสือไปยังสถาบันอนุญาโตตุลาการเสนอรายชื่อประธานอนุญาโตตุลาการใหม่ทั้งหมด เพื่อป้องกันไม่ให้แต่ละฝ่ายทราบได้ว่ารายชื่อใดถูกเสนอโดยคู่พิพาทอีกฝ่ายหนึ่ง

วันที่ 8 สิงหาคม 2557 บริษัทได้ยื่นคำร้องขอสอบถามความคืบหน้าของข้อพิพาทเนื่องจากได้ยื่นข้อพิพาทตั้งแต่ปี 2550 ครบถึงปัจจุบันรวมเป็นระยะเวลามากกว่า 7 ปี แต่ข้อพิพาทยังไม่สามารถเข้าสู่กระบวนการพิจารณาข้อพิพาทแห่งคดีได้ จึงขอให้สำนักงานระงับข้อพิพาทอนุญาโตตุลาการกรุณาทำซ้ำฝ่าย สำนักงานปลัดฯ ให้ดำเนินคดีข้อพิพาทด้วยความรวดเร็ว เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม

วันที่ 12 กันยายน 2557 คณะอนุญาโตตุลาการทั้งสองฝ่ายได้ร่วมกันคัดเลือกรายชื่อบุคคลที่ประสงค์จะแต่งตั้งเป็นประธานอนุญาโตตุลาการ และได้รับการตอบรับเป็นประธานอนุญาโตตุลาการจากผู้ถูกทาบตามแล้ว

วันที่ 12 ธันวาคม 2557 คณะอนุญาโตตุลาการได้แต่งตั้งประธานคณะอนุญาโตตุลาการอย่างเป็นทางการแล้ว คณะอนุญาโตตุลาการจึงได้กำหนดประเด็นข้อพิพาทและภาระการพิสูจน์ กระบวนพิจารณาชั้นอนุญาโตตุลาการ และวันนัดสืบพยานของคู่พิพาททั้งสองฝ่ายในปี 2558

วันที่ 2 มีนาคม 2558 บริษัทได้ยื่นคำร้องขอถอนคำเสนอข้อพิพาทที่ 1/2550 เนื่องจากข้อพิพาทที่ 46/2550 มีประเด็นข้อพิพาทที่ครอบคลุมถึงประเด็นข้อพิพาทที่ 1/2550 และข้อพิพาทที่ 1/2550 เป็นข้อพิพาทที่เกิดขึ้นก่อนที่สำนักงานปลัดฯ จะใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาอนุญาตให้ดำเนินการ จึงไม่จำเป็นที่จะต้องดำเนินคดีในข้อพิพาทที่ 1/2550 อีกต่อไป รวมทั้งขอให้มีการสั่งคืนค่าป่วยการอนุญาโตตุลาการให้แก่บริษัทเป็นกรณีพิเศษ โดยสถาบันอนุญาโตตุลาการได้มีคำสั่งว่า หาก สปน. ประสงค์ที่จะคัดค้านให้ดำเนินการยื่นคำคัดค้านภายใน 15 วัน มิฉะนั้นถือว่าไม่คัดค้านและจะดำเนินการสั่งต่อไป

วันที่ 3 เมษายน 2558 สำนักงานปลัดฯ ยื่นหนังสือแจ้งขอขยายระยะเวลายื่นคำคัดค้านคำร้องขอถอนคำเสนอข้อพิพาทที่ 1/2550 ออกไป 30 วัน

วันที่ 1 พฤษภาคม 2558 พนักงานอัยการผู้รับมอบอำนาจของสำนักงานปลัดฯ ยื่นคำร้องขอคัดค้านการถอนคำเสนอข้อพิพาทที่ 1/2550 และบริษัทเริ่มนำพยานเข้าสืบในข้อพิพาทที่ 46/2550 รวมทั้งสิ้นจำนวน 6 ปาก โดยเสร็จสิ้นเมื่อวันที่ 12 มิถุนายน 2558

วันที่ 19 มิถุนายน 2558 พนักงานอัยการผู้รับมอบอำนาจของสำนักงานปลัดฯ เริ่มนำพยานเข้าสืบในข้อพิพาทที่ 46/2550 รวมทั้งสิ้นจำนวน 8 ปาก โดยเสร็จสิ้นเมื่อ 15 กันยายน 2558

วันที่ 15 กันยายน 2558 เสร็จสิ้นการสืบพยานของคู่พิพาททั้งสองฝ่าย

วันที่ 10 พฤศจิกายน 2558 บริษัทและสำนักงานปลัดฯ ยื่นคำแถลงการณ์ปิดคดี

วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2559 บริษัทได้รับสำเนาคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ โดยคณะอนุญาโตตุลาการได้มีคำชี้ขาดเมื่อวันที่ 14 มกราคม 2559 ในข้อพิพาทหมายเลขคำที่ 46/2550 เป็นข้อพิพาทหมายเลขแดงที่ 1/2559 ระหว่างบริษัทกับสำนักงานปลัดฯ เกี่ยวกับการบอกเลิกสัญญาอนุญาตให้ดำเนินการของสำนักงานปลัดฯ นั้นชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ และเรียกร้องค่าเสียหายจากการบอกเลิกสัญญามิชอบ โดยคำชี้ขาดสรุปได้ดังนี้

1. การบอกเลิกสัญญาอนุญาตให้ดำเนินงานของสำนักงานปลัดฯ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย
2. ให้สำนักงานปลัดฯ ชำระค่าเสียหายแก่บริษัท เป็นเงิน 2,890 ล้านบาท
3. ตามที่ศาลปกครองสูงสุดพิพากษาเมื่อวันที่ 13 ธันวาคม 2549 ให้เพิกถอนคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ ลงวันที่ 30 มกราคม 2547 ทั้งฉบับ มีผลทำให้บริษัทต้องกลับมาปฏิบัติตามสัญญาอนุญาตให้ดำเนินการ โดยจะต้องชำระค่าผลประโยชน์ตอบแทนหรือค่าอนุญาตให้ดำเนินงานส่วนต่าง พร้อมดอกเบี้ย เป็นเงินรวม 2,890 ล้านบาท

บริษัทและสำนักงานปลัดฯ ต่างฝ่ายต่างมีหน้าที่จะต้องชำระหนี้ให้แก่กันเป็นเงิน 2,890 ล้านบาท เท่ากัน สามารถนำมาหักกลบบกกันแล้วต่างไม่ต้องชำระหนี้ต่อกัน คำขออื่นของบริษัทและสำนักงานปลัดฯ นั้น ไม่ให้ตามที่ขอไว้ยกเสีย

วันที่ 29 เมษายน 2559 สเปน. ได้ยื่นคำร้องคัดค้านคำชี้ขาดในข้อพิพาทหมายเลขแดงที่ 1/2559 ของคณะอนุญาโตตุลาการต่อศาลปกครองกลาง

วันที่ 2 พฤศจิกายน 2559 ศาลปกครองกลาง ได้มีคำสั่งรับคำร้องดังกล่าว เป็นคดีหมายเลขคดีที่ 620/2559

ขณะนี้คดีดังกล่าวอยู่ในกระบวนการทางศาลปกครองกลาง

(ข) การบันทึกบัญชีกรณีข้อพิพาทและคดีความระหว่างบริษัทกับสำนักงานปลัดฯ

เมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2559 บริษัทได้รับสำเนาคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ ซึ่งคณะอนุญาโตตุลาการได้มีคำชี้ขาดเมื่อวันที่ 14 มกราคม 2559 โดยสรุปไว้ตามที่ปรากฏในหมายเหตุประกอบงบการเงินข้อที่ 18.2 (ก)

คำชี้ขาดมีผลเป็นที่สุดและผูกพันไอทีวี และ สเปน. แต่ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดอาจใช้สิทธิยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจขอให้เพิกถอนคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการได้ อย่างไรก็ตามเมื่อวันที่ 29 เมษายน 2559 สเปน. ได้ยื่นคำร้องคัดค้านคำชี้ขาดดังกล่าวต่อศาลปกครองกลาง และศาลปกครองกลางได้มีคำสั่งรับคำร้องดังกล่าว เป็นคดีหมายเลขคดีที่ 620/2559 ขณะนี้คดีดังกล่าวอยู่ในกระบวนการทางศาลปกครองกลาง

อย่างไรก็ตามบริษัทได้พิจารณาบททวนประมาณการสำรองเพื่อค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่างค้างจ่ายพร้อมดอกเบี้ยที่บริษัทต้องชำระให้แก่ สเปน. ตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ ประกอบกับความเห็นของที่ปรึกษากฎหมายอิสระ ซึ่งไอทีวีได้รับมาในเดือนกรกฎาคม 2559 เห็นว่า ประมาณการหนี้สินซึ่งเกี่ยวข้องกับข้อพิพาทที่ทางบริษัทได้ประมาณการและรับรู้ไว้ในงบการเงินนั้น มีจำนวนที่สูงเกินกว่าประมาณการหนี้สินตามคำชี้ขาดฯ ดังนั้นบริษัทจึงถือคำชี้ขาดฯ เป็นประมาณการที่ดีที่สุดสำหรับการบันทึกบัญชี และได้ปรับปรุงประมาณการหนี้สินโดยปรับลดรายการบัญชีสำรองเพื่อค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่างค้างจ่ายและดอกเบี้ยลงเหลือจำนวน 2,890 ล้านบาท โดยบริษัทได้รับรู้ส่วนที่ปรับลดลงจำนวนเงิน 3,866 ล้านบาท เป็นรายการกลับรายการประมาณการดอกเบี้ยของสัญญาอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่างในงบกำไรขาดทุน

19 สัญญาสำคัญที่ทำกับบุคคลหรือกิจการภายนอก

- ก) วันที่ 10 กรกฎาคม 2555 บริษัทได้ทำสัญญาว่าจ้างที่ปรึกษากฎหมายกับบริษัทแห่งหนึ่งเพื่อใช้ในงานบริการให้คำปรึกษาและดำเนินงานด้านกฎหมาย เป็นเงิน 5 ล้านบาท ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2559 บริษัทจ่ายค่าบริการแล้วเป็นเงิน 3.66 ล้านบาท (ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2558: 2.50 ล้านบาท) ส่วนที่เหลือจ่ายตามความคืบหน้าของงานตามสัญญา
- ข) วันที่ 15 กรกฎาคม 2555 บริษัทได้ทำสัญญาว่าจ้างที่ปรึกษากฎหมายกับบริษัทแห่งหนึ่งเพื่อใช้ในงานบริการให้คำปรึกษาและดำเนินงานด้านกฎหมายสำหรับงานคดีหรือเมื่อมีคำชี้ขาดอนุญาโตตุลาการ เป็นเงิน 35 ล้านบาท ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2559 บริษัทจ่ายค่าบริการไปแล้วเป็นเงิน 23.87 ล้านบาท (ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2558: 18.67 ล้านบาท) ส่วนที่เหลือจ่ายตามความคืบหน้าของสัญญาตามที่ได้รับความเห็นชอบจากบริษัทและภายหลังมีคำชี้ขาดอนุญาโตตุลาการจนกว่าคดีจะสิ้นสุด
- ค) วันที่ 1 พฤศจิกายน 2558 บริษัทได้ทำสัญญาว่าจ้างที่ปรึกษากฎหมายกับบุคคลกลุ่มหนึ่งเพื่อใช้ในงานบริการให้คำปรึกษาและดำเนินงานด้านกฎหมาย โดยบริษัทจะต้องจ่ายค่าบริการในอัตราที่ตกลงกันเป็นรายเดือน สัญญามีกำหนด 1 ปี ค่าบริการรวมปีละ 3.60 ล้านบาท คู่สัญญามีสิทธิบอกเลิกสัญญา โดยแจ้งล่วงหน้า 7 วัน
- ง) วันที่ 4 สิงหาคม 2559 บริษัทได้ทำสัญญาว่าจ้างที่ปรึกษากฎหมายและทนายความกับบริษัทแห่งหนึ่งเพื่อใช้ในงานบริการให้คำปรึกษาและดำเนินงานด้านกฎหมายสำหรับคดีหมายเลขคดีที่ 620/2559 ในชั้นศาลปกครองกลางและศาลปกครองสูงสุด เป็นเงิน 1 ล้านบาท ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2559 บริษัทจ่ายค่าบริการแล้วเป็นเงิน 0.55 ล้านบาท ส่วนที่เหลือจ่ายตามความคืบหน้าของงานตามสัญญา
- จ) วันที่ 1 มกราคม 2558 บริษัทได้ว่าจ้างบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม 2 ราย และว่าจ้างธนาคารแห่งหนึ่งเพื่อดำเนินการบริหารเงินลงทุนในตราสารหนี้ ตามนโยบายการลงทุนของบริษัท และเพื่อดำเนินการรับฝากทรัพย์สินที่ได้มาจากการลงทุนในตราสารหนี้ ตามลำดับ โดยมีอายุสัญญา 1 ปี ต่ออายุได้อีกคราวละ 1 ปี โดยอัตโนมัติ ซึ่งบริษัทจ่ายค่าบริการกองทุนในอัตราร้อยละของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุนที่คำนวณได้เป็นรายวัน การชำระค่าธรรมเนียม บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมจะหักจากกองทุนเป็นรายไตรมาส และบริษัทจ่ายค่าบริการรับฝากทรัพย์สินในอัตราร้อยละของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิ ณ วันทำการสุดท้ายของสัปดาห์ และทุกวันสุดท้ายของเดือน โดยคำนวณเป็นรายสัปดาห์ การชำระค่าธรรมเนียม ธนาคารจะหักจากกองทุนเป็นรายไตรมาส ทั้งนี้คู่สัญญามีสิทธิบอกเลิกสัญญาได้โดยแจ้งล่วงหน้า 60 วัน

•20 มาตรฐานการรายงานทางการเงินที่ยังไม่ได้ถือปฏิบัติ

สภาวิชาชีพบัญชีได้ออกประกาศที่เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี มาตรฐานการรายงานทางการเงิน การตีความมาตรฐานการบัญชี การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน และแนวปฏิบัติทางการบัญชีที่มีผลบังคับใช้สำหรับงบการเงินที่มีรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2560 เป็นต้นไป อย่างไรก็ตามกลุ่มอินทัชยังไม่ได้ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่ออกและปรับปรุงใหม่ เนื่องจากยังไม่มีผลบังคับใช้ ทั้งนี้ มาตรฐานการรายงานทางการเงินที่ออกและปรับปรุงใหม่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินธุรกิจของกลุ่มอินทัช ซึ่งมีผลบังคับใช้กับงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2560 มีดังต่อไปนี้

มาตรฐานการบัญชี	เรื่อง
ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2559)	การนำเสนองบการเงิน
ฉบับที่ 2 (ปรับปรุง 2559)	สินค้าคงเหลือ
ฉบับที่ 7 (ปรับปรุง 2559)	งบกระแสเงินสด
ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2559)	นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด
ฉบับที่ 10 (ปรับปรุง 2559)	เหตุการณ์ภายหลังรอบระยะเวลารายงาน
ฉบับที่ 11 (ปรับปรุง 2559)	สัญญาก่อสร้าง
ฉบับที่ 12 (ปรับปรุง 2559)	ภาษีเงินได้
ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2559)	ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์
ฉบับที่ 17 (ปรับปรุง 2559)	สัญญาเช่า
ฉบับที่ 18 (ปรับปรุง 2559)	รายได้
ฉบับที่ 19 (ปรับปรุง 2559)	ผลประโยชน์พนักงาน
ฉบับที่ 21 (ปรับปรุง 2559)	ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ
ฉบับที่ 23 (ปรับปรุง 2559)	ต้นทุนการกู้ยืม
ฉบับที่ 24 (ปรับปรุง 2559)	การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกัน
ฉบับที่ 26 (ปรับปรุง 2559)	การบัญชีและการรายงาน โครงการผลประโยชน์เมื่อออกจากงาน
ฉบับที่ 27 (ปรับปรุง 2559)	งบการเงินเฉพาะกิจการ
ฉบับที่ 28 (ปรับปรุง 2559)	เงินลงทุนในบริษัทร่วมและการร่วมค้า
ฉบับที่ 29 (ปรับปรุง 2559)	การรายงานทางการเงินในสภาพเศรษฐกิจที่เงินเฟ้อรุนแรง
ฉบับที่ 33 (ปรับปรุง 2559)	กำไรต่อหุ้น
ฉบับที่ 34 (ปรับปรุง 2559)	งบการเงินระหว่างกาล
ฉบับที่ 36 (ปรับปรุง 2559)	การด้อยค่าของสินทรัพย์
ฉบับที่ 37 (ปรับปรุง 2559)	ประมาณการหนี้สิน หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น และสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น
ฉบับที่ 38 (ปรับปรุง 2559)	สินทรัพย์ไม่มีตัวตน
ฉบับที่ 105 (ปรับปรุง 2559)	การบัญชีสำหรับเงินลงทุนในตราสารหนี้และตราสารทุน
ฉบับที่ 107 (ปรับปรุง 2559)	การแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูลสำหรับเครื่องมือทางการเงิน

มาตรฐานการรายงานทางการเงิน

ฉบับที่ 2 (ปรับปรุง 2559)

ฉบับที่ 3 (ปรับปรุง 2559)

ฉบับที่ 5 (ปรับปรุง 2559)

ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2559)

ฉบับที่ 10 (ปรับปรุง 2559)

ฉบับที่ 11 (ปรับปรุง 2559)

ฉบับที่ 12 (ปรับปรุง 2559)

ฉบับที่ 13 (ปรับปรุง 2559)

เรื่อง

การจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์

การรวมธุรกิจ

สินทรัพย์ไม่หมุนเวียนที่ถือไว้เพื่อขายและการดำเนินงานที่ยกเลิก

ส่วนงานดำเนินงาน

งบการเงินรวม

การร่วมการงาน

การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับส่วนได้เสียในกิจการอื่น

การวัดมูลค่ายุติธรรม

การตีความมาตรฐานการบัญชี

ฉบับที่ 15 (ปรับปรุง 2559)

ฉบับที่ 25 (ปรับปรุง 2559)

ฉบับที่ 27 (ปรับปรุง 2559)

ฉบับที่ 29 (ปรับปรุง 2559)

ฉบับที่ 31 (ปรับปรุง 2559)

ฉบับที่ 32 (ปรับปรุง 2559)

เรื่อง

สัญญาเช่าดำเนินงาน - สิ่งจูงใจที่ให้แก่ผู้เช่า

ภาษีเงินได้ - การเปลี่ยนแปลงสถานภาพทางภาษีของกิจการหรือของผู้ถือหุ้น

การประเมินเนื้อหาสัญญาเช่าที่สร้างขึ้นตามรูปแบบกฎหมาย

การเปิดเผยข้อมูลของข้อตกลงสัมปทานบริการ

รายได้ - รายการแลกเปลี่ยนเกี่ยวกับบริการโฆษณา

สินทรัพย์ไม่มีตัวตน - ต้นทุนเว็บไซต์

การตีความมาตรฐาน

การรายงานทางการเงิน

ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2559)

ฉบับที่ 4 (ปรับปรุง 2559)

ฉบับที่ 5 (ปรับปรุง 2559)

ฉบับที่ 7 (ปรับปรุง 2559)

ฉบับที่ 10 (ปรับปรุง 2559)

ฉบับที่ 12 (ปรับปรุง 2559)

ฉบับที่ 13 (ปรับปรุง 2559)

ฉบับที่ 14 (ปรับปรุง 2559)

ฉบับที่ 15 (ปรับปรุง 2559)

ฉบับที่ 17 (ปรับปรุง 2559)

เรื่อง

การเปลี่ยนแปลงในหนี้สินที่เกิดขึ้นจากการรื้อถอน การบูรณะ

และหนี้สินที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน

การประเมินว่าข้อตกลงประกอบด้วยสัญญาเช่าหรือไม่

สิทธิในส่วนได้เสียจากกองทุนการรื้อถอน การบูรณะ และการปรับปรุง

สภาพแวดล้อม

การปรับปรุงย้อนหลังภายใต้มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 29 (ปรับปรุง 2558)

เรื่อง การรายงานทางการเงินในสภาพเศรษฐกิจที่มีภาวะเงินเฟ้อรุนแรง

งบการเงินระหว่างกาลและการด้อยค่า

ข้อตกลงสัมปทานบริการ

โปรแกรมสิทธิพิเศษแก่ลูกค้า

ข้อจำกัดสินทรัพย์ตามโครงการผลประโยชน์ ข้อกำหนดเงินทุนขั้นต่ำ

และปฏิสัมพันธ์ของรายการเหล่านี้ สำหรับมาตรฐานการบัญชี

ฉบับที่ 19 (ปรับปรุง 2559) เรื่อง ผลประโยชน์ของพนักงาน

สัญญาสำหรับการก่อสร้างอสังหาริมทรัพย์

การจ่ายสินทรัพย์ที่ไม่ใช่เงินสดให้เจ้าของ

การตีความมาตรฐาน

การรายงานทางการเงิน

ฉบับที่ 18 (ปรับปรุง 2559)

ฉบับที่ 21 (ปรับปรุง 2559)

เรื่อง

การโอนสินทรัพย์จากลูกค้า

เงินที่นำส่งรัฐ

แนวปฏิบัติทางการบัญชี

แนวปฏิบัติทางการบัญชีสำหรับการตัดรายการสินทรัพย์ทางการเงิน
และหนี้สินทางการเงิน

ผู้บริหารคาดว่าจะนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่ออกและปรับปรุงใหม่ตามประกาศสภาวิชาชีพบัญชีมาใช้ และถือปฏิบัติ โดยผู้บริหารพิจารณาถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินที่ออกและปรับปรุงใหม่ดังกล่าวต่องบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะกิจการ ซึ่งคาดว่าจะไม่มีผลกระทบที่มีสาระสำคัญต่อ งบการเงินในงวดที่ถือปฏิบัติ

21 การอนุมัติงบการเงิน

งบการเงินนี้ได้รับอนุมัติให้ออกงบการเงินจากคณะกรรมการเมื่อวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2560

บริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน)

1010 อาคารชินวัตรทาวเวอร์ 3 ถนนวิภาวดีรังสิต

แขวงจตุจักร เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร 10900

โทร. 02 791 1795

โทรสาร. 02 791 1797